

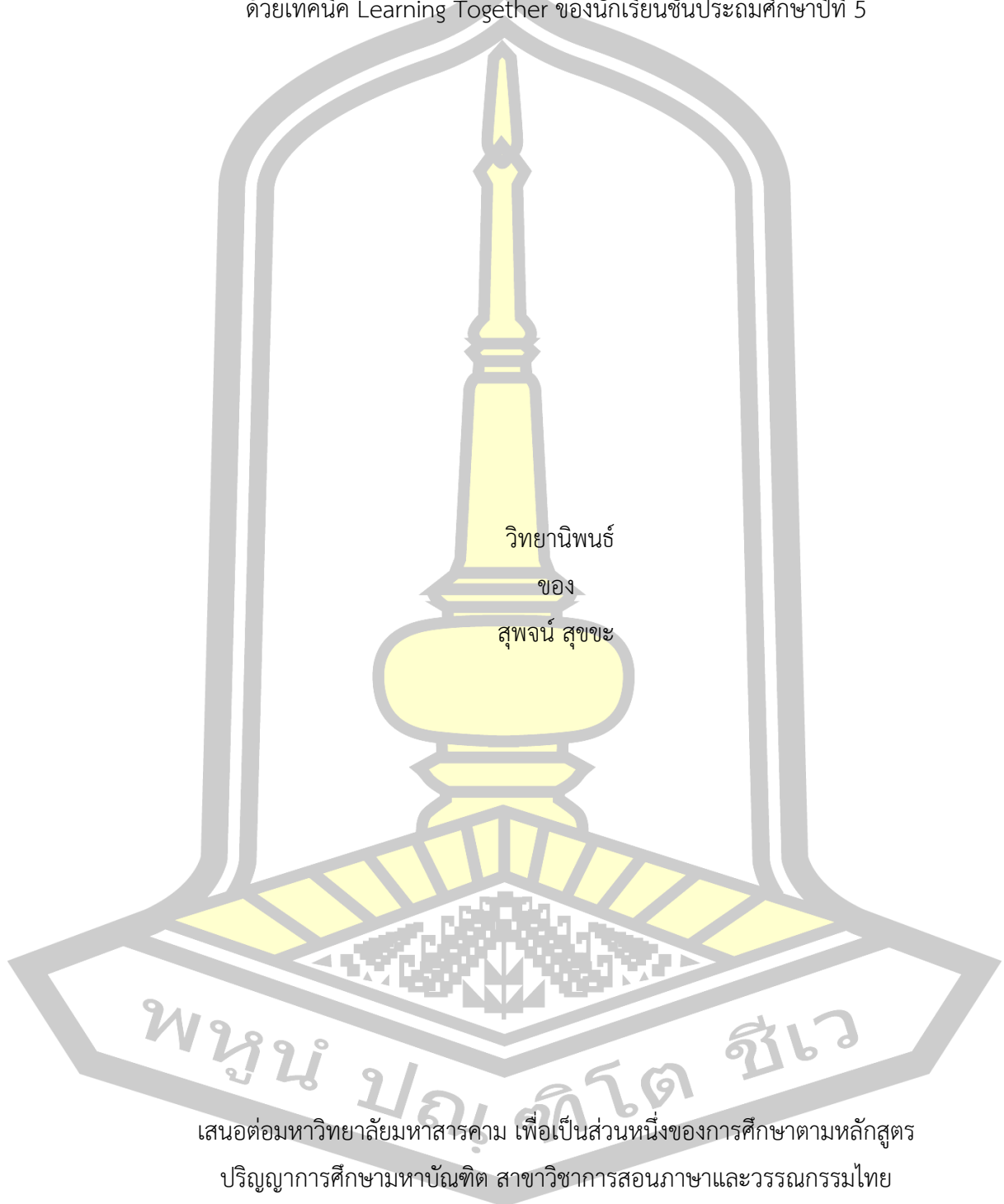
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
สุพจน์ สุขพะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย
เมษายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย

เมษายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Learning Achievement on Foreign Loanwords in Thai Language
using a Project-Based Learning Model and Collaborative Learning with
Learning Together for Prathomsuksa 5 Students

Supot Sukka

พหุบัณฑิต

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Thai Language and Literary Works)

April 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายสุพจน์ สุขชะ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
สอนภาษาและวรรณกรรมไทย ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. สมัย วรรณอุดร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ณัฐกฤตา นามมนตรี)

.....กรรมการ

(อ. ดร. โสภี อุ้นทะยา)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. อนุชา พิมพ์ศักดิ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. นิตยา วรรณกิตร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	สุพจน์ สุขชะ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐกฤตา นามมนตรี		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การสอนภาษาและวรรณกรรมไทย
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม จำนวน 26 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จำนวน 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test Dependent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 85.37/92.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together สามารถนำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการเขียนรายงานโครงงานโดยบูรณาการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together อย่างชัดเจน อีกทั้งผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน และการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

คำสำคัญ : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์, คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย, การจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค Learning Together

TITLE	The Development of Learning Achievement on Foreign Loanwords in Thai Language using a Project-Based Learning Model and Collaborative Learning with Learning Together for Prathomsuksa 5 Students		
AUTHOR	Supot Sukka		
ADVISORS	Assistant Professor Nutkritta Nammontree , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Thai Language and Literary Works
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

This research aimed to: 1) examining the effectiveness of the learning management plan on Foreign Loanwords in Thai Language using a project-based learning model and a collaborative learning approach with a Learning Together technique according to a 80/80 standard criterion; 2) comparing the learning achievement of Prathomsuksa 5 students before and after learning via the learning management plan on Foreign Word in Thai Language using a project-based learning model with a Learning Together technique; 3) examining the student's satisfaction toward the learning management plan using a project-based learning model with a Learning Together technique. The sample group consisted of 26 Prathomsuksa 5 students in Baan Don Daeng Don Doo School, Nathom District, Nakhon Phanom province that were selected by purposive sampling. The research instruments for data collection comprised a 12-hour project-based learning plan with a Learning Together technique on Foreign Loanwords in Thai Language, a learning achievement test 30 question items and each item had 4 choices and the test reliability was 0.90. The collected data was analyzed to define the following basic statistical values including Percentage, Mean, Standard Deviation (S.D.) and T-test Dependent Samples.

The research outcome was found as follows.

1. The learning management plan on Foreign Loanwords in Thai Language using a project-based learning model and a collaborative learning approach with a Learning Together technique was affirmed to be effective with a E1/E2 criterion of 85.37/92.23 which was much higher than a 80/80 standard criterion.

2. The students, after learning Foreign Loanwords in Thai Language using a project-based learning model with a Learning Together technique, gained higher scores from the post-test compared with their pre-test scores with a statistical significance of 0.05.

3. In term of the student's satisfaction, they were highly satisfied after learning Foreign Loanwords in Thai Language via the project-based model and collaborative learning approach with Learning Together technique.

In conclusion, the project-based learning model and a Learning Together technique was proved to be effective for enhancing the student's learning achievement on Foreign Loanwords in Thai Language in which they could learn accurately through the procedure and steps of making a project associated with a Learning Together technique. Besides, the students were allowed to search for related information and to develop a knowledge boggy by themselves as it was a part of the project-based learning model with a Learning Together technique.

Keyword : The Development of Learning Achievement, Foreign Loanwords in Thai Language, Project-Based Learning, Collaborative Learning, Learning Together Technique

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จการศึกษาได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐฤทธา นามมนตรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ด้วยความดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมัย วรรณอุดร ประธานหลักสูตรการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.โสภี อุ่นทะยา อาจารย์บัณฑิตประจำหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา พิมศักดิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยชี้แนะแนวทางแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สมปอง มุลมณี ดร.วรวุฒิ คุณประทุม ดร.สิรินันท์ สุรไพฑูรย์ แซ่ฝูง คุณครูสุริยนต์ ฉิมพลี ศึกษาานิเทศก์นิภาพร แหลมคม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อีกทั้งยังให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้บริหารและคณะครูทุกท่านของโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู จังหวัดนครพนม ที่คอยอำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู จังหวัดนครพนม ที่มอบประสบการณ์ที่หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะครู และเป็นกลุ่มตัวอย่างให้กับงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวผู้วิจัยที่ห่วงใย เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือ และสนับสนุนการศึกษา แก่ผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่ๆ น้อง ๆ นิสิตสาขาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทยทุกคน ที่คอยช่วยเหลือ และเป็นกัลยาณมิตรแก่ผู้วิจัยเสมอมา

และขอขอบคุณอีกหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลือที่มิได้กล่าวถึงมา ณ ที่นี้ด้วย

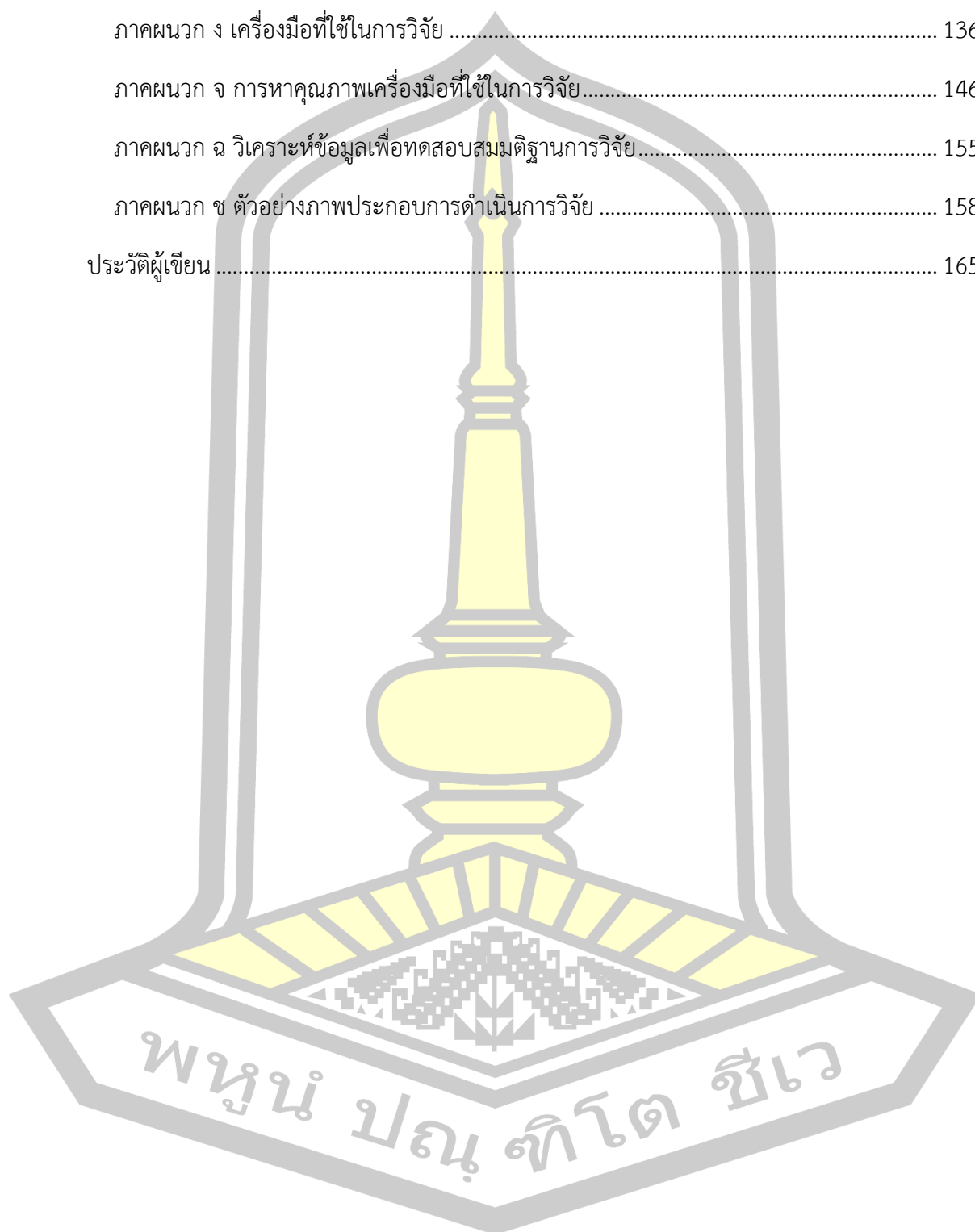
คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบให้เป็นสิ่งทดแทนแต่ บิดา มารดา และครอบครัวที่เลี้ยงดูและให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย และพระคุณคณาจารย์ที่ทำให้ผู้วิจัยได้ประสบการณ์อันทรงคุณค่า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐาน.....	6
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
1.7 ความสำคัญของการวิจัย.....	9
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
2.2 คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย.....	22
2.3 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน.....	26
2.4 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	36
2.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together.....	44

2.6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	50
3.1 กลุ่มเป้าหมาย	50
3.2 เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย	51
3.3 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	59
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วย เทคนิค Learning Together ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80	63
4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	75
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดย ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	76
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
5.1 สรุปผลการวิจัย	80
5.2 อภิปรายผล	81
5.3 ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์	93
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	103

ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	131
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	136
ภาคผนวก จ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	146
ภาคผนวก ฉ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	155
ภาคผนวก ช ตัวอย่างภาพประกอบการดำเนินการวิจัย	158
ประวัติผู้เขียน	165

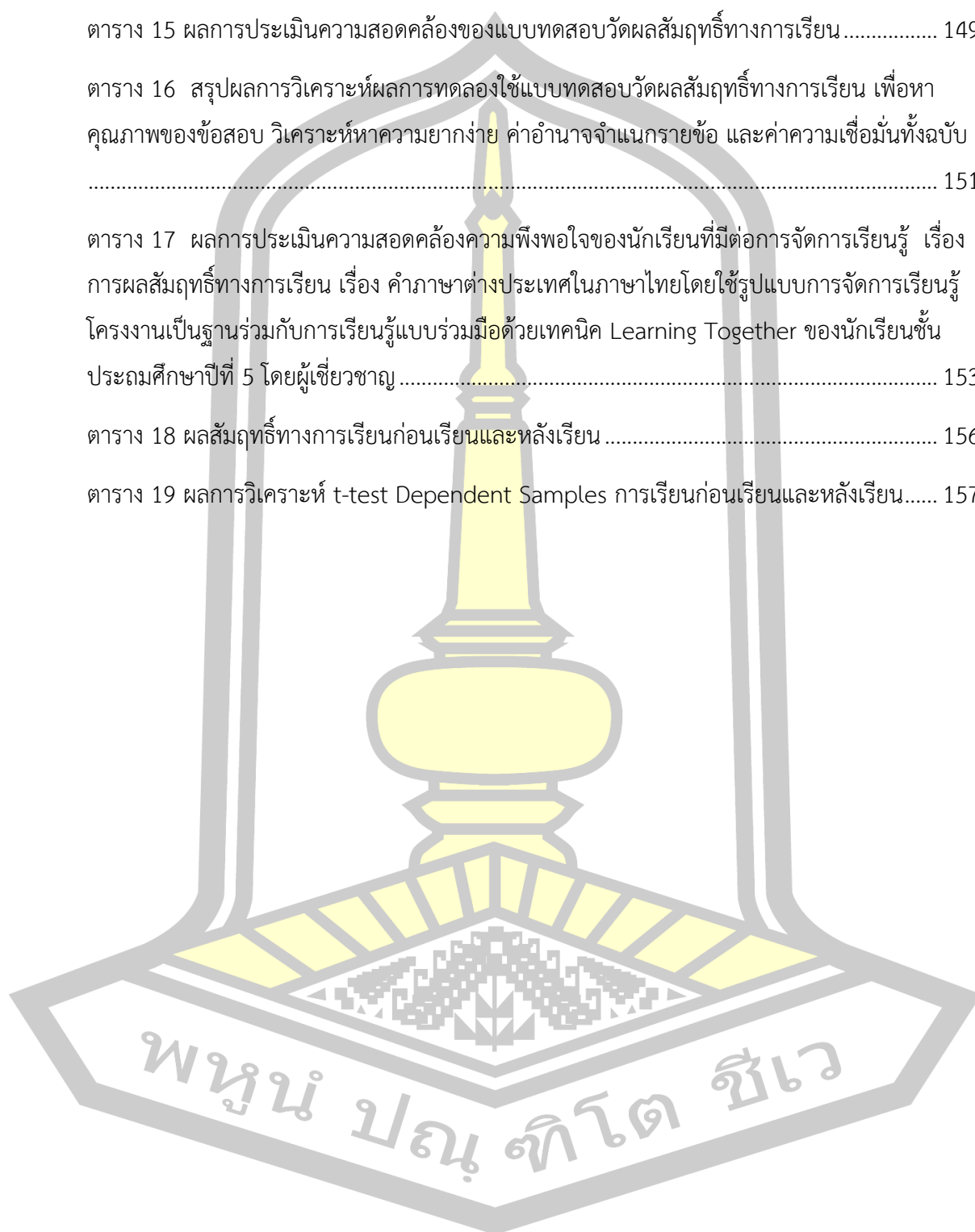

สารบัญตาราง

หน้า

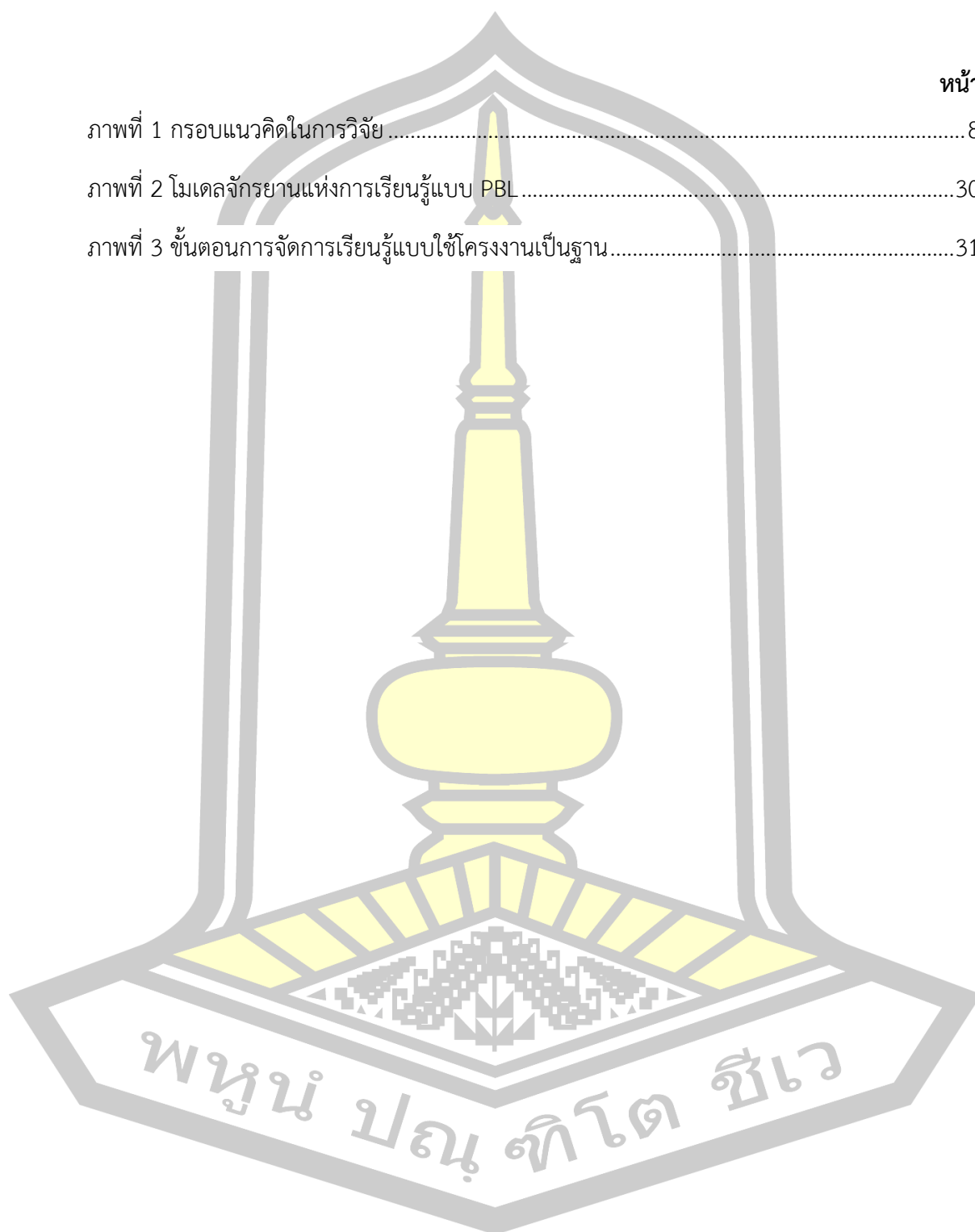
ตาราง 1 ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู ปีการศึกษา 2564	2
ตาราง 2 รายละเอียด แผนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	52
ตาราง 3 ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูล.....	59
ตาราง 4 แสดงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	63
ตาราง 5 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รู้สึกที่มา	64
ตาราง 6 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รู้ค่าความหมาย	66
ตาราง 7 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต.....	67
ตาราง 8 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน.....	69
ตาราง 9 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล	70
ตาราง 10 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ.....	72
ตาราง 11 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลหลังการเรียนรู้ (E2) ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	74
ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้การทดสอบ t - test Dependent Samples ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	75
ตาราง 13 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together.....	76

ตาราง 14 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	147
ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	149
ตาราง 16 สรุปผลการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหา คุณภาพของข้อสอบ วิเคราะห์หาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	151
ตาราง 17 ผลการประเมินความสอดคล้องความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ	153
ตาราง 18 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	156
ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ t-test Dependent Samples การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	157

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพที่ 2 โมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL.....	30
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน.....	31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมสร้างความเป็นเอกภาพ เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม อารยธรรม ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ และมีคุณค่าสำหรับคนในชาติ แสดงความเป็นไทย ภาษามีความสำคัญเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ การนำเสนอ สร้างสรรค์งานที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของโลกปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นสมบัติที่ควรอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทย และควรเรียนรู้การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในด้านหลักการใช้ภาษาไทย ดังที่ วนิดา สร้อยเพชรประภา (2557 : 1-2) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารกันนั้น เราต้องใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือทักษะการรับสาร และทักษะการส่งสาร ทักษะการรับสารได้แก่ การฟังและการอ่าน ส่วนทักษะการส่งสาร ได้แก่ การพูดและการเขียน ทักษะการฟังเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น นอกจากนี้การฟังยังเป็นทักษะแรกที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้ก่อนทักษะอื่น ๆ จึงนับว่าการฟังเป็นพื้นฐานของทักษะการพูด อ่านและเขียน

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสาร สื่อความคิดระหว่างกันและกัน ซึ่งการติดต่อสื่อสารย่อมมีการถ่ายทอดหรือหยิบยืมภาษาซึ่งกันและกันมาใช้ ดังที่นันทพร นิลจินดา (2539 : 19) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและสาเหตุของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย สรุปได้ว่า การยืมภาษามีหลายปัจจัยซึ่งอาจเป็นเหตุที่ทำให้เราได้ยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย อันได้แก่ มีความเกี่ยวพันทางด้านเชื้อชาติ สัญชาติ รวมไปถึงความสัมพันธ์ทางสภาพแวดล้อมหรือสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 44) คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยจึงมีความสำคัญในภาษาไทยเป็นอย่างมากเพื่อใช้ในการสื่อสาร ทำให้เกิดการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนเปลี่ยนแปลงไป และเป็นเรื่องที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้เพื่อให้ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เห็นความสำคัญของเรื่องดังกล่าวจึงได้กำหนด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท. 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนที่เกี่ยวกับคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย คือ เข้าใจและรู้จักที่มาของคำยืมของคำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทยและได้กำหนดวิธีปฏิบัติการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยไว้ในสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหัวข้อเรียนรู้อะไร

ในภาษาไทย ส่วนที่เกี่ยวกับหลักภาษาไว้ว่า ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 51)

จากความสำคัญของการใช้ภาษาไทยข้างต้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ หลักภาษาไทยในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท. 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนที่เกี่ยวกับคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย คือ เข้าใจและรู้จักที่มาของคำยืมของคำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถบอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ตามที่ได้กล่าวไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญ เรื่องหลักภาษาไทยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญและส่งเสริมการจัด การเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ จากผลการทดสอบนักเรียนและรายงานผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู ปีการศึกษา 2564 ในมาตรฐานการเรียนรู้ 4.1 หลักการใช้ภาษาไทย พบว่า ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 70 ของโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของโรงเรียน และคะแนนค่าเฉลี่ยระดับประเทศ พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ 4.1 หลักการใช้ภาษาไทยเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าเป้าหมายตามเกณฑ์คะแนนของโรงเรียน และคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท. 4.1 หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู ปีการศึกษา 2564

สาระ	คะแนนเต็ม	ค่าสถิติจำแนกตามระดับ													
		โรงเรียน		ขนาดโรงเรียน		ที่ตั้งโรงเรียน		จังหวัด		สังกัด		ภาค		ประเทศ	
		Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
การอ่าน	100.00	38.00	24.82	63.44	22.33	61.50	21.88	62.26	22.10	65.03	22.35	64.43	22.06	66.02	22.19
การเขียน	100.00	50.60	11.18	56.23	16.97	54.64	16.44	55.21	16.62	57.69	17.12	56.83	16.79	58.27	17.56
การฟังการดูและการพูด	100.00	40.00	21.91	56.15	26.02	53.36	26.16	54.31	26.50	58.01	26.42	56.87	26.39	59.59	26.57
หลักการใช้ภาษาไทย	100.00	24.00	8.00	37.13	18.03	35.07	16.97	36.15	17.63	38.70	18.77	38.22	18.47	40.37	19.33
วรรณคดีและวรรณกรรม	100.00	52.00	27.13	57.21	28.90	55.19	29.20	56.18	29.33	58.83	29.14	58.61	29.15	60.68	29.26

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.niets.or.th>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2564]

จากตาราง 1 สทศ. ระบุว่า สารที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ได้แก่

- 1) การอ่าน
- 2) การฟัง การดูและการพูด
- 3) หลักการใช้ภาษาไทย
- 4) วรรณคดีและวรรณกรรม
- 5) การเขียน

จะเห็นว่า ผลคะแนนทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (o-net) ป.6 โรงเรียนบ้านดอนแดง ดอนคู่ ผลคะแนนเฉลี่ยในสาระหลักการใช้ภาษาไทย ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสาระอื่น ซึ่งคะแนนเฉลี่ยโรงเรียนโรงเรียนได้ 24.00 ต่ำกว่าขนาดโรงเรียน ค่าเฉลี่ยที่ 37.13 ที่ตั้งโรงเรียน ค่าเฉลี่ยที่ 35.07 จังหวัด ค่าเฉลี่ยที่ 36.15 สังกัด ค่าเฉลี่ยที่ 38.70 ภาค ค่าเฉลี่ยที่ 38.22 และประเทศ ค่าเฉลี่ยที่ 40.37

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายนาทม อ.นาทม จ.นครพนม ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนบ้านนาทม โรงเรียนบ้านนาโดโพธิ์ศรี โรงเรียนพันห่าวดอนคู่ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สรุปได้ว่า

1. ความเข้าใจในเรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนมีระดับค่อนข้างต่ำ
2. การจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาหลักภาษาไทย มีเนื้อหาที่เข้าใจยาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยายทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่เข้าใจ

เนื้อหา โดยเฉพาะตัวชี้วัดเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่ปรากฏในแบบเรียนหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ทำให้นักเรียนใช้ผิดความหมาย นักเรียนมักใช้ คำภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ โดยไม่รู้คำเดิมที่มีใช้ในภาษาไทยและไม่สามารถแยกคำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้ รวมทั้งนักเรียนบางคนไม่สามารถบอกที่มาของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและบอกได้ว่าคำแต่ละภาษาเป็นอย่างไร

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการเรียนการสอน เรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2552 : 90) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนหลักภาษาไทย ถ้าครูมุ่งสอนแต่เนื้อหาภาษาไทยเพียงอย่างเดียว ก็จะสร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าว่าจะเรียนไปเพื่ออะไร และคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนหลักภาษา อันเนื่องมาจากวิธีสอนของครูไม่น่าสนใจ สอดคล้องกับ สุขวัญ ติลปานาคม (2556 : 6) กล่าวว่า ครูใช้วิธีสอนเพียงอย่างเดียวตลอดชั่วโมง คือ การบรรยาย โดยไม่ใช้วิธีสอนแบบอื่น ใช้แต่หนังสือและกระดาน การใช้หนังสือเพียงเล่มเดียวในการสอนนี้จะทำให้ความรู้ของนักเรียนอยู่ในวงจำกัด ด้วยเหตุนี้หลักภาษาเป็นวิชาที่ยาก และผู้เรียนอาจเรียนรู้ได้ช้า ผู้สอนจึงควรสร้างบรรยากาศ จัดกิจกรรมการสอนต่าง ๆ ที่น่าสนใจ และสนุกสนาน ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีใจรัก และศรัทธาในวิชาหลักภาษาไทย เกิดการเรียนรู้อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

สุดาพร ไชยะ (2552 : 124) กล่าวว่า เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ การจัดการเรียนรู้จึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งในโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตการรับรู้ และแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร และการดำเนินชีวิตแตกต่างจากอดีตเป็นอย่างมากไม่เฉพาะเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น แต่รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วไร้ขีดจำกัด

นอกจากนี้ ภูวสิทธิ์ บุญศรี (2561 : 2) กล่าวว่า การเตรียมเด็กเหล่านี้ให้พร้อมสำหรับงานและอาชีพใหม่ ๆ ที่จะเกิดในอนาคตและอาจไม่มีอยู่ในปัจจุบัน เด็ก ๆ จึงต้องได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิด อย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์นวัตกรรม ความเข้าใจ ความต่างวัฒนธรรม ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ การสื่อสาร สารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อคอมพิวเตอร์เทคโนโลยี สารสนเทศอาชีพ และการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21 ต่อไป การเรียนการสอนในยุคใหม่นี้จึงต้องเปลี่ยนแปลงไป ห้องเรียนธรรมดาถูกเปลี่ยนให้เป็นห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างไม่มีขีดจำกัด วิธีการเรียนการสอนเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น ซึ่งการสอนแบบเดิมไม่สามารถทำให้เด็ก ๆ เกิดทักษะเหล่านี้ วิธีการสอนที่ถูกพูดถึงบ่อยครั้ง และมีการนำไปทดลองใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน คือ การเรียนรู้แบบโครงงานหรือการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) ผู้นำด้านการศึกษาหลายท่านได้เสนอว่าการสอนแบบนี้เป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากความสนใจของผู้เรียน เน้นความสำคัญของกิจกรรมที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ภายใต้คำแนะนำ ปรัชญา การดูแลของครูหรือผู้เชี่ยวชาญ ดังที่ ลัดดา ภูเกียรติ (2552 : 52) กล่าวว่า นักเรียนจะมีประสบการณ์ตรงกับเรื่องที่ศึกษา โดยการสังเกตอย่างใกล้ชิดกับแหล่งความรู้เบื้องต้น นักเรียนได้นำเสนอองค์ความรู้ และกระบวนการค้นคว้าตามกระบวนการคิดตามขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 สร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 2 กระตุ้นความสนใจ ขั้นตอนที่ 3 วางแผนและปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล ขั้นตอนที่ 5 นำเสนอผลงาน สอดคล้องกับ วิจารณ์ พานิช (2555 : 34) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจ และสมองของตนเอง การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า PBL (Project-Based Learning) การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการเรียนที่ต้องลงมือปฏิบัติ โดยเรียนเป็นทีม มีการฝึกค้นหาคำความรู้ แสวงหาความรู้ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ความรู้ ประสบการณ์ สามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง เขียนรายงาน โครงงาน ปรับปรุงความรู้ ที่ได้ให้ถูกต้องสมบูรณ์ และนำเสนอผลจากการทำโครงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูเป็นผู้ช่วยแนะนำ และออกแบบกิจกรรม มีวิธีการหรือแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่เน้นการให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ให้การยอมรับ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละ

คนในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม เป็นการเรียนแบบร่วมมือกัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดร่วมมือกันทำ มีความสนุกสนานในการเรียนรู้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขซึ่งเป็นกิจกรรมการสอนที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการมีปฏิสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน คือการนำไปสู่การแก้ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหา มากให้เกิดความสนุกสนานเพื่อแบ่งปันความรู้ ส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียน ส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อกัน หักเสียดการครอบงำของสมาชิกในกลุ่ม ช่วยเพิ่มทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดร่วมกัน ดังที่ จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2543 : 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียน การสอนที่เน้นกระบวนการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันซึ่งแบ่งเป็น กลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วน ร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และเกิดความสำเร็จของกลุ่ม

จากความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ได้ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่

1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกันหรือไม่

1.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

1.3.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

1.4 สมมติฐาน

1.4.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 80/80

1.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together สูงกว่าก่อนเรียน

1.4.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together อยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย

1.5.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนคู่ อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ที่สอบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 จำนวน 26 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

1.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้คือ คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาไทย สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1.5.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 กำหนดการทดลองทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน ซึ่งไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รายละเอียดดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	รู้สัทที่มา	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	รู้ค่าความหมาย	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากความสำคัญ และสภาพปัญหา ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

แนวคิดการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ นำแนวคิด และสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมโครงงานเป็นฐานตามโมเดลจรรยาแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของวิจารณ์ พานิช (2555 : 71-75) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1) Define คือ ขั้นตอนการทำให้สมาชิกของทีมงานร่วมกันตั้งคำถาม ระบุประเด็นปัญหา ขั้นที่ 2) Plan คือ การวางแผนการทำงาน ขั้นที่ 3)

Do คือ การลงมือทำของนักเรียน ขั้นที่ 4) Review คือ การทบทวนการเรียนรู้หลังปฏิบัติงาน และขั้นที่ 5) Presentation คือ การนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ประยุกต์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเป็นฐาน สรุปขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1) เตรียมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2) นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนที่ 3) ปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย ขั้นตอนที่ 4) ถ่ายทอดความรู้ ขั้นตอนที่ 5) ประเมินผล

การจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน มีขั้นตอน ดังนี้

1. Define คือ ระบุประเด็นปัญหา
 2. Plan คือ การวางแผน
 3. Do คือ การลงมือ
 4. Review คือ การทบทวนการเรียนรู้หลังปฏิบัติงาน
 5. Presentation คือ การนำเสนอผลงาน
- (วิจารณ์ พานิช (2555 : 71-75))

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเป็นฐาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 รู้ลึกที่มา
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 รู้ค่าความหมาย
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ

การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ดังนี้

สมาชิกในกลุ่มแต่ละความสามารถ แบ่งกันทำงาน

1. อ่านคำสั่ง
2. จดบันทึก
3. หาคำตอบ
4. ตรวจคำตอบ
5. นำเสนอผลงาน

(ทิศนา ขัมมณี (2556))

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษาไทย เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง สำหรับครูผู้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถพัฒนาทักษะกระบวนการการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together
4. นักเรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดในการออกแบบชิ้นงานของนักเรียน

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย หมายถึง คำศัพท์จากภาษาอื่นที่นำมาใช้ในภาษาไทย เพื่อให้มีคำใช้เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ซึ่งนำมาจากสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน หมายถึง การจัดสภาพการเรียนรู้การสอนโดยให้นักเรียนเลือกสร้างโครงงานแบบอิสระ ครูเป็นผู้เชื่อมโยงความรู้มาสู่นักเรียนและนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติวางแผน อธิบายขั้นตอนการทำโครงงาน การออกแบบและนำเสนอผลงานแสดงความคิดจากประเด็นปัญหา เพื่อหาวิธีการในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- Define คือ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันคิดหาวิธีการและตั้งประเด็น คำถาม ปัญหา และร่วมกันระบุปัญหาที่พบจากนั้นนำปัญหามาเป็นหัวข้อทำงาน
- Plan คือ สมาชิกในกลุ่มมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน
- Do คือ การลงมือทำ นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะในการแก้ปัญหา การประสานงานการทำงานร่วมกันเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง ทักษะในการทำงานภายใต้ทรัพยากรจำกัด ทักษะในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม ทักษะในการทำงานในสภาพที่ทีมงานมีความแตกต่างหลากหลาย ทักษะการทำงานในสภาพกดดัน ทักษะในการบันทึกผลงาน ทักษะในการวิเคราะห์ผล และแลกเปลี่ยนข้อวิเคราะห์กับเพื่อนร่วมทีม

- Review คือ การทบทวนการเรียนรู้หลังปฏิบัติงานหรือเรียกว่า AAR (After Action Review) เพื่อทบทวนการสะท้อนกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้จากความสำเร็จ และปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติ

- Presentation คือ การนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่ให้การเรียนรู้ โดยใช้ทักษะต่อเนื่องกับขั้นตอน Review ทำให้ผู้เรียนเกิดการทบทวนขั้นตอนของงาน และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างเข้มข้น นักเรียนต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง ครูคอยให้คำแนะนำ เสนอแนะ

จากความหมาย และขั้นตอนข้างต้นผู้วิจัยได้ใช้หลักวิธีการ โมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้ แบบ PBL ของวิจารณ์ พานิช (2555 : 71-75) นำมาออกแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together การจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ ทุกลักษณะการจัดกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านความพึงพอใจในการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.2 คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- 2.3 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
- 2.4 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 2.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เป็นเนื้อหาว่าด้วยในการนำไปออกแบบเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

2.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.5/5 บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

2.1.1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาปีที่ 6 จะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสมใช้แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผลรวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสี่กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

2.1.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เปรียบเสมือนแผนที่นำทางสำหรับผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เป็นการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียน

การสอนในแต่ละครั้งว่าจะสอนเนื้อหาอะไร มีจุดประสงค์เพื่ออะไร จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร ใช้สื่อใดในการเรียนรู้ และใช้วิธีการวัดผลประเมินผลอย่างไรเพื่อที่จะให้การจัดการเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเป็นสำคัญจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สามารถวางแผนและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมอันจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1.4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในแต่ละครั้งไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอน จากการได้ศึกษาข้อมูลได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 204) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางการสอน สำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและ จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2556 : 11) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบทเพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แผนการปฏิบัติการแนวการดำเนินการของผู้สอนที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีการจัดลำดับเป็นขั้นตอนโดยยึด และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ตลอดจนการวัด และประเมินผล การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร

2.1.1.4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประสบความสำเร็จหรือพบปัญหาที่เกิดขึ้นจัดกิจกรรม สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งผู้สอนจะต้องมีการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ วางแผน และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความ

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มี ดังที่ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553 : 20) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1) ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอน ย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัดเพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2) ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่า คำนึงกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3) ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอนก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร

4) ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวก และง่ายตายชั้น ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบ และปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5) ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อน และเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบ เพื่อวัดผล ประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้ และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6) ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ คือ ความมั่นใจในการสอนเพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุ คือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉับกระเฉง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ในบทเรียนอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อวิชาที่เรียน

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2558 : 347-348) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครุมีอาชีพ มีการเตรียมล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรมและจิตวิทยาการเรียนรู้มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่

2) แผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล

3) แผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนแทนได้อย่างมั่นใจ และมีประสิทธิภาพ

4) แผนการจัดการเรียนรู้ ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น จะเห็นได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ภายใต้กรอบคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบการศึกษา ผู้เรียนต้องรู้ควรรู้อะไรบ้าง ทำให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และผู้สอนมีเอกสารหลักฐานทางวิชาการ

2.1.1.4.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จากการศึกษา มีนักวิชาการได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

นัตยา ปิณฑนานนท์ (2545 : 172-173) กล่าวว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ประกอบด้วย

1) เจตคติที่ดี ผู้สอนควรมีความรู้สึที่ดีต่อการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่ควรมองว่างานเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการสร้างภาระ ความยุ่งยาก เพราะแผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษา และต่อสังคมที่จะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ หากผู้สอนมีความรู้สึก มีเจตคติที่ดีต่อการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก็จะทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ และนำไปใช้ได้จริง

2) นักวางแผน นักคิด การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกับ ประมวลการสอนหรือแนวการสอนหรือกำหนดการสอน คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สามารถสะท้อนความเป็นนักวางแผน นักคิดสร้างสรรค์ของผู้สอนได้

3) เครื่องมือสื่อสาร แผนการจัดการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกับประมวลการสอน ที่ใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารความเข้าใจสำหรับตัวผู้สอน ผู้บริหาร พ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน ได้รับทราบว่าโรงเรียนจัดการศึกษาอย่างไร ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างไร

4) เฉพาะเจาะจง ครอบคลุม พอเพียง การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ควรต้องระบุสิ่งที่เรียนจะสอนให้ชัดเจน ครอบคลุม และพอเพียงที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการกำหนดจุดประสงค์ที่กว้างมากเกินไปหรือน้อยเกินไป และต้องเป็นประโยชน์กับผู้เรียน

5) ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ได้เตรียมการล่วงหน้าก่อนจะมีการเรียนการสอนจริง ๆ การกำหนดข้อมูลใด ๆ ไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีความยืดหยุ่นที่จะสามารถปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาได้ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้หรือ

ไม่สามารถดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียน การสอน และผลการเรียนรู้

สมนึก ภัททิยธนี (2549 : 5) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน ดังนี้

1) เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมงตารางสอนโดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

2) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอน ส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่อง ครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจ มิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้น เพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมรรถนะหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

4) กิจกรรมการเรียนการสอน โดยคิดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5) สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย

6) วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จริณ แก้วสนิท (2548 : 63-77) กล่าวว่า ลักษณะของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนควระบอกรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ที่ส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) มาตรฐานการเรียนรู้
2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3) สาระการเรียนรู้
4) กิจกรรมการเรียนรู้ ครูทุกท่านจะต้องเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย ซึ่งมีเอกสาร ตำรา ผลงานการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้มากมาย

5) การวัดผลประเมินผลต้องวัดผลและประเมินผลหลาย ๆ วิธี ซึ่งตำราว่าด้วยการวัดผลประเมินผลมีมากมาย โปรดหามาอ่านทำความเข้าใจ แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับการวัดผลประเมินผล จะเป็นผลดีแก่นักเรียนอย่างแน่นอน

6) บันทึกหลังการสอน บันทึกตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้เขียนไปได้เลยว่ามีปัญหา อุปสรรคใด จะแก้ไขปรับปรุงพัฒนาอย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน เรียนช้า รวมทั้งนักเรียนที่ไม่สนใจการเรียน ครูจะดูแลแก้ไขอย่างไร วิธีใด จะสอนซ่อมเสริม จะให้เรียนเพิ่มเติมจะให้สอบแก้ตัว

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 58-64) กล่าวว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)
- 2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอน และผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
- 3) กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)
- 4) กำหนดวิธีวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใดเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้)
- 5) ยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้)
- 6) มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่
- 7) แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
- 8) มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
- 9) มีการเชื่อมโยงความรู้ไปได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้กับชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ครูผู้สอนจะต้องทำการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้ชัดเจน เพื่อที่จะจัดทำคำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการกำหนดสาระสำคัญความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน สาระการเรียนรู้ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการเรียนจะต้องมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับ ทักษะในศตวรรษที่ 21 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งลงสู่ผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดทักษะองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ ช่วยเสริมสร้างทักษะ การเรียนรู้ วัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลายหรือบางกิจกรรมมีการบูรณาการการเรียนรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ร่วมด้วย ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้

2.1.1.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญ ตระหนักถึงความสำคัญของรูปแบบ ขั้นตอน วิธีการหรือกระบวนการในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ครบตามองค์ประกอบพื้นฐาน ดังนักวิชาการได้กล่าวว่า

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 216-217) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

ส่วนนำ : รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน เวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

สอดคล้องกับ กุลิศรา จิตรขญาวณิช (2562 : 173-174) ได้สรุปถึงสิ่งสำคัญที่ควรมีแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมีดังนี้

1. ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัวหรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหรือองค์ประกอบดังนี้

- 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่เรียน
- 2) ลำดับหน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน
- 3) ระดับชั้นที่สอน ปีการศึกษาที่สอน
- 4) จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน

2. ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของตัวแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) สาระการเรียนรู้
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 5) สื่อการเรียนรู้
- 6) แหล่งการเรียนรู้
- 7) การวัดผลและประเมินผล
- 8) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกหลังสอน

ทั้งนี้องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ในข้างต้นนั้น จะพบว่านักวิชาการแต่ละท่านหรือในสถานศึกษาแต่ละแห่งอาจมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบใด แต่สำหรับครูผู้สอนหรือผู้เขียนแผนจะต้องมีการคำนึงถึงองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบตามองค์ประกอบการเขียนแผนการเรียนรู้

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ได้มีกรอบหรือขอบเขตตรงตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ และบรรลุตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้
 ธีชพล ทิธี (2561 : 15) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ หรือทักษะซึ่งเกิดจากการกระทำที่ประสานกัน ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และ องค์ประกอบที่ใช้สติปัญญาแสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกต และวัดได้ด้วย เครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป สอดคล้องกับ ชนิตา ยอดสาลี และ กาญจนา บุญส่ง (2559 : 13) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะ ที่ต้องใช้สติปัญญา และสมรรถภาพทางสมองที่ได้รับมาจากการสั่งสอน แสดงออกมาในรูปความสำเร็จ สามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และใช้ แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำ ของบุคคลซึ่งเกิดจากกระบวนการใช้สติปัญญา แสดงออกถึงความสำเร็จเป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียน การสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรม ที่เปลี่ยนแปลงไป

2.1.2 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็ก และเยาวชนในการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝัง เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุ ตามเป้าหมาย

2.1.2.1 หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริม ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2.1.2.2 กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น

สำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์ และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2.3 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

2.1.2.3.1 บทบาทของผู้สอน

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- 2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้ และทักษะ กระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมองเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- 4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 5) จัดเตรียม และเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา และระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริม และพัฒนาผู้เรียนรวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2.1.2.3.2 บทบาทของผู้เรียน

- 1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 3) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม และครู
- 5) ประเมิน และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.3 สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริม สนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าใจ ถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียน และผู้สอนสามารถจัดทำ และพัฒนาขึ้นเองหรือ ปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริม และสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการ ดังนี้

2.1.3.1 จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้และ เครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

2.1.3.2 จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ ให้ผู้สอนรวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

2.1.3.3 เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

2.1.3.4 ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

2.1.3.5 ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียน

2.1.3.6 จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและ การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำกรเลือกใช้และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควร คำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการ นำเสนอที่เข้าใจ ง่าย และน่าสนใจ

2.1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนา และประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตาม มาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็น เป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็น กระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ

ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ นั้นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข และมีการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ได้เต็มตามศักยภาพของตัวผู้เรียนเอง ซึ่งอยู่บนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือผู้เรียนที่สามารถจำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการได้

2.2 คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

คำภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะทางภาษา คือ เป็นคำโดด (Isolating language) คือคำศัพท์ในภาษาเป็นโครงสร้างพยางค์เดียว (Monosyllabic structure) และเป็นคำสำเร็จรูปในตัวเอง เมื่อได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศหลายประเทศ เนื่องด้วยเหตุผลหลายประการทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของการยืมคำจากประเทศนั้น ๆ เข้ามาใช้ทำให้ลักษณะของภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะเดิสดั้งเดิม ได้แก่ ทำให้คำมีพยางค์เพิ่มขึ้น ทำให้มีคำควบกล้ำใช้มากขึ้น ทำให้มีคำไวพจน์ใช้มากขึ้น ทำให้ภาษาไทยมีพยัญชนะสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทำให้โครงสร้างของภาษาไทยเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ลักษณะนามตามปกติ ใช้คำและสำนวนภาษาต่างประเทศใช้คำภาษาต่างประเทศปนกับภาษาไทย วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550 : 227-230)

2.2.1 ความหมายของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยหรือคำยืม ได้มีนักภาษาศาสตร์และนักวิชาการอธิบายไว้ ดังต่อไปนี้

ปราณี ภายอรุณสุทธิ (2526 : 15) ให้คำนิยามคำยืมไว้ว่า “คำยืม คือ คำภาษาต่างประเทศที่เข้ามาใช้ในภาษาไทย ซึ่งอาจจะยืมมาโดยตรงโดยการแปลหรือโดยการเลียนแบบแนวคิดที่มาจากภาษาอื่น” สอดคล้องกับภุชญา เกษมศิลป์ (2519 : 31) ที่ระบุว่า “คำยืม หมายถึง คำที่เรายืมภาษาอื่นมาใช้จนกลายเป็นคำของเราไปแล้ว” สรุปได้ว่า คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย หมายถึง คำศัพท์จากภาษาอื่นที่นำเข้ามาใช้ในภาษาไทย เพื่อให้มีคำใช้เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ

2.2.1.1 ภาษาบาลี

ลลิตา โชติรังสียากุล (2545 : 168-170) คำที่มาจากภาษาบาลี มีลักษณะดังนี้

2.2.1.1.1 ภาษาบาลีมีพยัญชนะ 33 ตัว

2.2.1.1.2 ภาษาบาลีมีสระ 8 ตัว คือ อะ อา อิ อี อุ ฤ ฌ โอ

2.2.1.1.3 คำที่มาจากภาษาบาลีใช้ ส ทั้งหมด ไม่ใช้ ศ ษ

2.2.1.1.4 คำที่มาจากภาษาบาลีใช้ พ เช่น กิฬา กภาพ โกวิหาร กักขฬะ ประวฬ

2.2.1.4.2 ใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา เช่น ตุ่น เต้าส่วน
เขียน

2.2.1.4.3 มีวรรณยุกต์และสระประสมใช้จึงทำให้สามารถออกเสียงวรรณยุกต์
และสระตามภาษาจีน เช่น โจ๊ก เกี้ยว ขาก๊วย

2.2.1.4.4 เป็นชื่อเรียกเฉพาะและใช้คำทับศัพท์เดิมในภาษาจีน เช่น ก้วยเตี่ยว
เต้าทึง แป๊ะชะ เฉาก๊วย จั๊บน้ำ

2.2.1.4.5 เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น กวยจั๊บน้ำ ก๊วย เก๊ เก็ก
ก่ง ตุ่น

ข้อสังเกตลักษณะของคำในภาษาจีน

1) ใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2) มีวรรณยุกต์และสระประสมใช้จึงทำให้สามารถออกเสียงวรรณยุกต์
และสระตามภาษาจีน

3) ใช้ทัณฑฆาต หรือตัวการันต์

2.2.1.5 ภาษาอังกฤษ

คำที่มาจากภาษาอังกฤษ กำชัย ทองหล่อ (2525 : 453-460) กล่าวถึงวิธีการ
รับคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย สรุปได้ว่ามีลักษณะ ดังนี้

2.2.1.5.1 ใช้ตามภาษาเดิมและออกเสียงตามรูปที่เขียน เช่น ไอศกรีม วิตามิน
ลอนดอน กรัม ลิตร

2.2.1.5.2 ใช้ตามคำเดิม แต่ออกเสียงผิดกับรูปที่เขียน เช่น เมตร อ่านว่า เม็ด
เทคนิค อ่านว่า เท็กหนิก

2.2.1.5.3 เปลี่ยนคำและเสียงให้ผิดไปจากเดิม เช่น อิงลิช เป็น อังกฤษ โกรซ
เป็น กูรส

2.2.1.5.4 เติมไม่ทัณฑฆาตลงที่พยัญชนะ เพื่อบังคับไม่ให้ออกเสียง เช่น
ชอลก เป็น ชอล็ก, ไมล เป็น ไมล์ บางคำมีการบัญญัติคำใหม่เป็นคำศัพท์เฉพาะ เช่น โทรทัศน์
บาทวิธ

สมบูรณ์ ศุภจริยาวัตร (2546: 4) กล่าวว่า คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย คือ คำที่
นำมาจากภาษาอื่น เป็นการเพิ่มคำในภาษาอีกวิธีหนึ่ง เมื่อคนไทยติดต่อกับชนชาติอื่นทั้งใน
ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จึงรับเอาคำในภาษาของชนชาติเหล่านั้นมาใช้
ในภาษาไทยมีคำภาษาต่างประเทศเท่าที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช
2542 โดยใช้อักษรย่อ 14 ภาษาและไม่ใช้อักษรย่ออีก 4 ภาษา ได้แก่ 1) ภาษาเขมร (ข.) 2) ภาษาจีน
(จ.) 3) ภาษาชวา (ช.) 4) ภาษาญวน (ญ.) 5) ภาษาญี่ปุ่น (ญ.) 6) ภาษาตะเลง (ต.) 7) ภาษาบาลี (ป.)
8) ภาษาเบงกาลี (บ.) 9) ภาษาฝรั่งเศส (ฝ.) 10) ภาษามลายู (ม.) 11) ภาษาละติน (ล.) 12) ภาษา
สันสกฤต (ส.) 13) ภาษาอังกฤษ (อ.) และ 14) ภาษาฮินดี (ฮ.) และภาษาที่ไม่ใช้อักษรย่ออีก 4 ภาษา
คือ 1) ภาษาโปรตุเกส 2) ภาษาเปอร์เซีย 3) ภาษาอาหรับ และ 4) ภาษาทมิฬ

คำภาษาต่างประเทศที่จะยอมรับเข้าไว้ในพจนานุกรมไทยนั้นมีหลักว่า เป็นคำซึ่งใช้อยู่
ในภาษาไทยเป็นปกติมานานพอควรจนอยู่ตัวและเป็นที่ยอมรับได้ทั่วไป อันถือได้ว่ายุติแล้วหรือไม่ก็

ต้องปรากฏอยู่ในหนังสือวรรณคดีสำคัญที่เป็นหลักฐานได้ เจริญ อินทรเกษตร (2522 : 57) ดังนั้นจึงอาจมีคำภาษาต่างประเทศอีกจำนวนหนึ่งที่ไทยยืมมาใช้ในปัจจุบันแต่ยังไม่ได้บันทึกไว้ในพจนานุกรม

ทองสุก เกตุโรจน์ (2546 : 14) กล่าวว่า คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เป็นวิธีการสร้างคำวิธีหนึ่งของภาษาไทยโดยการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางภาษา เมื่อนำคำภาษาหนึ่งเข้ามาใช้ในภาษาหนึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงบ้างเพื่อให้เหมาะกับระบบเสียง ระบบตัวอักษรหรือความต้องการของผู้ที่รับค่านั้น ๆ เข้ามาในภาษาของตน

จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์ (2546 : 20) กล่าวว่า คำยืม (loan words) หมายถึง การนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยโดยปรับเสียงให้เหมาะกับภาษาไทยบ้าง เปลี่ยนแปลงความหมายบ้าง คำยืมที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทย ได้แก่ ภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาชวา ภาษามลายูและภาษาโปรตุเกส ฯลฯ ซึ่ง พระยาอุปกิตศิลปสาร (2548 : 88) กล่าวว่า เราได้รับภาษาเหล่านั้นมาใช้เป็นจำนวนมากจนถือกันว่าเป็นแม่ของภาษาไทย โดยเฉพาะคำที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการต่าง ๆ โดยผ่านมาทางวรรณคดีศาสนา การค้าและการปกครอง เมื่อนำภาษาหนึ่งภาษาใดเข้ามาใช้แล้วอาจมีการเปลี่ยนแปลงในระบบโครงสร้างของคำ เสียง และความหมาย สอดคล้องกับ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550 : 9) ที่กล่าวว่า การยืมคำ คือ ภาษาหนึ่งนำเอาคำหรือลักษณะทางภาษาของอีกภาษาหนึ่งมาใช้ในภาษาของตน ภาษาที่ถูกยืมมามักจะถูกเปลี่ยนแปลงรูปคำ เสียง และความหมายในภาษาใหม่เพื่อความสะดวกในการออกเสียง และเป็นไปตามลักษณะสำคัญของภาษาผู้ยืม

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย คือ คำศัพท์จากภาษาอื่นที่เรารับมาใช้ในภาษาไทยโดยเมื่อนำมามักเปลี่ยนแปลงรูปคำ เสียง และความหมายเพื่อสะดวกในการออกเสียง และเป็นไปตามลักษณะสำคัญของภาษาไทย จนมีลักษณะกลมกลืนกับภาษาไทย และทำให้มีคำใช้ในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น

2.2.2 สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

อภิชาญ ปานเจริญ (2560 : 3-19) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทยว่าเป็นเพราะการติดต่อสัมพันธ์กันทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยด้วยสาเหตุหลายประการ สรุปได้ ดังนี้

2.2.2.1 สภาพภูมิศาสตร์ คือ ประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ได้แก่ พม่า ลาว เขมร มาเลเซีย จึงทำให้คนไทยที่อยู่อาศัยบริเวณชายแดนเดินทางข้ามแดนไปมาหาสู่กัน และมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันจึงมีการแลกเปลี่ยนภาษากัน

2.2.2.2 ประวัติศาสตร์ ชนชาติไทยเป็นชนชาติที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีการอพยพโยกย้ายของคนไทยเข้ามาอยู่ในถิ่นอาศัยปัจจุบันซึ่งแต่เดิมมีชนชาติอื่นอาศัยอยู่ก่อน เช่น เขมร ละว้า มอญ หรือมีการทำศึกสงครามกับชนชาติอื่น มีการกวาดต้อนเชลยศึกและประชาชนพลเมืองชนชาติอื่น ๆ ให้มาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ผู้คนเหล่านี้ได้นำถ้อยคำภาษาเดิมของตนเองมาใช้ปะปนกับภาษาไทยด้วย

2.2.2.3 ศาสนา คนไทยมีเสรีภาพในการนับถือศาสนามาเป็นเวลาช้านาน เมื่อนับถือศาสนาใดก็ย่อมได้รับถ้อยคำภาษาที่ใช้ในคำสอนหรือคำเรียกชื่อต่าง ๆ ในทางศาสนาของศาสนานั้น ๆ

มาปะปนอยู่ในภาษาไทยด้วย เช่น ศาสนาพราหมณ์ใช้ภาษาสันสกฤต ศาสนาพุทธใช้ภาษาบาลี ศาสนาอิสลามใช้ภาษาอาหรับ และศาสนาคริสต์ใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาต่าง ๆ ที่ใช้ในทางศาสนา ก็จะเข้ามาปะปนในภาษาไทยด้วย

2.2.2.4 การค้าขาย จากหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ คนชาติไทยมีการติดต่อค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้ากับชนชาติต่าง ๆ มาเป็นเวลานานแสนนาน เช่น ชาวจีน ชาวโปรตุเกส ฝรั่งเศส อังกฤษ ฮอลันดา ตลอดถึงญี่ปุ่น ทำให้มีถ้อยคำในภาษาของชนชาตินั้น ๆ เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยเป็นจำนวนมากตลอดเวลาไม่มีวันสิ้นสุด

2.2.2.5 วรรณคดี วรรณคดีอินเดียที่ไทยนำเข้า เช่น เรื่องมหาภารต รามายณะ และมหาภารตะ แต่งขึ้นเป็นภาษาสันสกฤต อิเหนา เป็นวรรณคดีที่มีเค้าเรื่องมาจากเรื่องดาหลังของชาว ด้วยเหตุนี้วรรณคดีทำให้ภาษาสันสกฤต และภาษาชวาเข้ามาปะปนในภาษาไทย

2.2.2.6 ความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี เมื่อชนชาติต่าง ๆ เข้ามาสัมพันธ์ติดต่อกับชนชาติไทยหรือเข้ามาตั้งหลักแหล่งอยู่ในประเทศไทย ย่อมนำเอาวัฒนธรรมและประเพณีที่เคยยึดถือปฏิบัติอยู่ในสังคมเดิมของตนมาประพติดประปะติดในสังคมไทยนาน ๆ เข้าถ้อยคำภาษาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และประเพณีเหล่านั้นก็กลายมาเป็นถ้อยคำภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น

2.2.2.7 การศึกษาและวิทยาการด้านต่าง ๆ จากการที่คนไทยเดินทางไปศึกษา ยังต่างประเทศทำให้ได้ใช้ และพูดภาษาอื่น ๆ และรับเอาวิทยาการต่าง ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาจึงนำภาษาของประเทศนั้นมาใช้ปะปนกับภาษาของตน เช่น ภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนและมาตรฐานสากลโดยจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา และวัฒนธรรมประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน และภาษาที่สามารถสื่อสารกันในสากลโลก ดังนั้นการหลั่งไหลของภาษาต่าง ๆ ที่จะเข้ามาปะปนในภาษาไทยก็จะเพิ่มมากขึ้น

2.2.2.8 ความสัมพันธ์ทางการทูต การเจริญสัมพันธ์ไมตรีทางการทูต ในการอพยพโยกย้ายหรือในการติดต่อทางการทูต ย่อมทำให้ภาษาของเจ้าของถิ่นเดิมหรือผู้อพยพโยกย้ายมาใหม่นำมาใช้ร่วมกัน เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส

2.2.2.9 อพยพย้ายถิ่นฐาน การอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพเศรษฐกิจต้องไปประกอบอาชีพยังประเทศต่าง ๆ ภัยสงคราม การเมืองการปกครอง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยนั้น เป็นเพราะการติดต่อสัมพันธ์กัน จึงทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยด้วยสาเหตุทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา การค้าขาย วรรณคดี ความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี การศึกษา และวิทยาการด้านต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางการทูต และรวมถึงจากการอพยพย้ายถิ่นฐานของคนในชนชาตินั้น ๆ เข้ามาในภูมิประเทศไทย

2.3 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

การเรียนรู้ด้วยโครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) เป็นการมอบหมายให้ผู้เรียนออกแบบโครงงานที่เป็นไปตามความสนใจของผู้เรียน การออกแบบโครงการที่ดีจะกระตุ้นให้เกิดการ

ค้นคว้าอย่างกระตือรือร้นและใช้ทักษะการคิดขั้นสูงหลักการและแนวทางในการจัดการเรียนรู้จึงควรพิจารณาในเรื่อง (วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์, 2551 : 44) ต่อไปนี้

1. โครงการเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทจริง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. การให้ผู้เรียนทำโครงการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าสู่กระบวนการสืบเสาะซึ่งเป็นกระบวนการคิดขั้นสูง
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนได้ผลิตผลงานที่เป็นรูปธรรมออกมา
4. การแสดงผลต่อสาธารณชน สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และการทำงานแก่ผู้เรียน
5. การให้ผู้เรียนทำโครงการสามารถช่วยดึงศักยภาพต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตนเองของผู้เรียนออกมาใช้ประโยชน์
6. ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจ
7. ผู้เรียนเรียนรู้ตามความถนัดและความสามารถของตนเอง
8. ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการอื่น ๆ ที่เป็นระบบ
9. หาคำตอบภายใต้คำแนะนำของผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญ
10. สอนได้ทุกระดับชั้นเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มทั้งในหรือนอกเวลาเรียน

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนภายใต้หลักการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยผู้เรียนได้เลือกประเด็นปัญหาที่ต้องการจะศึกษาด้วยตนเอง ศึกษาอย่างลุ่มลึกลงไปในเรื่องละเอียดของเรื่องนั้นด้วยกระบวนการคิด และแก้ปัญหาจนพบคำตอบที่ต้องการ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จึงได้ฝึกการใช้ทักษะต่าง ๆ และผู้เรียนยังต้องมีการนำเสนอกระบวนการศึกษา และผลงานต่อคนอื่น

2.3.1 ความหมายของการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานมาจากคำในภาษาอังกฤษที่ว่า “Project-based learning : PBL” โดยมีนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ดุษฎี โยเหลา (2557 : 34) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติการฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงการ และได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม

กุลธรรพ์ เทียมทิพร (2559: 45) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนใจ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัด และความสามารถของตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการอื่น ๆ ที่เป็นระบบ

เมธาวิ โสรเนตร (2560: 24) เสนอว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน หมายถึง การเกิดปัญหาที่ครูเป็นผู้ริเริ่มกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัยในการอยากจะทำในสถานการณ์นั้นโดยใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการการคิด การวางแผนและการนำเสนอวิธีแก้ไขปัญหาเข้ามาเป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานนี้ดำเนินไปด้วยดี อีกทั้งนักเรียนยังได้ประสบการณ์การเรียนรู้ การใช้ทักษะในการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานยังช่วยส่งเสริมสร้างคุณลักษณะของคนให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะก้าวสู่การเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตที่สมาชิกต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เป็นผู้ผลิต ผู้ปฏิบัติที่สร้างสรรค์ผลงานและองค์ความรู้ ได้ตลอดจนเป็นสมาชิกที่สร้างความกลมเกลียวเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคม สอดคล้องกับภววิชัย บุญศรี (2562 : 15) กล่าวว่า โครงงาน หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการระบุปัญหาเพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาโดยการออกแบบโครงงาน รวบรวมข้อมูลปฏิบัติ ทดสอบ พัฒนา และประเมินผลโครงงานด้วยตนเองตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ได้พัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แก้ไขปัญหาได้เกิดประโยชน์กับตนเอง และผู้อื่น

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตั้งแต่การสำรวจค้นคว้า วางแผนการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เรียนมา และการประเมินผลงานโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนรู้ ผู้อำนวยการความสะอาดหรือผู้ให้คำแนะนำปรึกษา เพื่อให้โครงงานสำเร็จลุล่วง

2.3.2 เป้าหมายของการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยพัฒนา ทักษะให้กับผู้เรียนดังนี้

2.3.2.1 เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ทักษะและประสบการณ์ของตนเองในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

2.3.2.2 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพลังความอยากรู้อยากเห็น

2.3.2.3 เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจว่าจะทำอะไรกับใครอย่างไรและเสริมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องที่เขาต้องการค้นหาคำตอบ

2.3.2.4 เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์

2.3.3 รูปแบบของการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

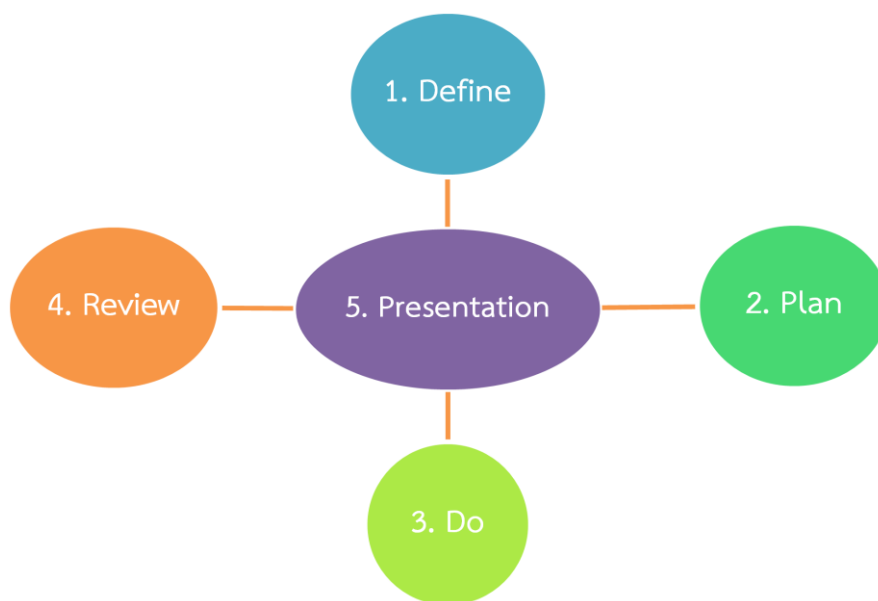
การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้และทักษะผ่านการทำงานที่มีการค้นคว้าและใช้ความรู้ในชีวิตจริงโดยมีตัวผลงาน และพฤติกรรมแสดงออกถึงศักยภาพจากการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยโครงการจะถูกขับเคลื่อนโดยมีคำถามกำหนดกรอบการเรียนรู้ที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้กับการคิดขั้นสูงเข้าสู่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคเหนือ, 2559) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคหลายรูปแบบนำมาผสมผสานกัน เช่น กระบวนการกลุ่ม การฝึกคิด การแก้ปัญหา การเน้นกระบวนการ การสอนเป็น

ปรีศนาความคิด และการสอนแบบร่วมกันคิด เป็นต้น ผู้เรียนสามารถขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือชุมชนเพื่อคลี่คลายปัญหาหรือเนื้อหาความรู้ที่ลึกซึ้ง ส่วนการบูรณาการเทคโนโลยีและกระบวนการประเมินที่หลากหลายก็จะเป็นตัวช่วยเสริมให้ผลงานของผู้เรียนมีคุณภาพสูงขึ้น

การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานเป็นรูปแบบวิธีสอนที่จะนำผู้เรียนเข้าสู่การแก้ปัญหาที่ท้าทาย และสร้างชิ้นงานได้สำเร็จด้วยตนเอง โครงงานที่จะมาช่วยสร้างสภาวะการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนจะเกิดได้ในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลายเนื้อหา และหลายระดับชั้น โครงงานจะเกิดขึ้นบนความท้าทายจากคำถาม และสร้างบทบาทที่หลากหลายขึ้นในตัวผู้เรียน ซึ่งโครงงานที่ใช้เรียนเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจ และมีแรงจูงใจ จึงทำให้ผู้เรียนออกแบบกิจกรรมมาเพื่อตอบคำถามหรือแก้ปัญหาซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการเรียนรู้และลักษณะการทำงานภายนอกห้องเรียน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดและทฤษฎีที่แตกต่างกัน ซึ่งมีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ไว้ดังนี้

ธัญวรัตน์ ชูรัตน์ (2565 : 70-77) กล่าวว่า วัฏจักรของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องและมีการดำเนินงานหลายขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสุดท้าย อาจสรุปลำดับได้ ดังนี้ 1) การคิดและเลือกหัวเรื่อง 2) การวางแผน 3) การดำเนินงาน 4) การเขียนรายงาน และ 5) การนำเสนอผลงาน สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550 : 4) ที่กำหนดขั้นตอนการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอ หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ กำหนดสถานการณ์ ศึกษาสถานการณ์ เล่นเกม ดูรูปภาพหรือผู้สอนใช้เทคนิคการตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน 2) ขั้นวางแผน หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผนโดยการระดมความคิด อภิปรายหรือข้อสรุปของกลุ่มเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ 3) ขั้นปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม เขียนสรุปรายงานผลที่เกิดขึ้นจากการวางแผนร่วมกัน และ 4) ขั้นประเมินผล หมายถึง ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีผู้สอน ผู้เรียน และเพื่อนร่วมกันประเมิน อีกทั้งกับ วราภรณ์ ตระกูลสฤณี (2551 : 14) ได้กล่าวไว้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานของนักเรียนควรแบ่งเป็นระยะตามโครงการ ประกอบด้วยระยะของโครงการ 4 ระยะ คือ 1) ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงงาน (Preliminary planning) 2) ระยะเริ่มต้นโครงงาน (Getting project start) 3) ระยะดำเนินการ โครงงาน (Project in progress) และ 4) ระยะสรุปและอภิปรายผลโครงงาน (Consolidating project)

เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังที่ วิจารย์ พาณิช (2555 : 71-75) ระบุว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามโมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ซึ่งมีความเชื่อว่า หากต้องการให้การเรียนรู้มีพลัง และฝังในตัวผู้เรียนได้ต้องเป็นการเรียนรู้ที่เรียนโดยการลงมือทำเป็นโครงการ (Project) ร่วมมือกันทำเป็นทีม และทำกับปัญหาที่มีอยู่ในชีวิตจริง ซึ่งส่วนของวงล้อแต่ละขั้น ได้แก่ Define Plan Do Review และ Presentation ดังภาพ

ภาพที่ 2 โมเดลจรรยาแห่งการเรียนรู้แบบ PBL

ที่มา : วิจารย์ พานิช (2555 : 71-75)

จากภาพอธิบายได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Define คือ ขั้นตอนการทำให้สมาชิกของทีมงานร่วมทั้งครูด้วยกันมีความชัดเจนร่วมกันว่า คำถาม ปัญหา ประเด็น ความท้าทายของโครงการคืออะไร และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อะไร

ขั้นตอนที่ 2 Plan คือ การวางแผนการทำงานในโครงการ ครูก็ต้องวางแผนกำหนดทางหนีทีไล่ในการทำหน้าที่ได้ รวมทั้งเตรียมเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำโครงการของนักเรียนและที่สำคัญ เตรียมคำถามไว้อถามทีมงานเพื่อกระตุ้นให้คิดถึงประเด็นสำคัญบางประเด็นที่นักเรียนมองข้าม โดยถือหลักว่า ครูต้องไม่เข้าไปช่วยเหลือจนทีมงานขาดโอกาสคิดเองแก้ปัญหาเอง นักเรียนที่เป็นทีมงานก็ต้องวางแผนงานของตน แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ การประชุมพบปะระหว่างทีมงาน การแลกเปลี่ยนข้อค้นพบแลกเปลี่ยนคำถาม แลกเปลี่ยนวิธีการ ยิ่งทำความเข้าใจร่วมกันได้ชัดเจนเพียงใด งานในขั้น Do ก็จะสะดวกเลื่อนไหลดีเพียงนั้น

ขั้นตอนที่ 3 Do คือ การลงมือทำ มักจะพบปัญหาที่ไม่คาดคิดเสมอจนนักเรียนจึงจะได้เรียนรู้ทักษะในการแก้ปัญหา การประสานงาน การทำงานร่วมกันเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง ทักษะในการทำงานภายใต้ทรัพยากรจำกัด ทักษะในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม ทักษะในการทำงานในสภาพที่ทีมงานมีความแตกต่างหลากหลาย ทักษะการทำงานในสภาพกดดัน ทักษะในการบันทึกผลงาน ทักษะในการวิเคราะห์ผล และแลกเปลี่ยนข้อวิเคราะห์กับเพื่อนร่วมทีม เป็นต้น

ในขั้นตอน Do นี้ ครูเพื่อศิษย์จะได้มีโอกาสสังเกตทำความเข้าใจและเข้าใจศิษย์เป็นรายคน และเรียนรู้หรือฝึกทำหน้าที่เป็น “วาทยากร” และโค้ชด้วย

ขั้นตอนที่ 4 Review คือ การที่ทีมนักเรียนจะทบทวนการเรียนรู้ ที่ไม่ใช่แค่ทบทวนว่า โครงการได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่ แต่จะต้องเน้นทบทวนว่างานหรือกิจกรรม หรือพฤติกรรม

แต่ละขั้นตอนได้ให้บทเรียนอะไรบ้าง เอาทั้งขั้นตอนที่เป็นความสำเร็จและความล้มเหลวมาทำความเข้าใจและกำหนดวิธีทำงานใหม่ที่ถูกต้องเหมาะสมรวมทั้งเอาเหตุการณ์ระทึกใจหรือเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจ ประทับใจ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ขั้นตอนนี้เป็นการเรียนรู้แบบทบทวนไตร่ตรอง (Reflection) หรือในภาษา KM เรียกว่า AAR (After Action Review)

ขั้นตอนที่ 5 Presentation คือ การนำเสนอโครงการต่อชั้นเรียนเป็นขั้นตอนที่ทำให้การเรียนรู้ใช้ทักษะต่อเนื่องกับขั้นตอน Review เป็นขั้นตอนที่ทำให้เกิดการทบทวนขั้นตอนของงาน และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างเข้มข้น แล้วมานำเสนอในรูปแบบที่เราใจ ให้อารมณ์และให้ความรู้ทีมงานของนักเรียนอาจสร้างนวัตกรรมในการนำเสนอก็ได้ โดยอาจเขียนเป็นรายงาน และนำเสนอเป็นการรายงานหน้าชั้น มีเพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ประกอบหรือจัดทำวีดิทัศน์นำเสนอ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ควรมี 6 ขั้นตอนเพื่อกำหนดแต่ละขั้นอย่างชัดเจน ดังที่ ดุษฎี โยเหลา และคณะ (2557 : 20-23) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน ควรปรับจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชนจากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

จากภาพอธิบายไว้ ดังนี้

1. ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงการก่อนการเรียนรู้ เนื่องจากการทำโครงการมีรูปแบบและขั้นตอนที่ชัดเจนและรัดกุม ดังนั้นนักเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงการไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติขณะทำงานโครงการจริงในขั้นแสวงหาความรู้

2. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ครูเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยต้องคิดหรือเตรียมกิจกรรมที่ดึงดูดให้นักเรียนสนใจ ใคร่รู้ ถึงความสนุกสนานในการทำโครงการหรือกิจกรรมร่วมกันโดยกิจกรรมนั้นอาจเป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดขึ้นหรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจต้องการจะทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ในการกระตุ้นของครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอจากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ของครูที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่หรือเป็นเรื่องใกล้ตัว ที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยนักเรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองโดยระดมความคิดและหารือ แบ่งหน้าที่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันหลังจากที่ได้ทราบหัวข้อสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ในภาคเรียนนั้น ๆ เรียบร้อยแล้ว

4. ขั้นแสวงหาความรู้ ในขั้นแสวงหาความรู้มีแนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียนในการทำกิจกรรม ดังนี้

4.1 นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการ ตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ

4.2 นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมโดยขอคำปรึกษาจากครูเป็นระยะเมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกิดขึ้น

4.3 นักเรียนร่วมกันเขียนรูปเล่ม สรุปรายงานจากโครงการที่ตนปฏิบัติ

5. ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้ ครูให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยครูใช้คำถาม ถามนักเรียนนำไปสู่การสรุปสิ่งที่เรียนรู้

6. ขั้นนำเสนอผลงาน ครูให้นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้โดยครูออกแบบกิจกรรมหรือจัดเวลาให้นักเรียนได้เสนอสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นและนักเรียนอื่น ๆ ในโรงเรียนได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติในการทำโครงการ

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น กล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐานมีรูปแบบและขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดและทฤษฎีโมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ในการจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐาน ของวิจารณ์ พานิช ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Define คือ ขั้นการระบุปัญหา ตั้งประเด็นท้าทาย หาสาเหตุปัญหาที่ต้องการค้นพบ อยากรู้ กำหนดขอบเขตปัญหา ซึ่งนำไปสู่การตั้งชื่อหรือเลือกหัวข้อทำโครงการ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อะไร

ขั้นตอนที่ 2 Plan คือ ขั้นวางแผนเตรียมการประชุมแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาหรือหัวข้อทำโครงการ ค้นหาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ด้วยวิธีการหลากหลาย ใช้แนวทางในการปฏิบัติที่ได้มาซึ่งข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 Do คือ ขั้นลงมือดำเนินงานโครงการ นักเรียนร่วมกันออกแบบ คิดค้น ประดิษฐ์ ทดลอง ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำและกระตุ้น สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำงาน เช่น มีรางวัลในการปฏิบัติงาน ที่มากขึ้น มีการยกย่องชมเชยเมื่อมีการรายงานความก้าวหน้า

ขั้นตอนที่ 4 Review คือ ขั้นวิเคราะห์ผลและทบทวนปรับปรุงโครงการเป็นการ ตรวจสอบผล และบันทึกผลโครงการที่ได้มาด้วยวิธีการประเมินผลตามสภาพจริง สะท้อนความคิด เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสมที่สุดและเป็นที่ยอมรับทั่วไป

ขั้นตอนที่ 5 Presentation คือ ขั้นการนำเสนอผลโครงการ เป็นการนำเสนอ แนวคิด ทฤษฎี หลักจากการที่ได้จากทำโครงการโดยการเขียนรายงานเชิงวิชาการตามรูปแบบการ เขียนโครงการใช้ภาษาและวิธีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย น่าสนใจ การนำเสนอหน้าชั้นเรียนมีการ ใช้สื่อ ชี้นงาน แผนภาพประกอบการนำเสนอให้ผู้รับฟังได้เข้าใจโครงการที่นักเรียนจัดทำขึ้น

2.3.4 องค์ประกอบสำคัญของครูและนักเรียนในการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

องค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน มีดังนี้ (ทิตนา แชมมณี, 2556: 139-140)

1. ผู้สอนและนักเรียนมีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน ผู้เรียนมีการเลือกปัญหา ที่ตนสนใจที่จะจัดทำเป็นโครงการ
2. ผู้สอนมีการชี้แจงหรือทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวัตถุประสงค์ในการทำโครงการ ความคาดหวังต่อการทำโครงการ วิธีการและกระบวนการในการดำเนินการ รวมทั้งบทบาทของผู้เรียน และผู้สอน
3. ผู้เรียนมีการร่วมกันศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย
4. ผู้เรียนมีการร่วมกันวางแผนการจัดทำโครงการ ซึ่งมักประกอบด้วยความเป็นมา และความสำคัญของประเด็นปัญหาที่จะจัดทำเป็นโครงการ วัตถุประสงค์กระบวนการ หรือ ขั้นตอน ในการดำเนินงาน แหล่งทรัพยากรและวัสดุต่าง ๆ ที่ต้องการ บทบาทหน้าที่ของบุคคลที่ร่วมโครงการ และการอภิปรายผลการเรียนรู้ ผู้สอนมีการให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ความรู้ที่จำเป็นต่อการทำ โครงการตามความจำเป็น
5. ผู้เรียนมีการเขียนโครงการและนำเสนอผู้สอน ผู้สอนอาจให้คำแนะนำ และ ความช่วยเหลือต่าง ๆ ตามความจำเป็น ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป ผู้สอนมีการให้ความเห็นชอบ ในการทำโครงการและช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ตามความจำเป็น
6. ผู้เรียนมีการดำเนินงานตามแผนงานที่ได้กำหนด จนกระทั่งสามารถผลิต ชิ้นงาน ออกมาได้ ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ติดตามการทำงานของนักเรียนให้ คำแนะนำและความช่วยเหลือตามความจำเป็นและให้เสริมตามสมควร
7. ผู้สอนและนักเรียนมีการนำผลงานของนักเรียนแสดงชี้แจงและร่วมกัน วิพากษ์วิจารณ์ ผลงาน
8. ผู้เรียนมีการปรับปรุงผลงานและเขียนรายงาน
9. ผู้เรียนมีการนำผลงานออกแสดงต่อสาธารณชน

10. ผู้สอนมีการจัดให้ผู้เรียนนำผลงาน ประสพการณ์และข้อมูลทั้งหมดมาอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการ ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทั้งด้านผลผลิต คือ ชิ้นงานจากการทำโครงการ และเนื้อหาความรู้ที่ได้เรียนรู้ กระบวนการ และทักษะต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาและเจตคติที่เกิดขึ้น

โดยสรุปแล้วองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ คือ นักเรียนมีการเลือกปัญหาที่ตนสนใจ โดยที่ครูมีการพูดถึงวัตถุประสงค์ในการทำโครงการ รวมทั้งบทบาทของผู้เรียน และผู้สอน จากนั้นผู้เรียนร่วมกันศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่จะทำจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยมีการร่วมกันวางแผนการจัดทำโครงการ มีการเขียนโครงร่าง จากนั้นผู้เรียนมีการดำเนินงานตามแผนงานที่ได้กำหนด จนกระทั่งสามารถผลิตชิ้นงานออกมาได้ แล้วมีการนำผลงานของผู้เรียนออกมาแสดงและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จึงมีการปรับปรุงผลงานและเขียนรายงาน สุดท้ายมีการวัดและประเมินผลทั้งด้านผลผลิตและเนื้อหาความรู้ที่ได้เรียนรู้ กระบวนการและทักษะต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาและเจตคติที่เกิดขึ้น

2.3.5 ข้อจำกัดของการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

การจัดการเรียนการสอนแบบโครงการมีประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก แต่อย่างไรก็ตาม นักวิชาการได้ให้ข้อเสนอแนะถึงข้อจำกัดการเรียนรู้แบบโครงการไว้หลายประการดังนี้

ทิศนา ขัมมณี (2551) ได้กล่าวว่า ข้อจำกัดของการเรียนแบบโครงการว่า

1. เสียเวลามากและเสียค่าใช้จ่ายสูง
2. ประสพการณ์ในชีวิตจริงหลายอย่างไม่สามารถจะวางแผนและทำกิจกรรมได้
3. ถ้าครูไม่มีความรู้เพียงพอการสอนจะประสบความล้มเหลว
4. อาจทำให้นักเรียนได้รับความรู้ที่เป็นหลักวิชาไม่เพียงพอ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2554) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนแบบ Project-based Learning ถึงแม้การสอนแบบโครงการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก อย่างไรก็ตามสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะการสอนแบบดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ระยะเวลานาน โดยระยะเวลาของโครงการขึ้นกับความก้าวหน้าของโครงการ ปกติใช้เวลาหลายสัปดาห์ และในบางโครงการใช้เวลาเป็นเดือน

2.3.6 ข้อดีของการสอนแบบโครงการเป็นฐาน

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการจะทำให้ผู้เรียนฝึกคิด วิเคราะห์ปัญหาที่สนใจ คิดออกแบบสำรวจ ทดลองหรือประดิษฐ์ มีการวางแผนการดำเนินงานเพื่อลงมือปฏิบัติได้อย่างมีขั้นตอนและมีระบบ บันทึกผล วิเคราะห์ผล สรุปผล เขียนรายงาน ตลอดจนเสนอผลงานและแสดงผลงานของโครงการภายใต้การแนะนำของครูที่ปรึกษา การทำกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดเป็นทำเป็น และเมื่อเกิดปัญหาสามารถแก้ปัญหาได้ ผลการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนอาจขยายไปถึงขั้นนำความรู้ไปขึ้นแก้ปัญหาต่าง ๆ ในท้องถิ่น ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและชุมชนได้ ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารและเทคโนโลยี ผู้เรียนจะสามารถเข้าถึงและจัดการกับข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ สามารถทำการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญ ผู้เรียนยังได้ฝึก

การใช้ทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ ผู้เรียนจะสามารถทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้นำ และมีความรับผิดชอบ (ทิพย์วรรณ สุตปทุม, 2550: 39 ; เทพกัญญา พรหมขัติแก้ว, 2557: 14)

นอกจากนี้ มีนักการศึกษาอีกหลายท่านที่ได้กล่าวถึงสิ่งที่นักเรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานดังนี้

สรณ เสนาสวัสดิ์ (2549 : 27) ได้กล่าวว่า การศึกษาแบบโครงงานทำให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงในวิธีการคิดและการกระทำ ดังนี้

1. ผู้เรียนจะได้รับความรู้ในเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นผลจากการค้นคว้าในการทำโครงงาน
2. ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความสามารถในการถ้อยแถลงการเรียนรู้ของกระบวนการแก้ปัญหาไปใช้ในการ แก้ปัญหาอื่น ๆ และเป็นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียน

3. ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้มีความสนใจในวิทยาศาสตร์มีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวหรือสาเหตุของการใช้ภาษา มีความชื่นชมในผลงานของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ ประสพการณ์ การสร้างคำหรือที่มาของคำที่มีในภาษาไทย ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

4. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีการคิดอย่างอิสระ การคิดอย่างพินิจพิเคราะห์มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นการช่วยพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้ถึงจุดสูงสุด

5. เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีคุณค่า

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2558 : 122-123) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ดังนี้

1. เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้ปฏิบัติจริง คิดเอง ทำเองอย่างละเอียดรอบคอบ อย่างเป็นระบบ ใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดแก้ปัญหา (Thinking & Problem solving)

2. ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาข้อมูล มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศ (Computing & Media Literacy) และยังมีทักษะในการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศและ รู้เท่าทันสื่อ (Communication Information & Media Literacy) สร้างองค์ความรู้และสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะในการแก้ปัญหา (Problem solving) มีทักษะกระบวนการเคลื่อนไหวร่างกาย

3. ผู้เรียนได้ฝึกความเป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันมีการยอมรับในความรู้ความสามารถซึ่งกันและกันรู้จักทำงานร่วมกัน (Collaboration Teamwork) แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

4. ฝึกลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่ผู้เรียนในการทำงาน เช่น การสังเกต ความรับผิดชอบ ความซื่อตรง ความเอาใจใส่ ความขยันหมั่นเพียร เป็นคนมีเหตุผล รู้จักพึ่งพาตนเองใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

5. ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Innovation) และนำความรู้ ความคิดหรือแนวทางที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิต หรือในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

6. การทำกิจกรรมในโครงงานเป็นการสร้างประสบการณ์ตรงเป็นพื้นฐาน ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & Learning Self-reliance) และยังส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะความ

เข้าใจต่างวัฒนธรรมและกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding) และตลอดเวลาของการทำกิจกรรมผู้เรียนยังได้ใช้ทักษะการอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และการคิดคำนวณ (Arithmetic)

เฟอร์นันโด Fernando (2011: 87-88) อ้างถึงใน ลุฎฟี ดอเลาะ (2560: 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่ได้รับมากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ดังนี้

1. สนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แก้ปัญหาในสิ่งที่สงสัยด้วยตนเอง ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าการแก้ปัญหาโดยครู
3. สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการคิดวิเคราะห์
4. เพิ่มความพอใจในประสบการณ์เรียนรู้ของนักเรียนและสนับสนุนให้มีเจตคติต่อวิชาที่เรียนได้ดีมากขึ้น
5. ให้นักเรียนมีสมรรถนะทางด้านวิชาการในวิชาภาษาไทย รวมไปถึงวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. เตรียมตัวนักเรียนสำหรับการเผชิญต่อบริบทการทำงาน
7. สนับสนุนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้ตนเอง
8. ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการเขียนและการพูด
9. ช่วยแก้ปัญหารูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปแล้วว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ผู้เรียนจะได้รับความรู้ในเนื้อหาวิชา ฝึกใช้ทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ การใช้เหตุผลในการพิจารณา และรวมถึงทักษะในการแสวงหาความรู้ ผู้เรียนยังได้รับการกระตุ้นให้มีความสนใจในรายวิชาอื่น ๆ โดยผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดแก้ปัญหา อีกทั้งยังได้ฝึกความเป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รู้จักทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ฝึกลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่ผู้เรียน เป็นพื้นฐานทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะความเข้าใจต่างวัฒนธรรมและกระบวนทัศน์

2.4 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative learning) เรวดี ศรีสุข (2562: 11) กล่าวว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน กระบวนการกลุ่มในที่นี้มิใช่เพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน สร้างชิ้นงาน อภิปรายกลุ่ม หรือ ปฏิบัติการทดลองและมีผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้นั้น แต่ผู้สอนต้องออกแบบวิธีการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจัดระบบความรู้และสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองที่ถือได้ว่าเป็นหลักการสำคัญ

2.4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544 : 6) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการเรียนรู้ นักเรียนอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มแบบทุกคนร่วมมือกัน นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีบทบาทที่ชัดเจนในการเรียน หรือการทํากิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน และหมุนเวียนบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่มอย่างทั่วถึง มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้พัฒนาทักษะความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม นักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบผลงานร่วมกัน ขณะเดียวกันก็ต้องร่วมกันรับผิดชอบการเรียนในงานทุกขั้นตอนของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะบรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มบรรลุเป้าหมายเช่นเดียวกัน ดังนั้นนักเรียนทุกคนต้องช่วยเหลือพึ่งพากันเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ชนิษฐา กรคำแหง (2554 : 24) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนรูปแบบหนึ่งที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกันทำงานกลุ่มเล็ก ๆ ตามปกติจะมีกลุ่มละ 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน โดยตอนแรกจะพิจารณาคำเฉลี่ยทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาจากคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้ง นักเรียนต่างคนต่างสอบ แต่ขณะที่เรียนต้องร่วมมือกัน ครูจะให้การให้รางวัลเป็นการเสริมแรง โดยการพิจารณาจากเกณฑ์ที่ครูกำหนดให้

ศารทูล อาริวิทย์กุล (2554 : 39-40) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือ และช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวมเพื่อให้ตนเอง และสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ภายในกลุ่ม ซึ่งจะประกอบด้วยผู้เรียนออกตามความสามารถที่แตกต่างกันมาทำงานร่วมกัน ในกระบวนการทำงานนั้นผู้เรียนจะต้องมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ผลสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในกลุ่มที่ช่วยเหลือกัน ซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะทางสังคมดีขึ้น

2.4.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีทั้งเทคนิคที่นำมาใช้ได้ไม่ต้องปรับ และเทคนิคที่ต้องปรับเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเนื้อหาวิชา ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อประเภทกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไรก็ตามการเรียนรู้แบบร่วมมือจัดเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดีซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลากหลายวิธี ซึ่งไสว พักขาว (2544) อ้างถึงใน เรวดี ศรีสุข (2562 : 11) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ในปัจจุบัน มี 7 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ ซึ่งบางครั้งเรียกรูปแบบนี้ว่า การเรียนแบบต่อชิ้นส่วนหรือการศึกษาเฉพาะส่วน วิธีการเรียนด้วยรูปแบบนี้ผู้สอนจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยการละตามความสามารถ พร้อมกับมอบหมายให้ทุกกลุ่มทำกิจกรรมในหัวข้อเดียวกัน หลังจากนั้นในกลุ่มหลัก (Home Groups) ที่แบ่งไว้ให้แบ่งสมาชิกภายในกลุ่มศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมดโดยขณะศึกษาหัวข้อย่อยนั้น ผู้เรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนกลุ่มอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน เรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มหลักของตนเอง

2. รูปแบบ STAD (Student Teams – Achievement Division) เป็นการเรียนแบบร่วมมือ ที่ใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ หรือหลังจากที่ผู้สอนได้สอนผู้เรียนทั้งชั้นไปแล้ว และต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าร่วมกันภายในกลุ่มสืบเนื่องจากสิ่งที่ผู้สอนได้สอนไปซึ่งได้กับทุกวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนข้อเท็จจริง เกิดความคิดรวบยอด ค้นหาสิ่งที่มีคำตอบชัดเจนแน่นอน ซึ่งสลาบิน (Slavin : 1980) ได้เสนอรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม (Student Teams Learning Method) ไว้ 4 รูปแบบ คือ 1) student Teams – Achievement Divisions (STAD) 2) Teams – Games – Tournaments (TGT) ซึ่งเป็นรูปแบบที่สามารถปรับใช้กับทุกวิชาและระดับชั้น 3) Team Assisted Individualization (TAI) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ และ 4) Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) เป็นรูปแบบในการสอนอ่าน และการเขียนโดยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบ STAD มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 : ขั้นสอน ผู้สอนดำเนินการสอนเนื้อหา ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อาจเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนบรรยาย สาธิต ใช้สื่อประกอบการสอนหรือให้นักเรียน ทำกิจกรรม

ขั้นที่ 2 : ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 - 5 คนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีความเข้าใจกัน ทุกคนจะต้องทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือกันและกันในการศึกษาเอกสารและทบทวนความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบย่อย

ขั้นที่ 3 : ขั้นทดสอบย่อย ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อย หลังจากผู้เรียนได้เรียนและทบทวนเป็นกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดโดยผู้เรียนทำแบบทดสอบคนเดียว

ขั้นที่ 4 : ขั้นหาคะแนน พัฒนาการคะแนน พัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนการทดสอบครั้งปัจจุบัน มีเกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้ ดังนั้นจะต้องมีการกำหนดคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งอาจได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ 3 ครั้งก่อน หรืออาจใช้คะแนนทดสอบครั้งก่อนหากเป็นการหาคะแนนปรับปรุงโดยใช้รูปแบบการสอน STAD เป็นครั้งแรก

ขั้นที่ 5 : ขั้นให้รางวัลกลุ่ม โดยรางวัลผู้สอนอาจจะเป็นผู้กำหนดร่วมกับผู้เรียน เช่น กลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาการตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับคำชมเชยหรือติดประกาศที่บอร์ดในห้องเรียน

3. รูปแบบ LT (Learning Together) รูปแบบนี้ผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือโครงงานพร้อมกำหนดเงื่อนไขรายละเอียดของงานเพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานเอง หลังจากนั้นผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยคละกันตามความสามารถแล้วให้ผู้เรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกกลุ่มรับผิดชอบในงานส่วนของตนเอง เมื่องานในส่วนของตนเองแล้วเสร็จจะนำงานของทุกคนมารวมเป็นงานของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคนให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม พร้อมนำเสนอผลงาน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม เน้นผลงาน และกระบวนการทำงาน วิธีการประเมินโดยคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาสอบถามเกี่ยวกับงานที่ได้ทำ และกระบวนการทำงานของกลุ่มสุดท้ายมีการให้รางวัลกลุ่มที่ทำผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

4. รูปแบบ TAI (Team Assisted Individualization) คือ วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

5. รูปแบบ TGT (Team-Games-Tournaments) เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันทำกิจกรรม กล่าวคือ เป็นการเรียนที่มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนในกลุ่มเล็ก ๆ คละความสามารถเช่นเดียวกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มแข่งขันแบบแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) โดยมีความแตกต่างกันที่การเข้าร่วมกลุ่มจะมีลักษณะถาวรกว่า โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มหนึ่ง ๆ ต้องแข่งขันตอบคำถามกับสมาชิกของกลุ่มอื่นที่โต๊ะแข่ง (Tournament Tables) เป็นรายสัปดาห์โดยนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์เดียวกันจะแข่งขันกันเพื่อทำคะแนนให้กลุ่มของตน

6. รูปแบบ GI (Group Investigation) เป็นการเรียนแบบสืบสวนสอบสวนเน้นการสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การสอนแบบสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่มนี้เป็นโครงสร้างการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของทักษะการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์และการประเมินผลผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยใช้การสืบค้นแบบร่วมมือกัน เพื่อการอภิปรายเป็นกลุ่มรวมทั้งวางแผนเพื่อผลิตโครงการของกลุ่ม

7. โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นโปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม และน่าสนใจ เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้กับการอ่านและการเขียนโครงการเหมาะกับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นที่หลักสูตร และวิธีการสอนในการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

- CIRC - Writing/Language Arts วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน โดยใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (plan) ร่างต้นฉบับ (draft) ทบทวนแก้ไข (revise) รวบรวม และลำดับเรื่อง (edit)

สุดท้ายพิมพ์หรือแสดงผลงาน (publish) เรื่องที่แต่งออกมาโดยมีผู้สอนเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทางเนื้อหา และกลวิธีการเขียน

- CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกการสอนอ่านหรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือมีรูปแบบของการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบใดที่นำมาจัดการเรียนแล้วเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดไว้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะของการทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในทีม รวมไปถึงเกิดกระบวนการคิดที่สร้างสรรค์ นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสังคมเมื่อผู้เรียนออกไปสู่การใช้ชีวิตนอกห้องเรียน

2.4.3 ขั้นตอนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ศารทูล อาริวิทย์กุล (2554 : 56) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่วไปไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูสอนทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดกลุ่มนักเรียน บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน และบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแล้วให้งาน

3. ขั้นทำงานกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้กันเป็นกลุ่มย่อยแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตน ช่วยกันแก้ปัญหา อภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดมากกว่า ดูคำเฉลยหรือรอคำเฉลยจากครู สอดคล้องกับ เรวดี ศรีสุข (2562 : 10) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เริ่มด้วยผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน หลังจากนั้นผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยแต่ละผู้เรียนในกลุ่มให้แตกต่างกันในด้านสติปัญญา ความถนัด และภูมิหลัง แบ่งจำนวนสมาชิกในกลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน หลังจากนั้นผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่ม และบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสอนหรือบรรยายเนื้อหาตามบทเรียน หลังจากนั้นมอบหมายงานให้แต่ละกลุ่มซึ่งผู้สอนจะอธิบายถึงปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์หาคำตอบ พร้อมแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์อย่างชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่สมาชิกภายในกลุ่มจะได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานเป็นทีม การร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ โดยผู้สอนอาจใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนาคู่ตรวจสอบ ดูคิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงาน และทดสอบ ขั้นตอนนี้สมาชิกภายในกลุ่มจะรายงานผลการดำเนินงานกลุ่ม โดยผู้สอน และเพื่อนกลุ่มอื่นสามารถซักถามหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น เน้นการตรวจผลงานกลุ่ม และผลงานรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมสิ่งที่ยังต้องปรับปรุงแล้วจึงทำการทดสอบผลงานอีกครั้ง

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอน และผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ที่จำเป็นหรือไม่ครอบคลุมเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่น และส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข ให้การเสริมแรงโดยการชมเชยหรือมอบรางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ ตามเกณฑ์ และการให้กำลังใจกับสมาชิกในกลุ่มที่ยังไม่สามารถทำงานผ่านเกณฑ์ได้

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เห็นถึงขั้นตอน และกระบวนการทั้งหมดของการจัดกิจกรรมในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม รวมถึงผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิด การค้นคว้า การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์ในด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจ การเสียสละ การยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน การมีภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งภายในขั้นตอนต่าง ๆ นี้ยังประกอบไปด้วยกลุ่มการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้ผู้สอนสามารถวางแผนการเรียนรู้ที่นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4.4 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

ชมพูนุท บุญอากาศ (2559: 26-27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือมีดังนี้

- (1) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
- (2) สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด ได้แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำเท่าเทียมกัน
- (3) เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กที่เรียน ไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
- (4) ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก

นอกจากนี้ วารินทร์ สติราษฎร์ (2553 : 40-42) กล่าวถึง ข้อดีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาไว้หลายประการ คือ ผู้เรียนได้ร่วมกันเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี การซักถามทำให้ผู้เรียนเกิดความกล้าและได้ทราบคำตอบในเรื่องที่ตนสนใจหรือยังไม่กระจ่าง การพูดอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียนมากขึ้น เพื่อน ๆ ที่ฟังมีความเข้าใจอย่างชัดเจน ผู้เรียนได้พัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คนอ่อนได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่า ซึ่งจะมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน ๆ เพื่อให้กลุ่มของตนเอง

ประสบผลสำเร็จโดยยืนยันจากผลการวิจัยทั้งหลายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนตรงกันในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (Johnson, Johnson and Holubec, 1994 อ้างถึงใน เรวดี ศรีสุข (2562 : 10)

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น มีแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น ใฝ่ใญ่ผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียด และความผันแปรต่าง ๆ

จรรยา เปรมมณี (2540 : 9-10) กล่าวถึง ประโยชน์การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น การจัดนักเรียนร่วมมือกันเรียนภายในกลุ่มก่อให้เกิดการพัฒนาของความรู้ ความคิดขึ้นจึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง คิดเห็นหลากหลายจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รับรู้ปัญหาและทางเลือกในการแก้ปัญหา ส่วนส่งเสริมการพัฒนาระบวนการคิด และความเข้าใจลึกซึ้งนักเรียนคนที่ทำหน้าที่อธิบายให้เพื่อนผู้ที่ยังจะเข้าใจในเนื้อหาสาระยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544 : 40) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ยุทธศาสตร์การสอนหรือวิธีสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมายที่กำหนดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสอนที่จะพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ และทักษะทางสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะทางสังคม โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดหมายของการเรียนร่วมกันทุกคน ในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นจำนวนมาก เน้นพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ โดยไม่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม และมักจะส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการแข่งขัน หรือเรียนตามลำพัง ซึ่งการสอนทั้ง 2 อย่างไม่ได้คำนึงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นสภาพการเรียนการสอนดังกล่าวก่อให้เกิดผลเสียหลายประการแก่นักเรียน กล่าวคือ การสอนแบบแข่งขันทำให้เกิดผู้ชนะ และผู้แพ้ โดยผู้ชนะจะดีใจ สำหรับผู้แพ้จะเสียใจ ซึ่งสัดส่วนของผู้ชนะจะมีน้อยกว่าผู้แพ้มาก มีผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเครียด และไม่มีความสุขในการเรียน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือยังเป็นการเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีข้อดีหลายประการได้มีงานวิจัยหลายเรื่องที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ดังกล่าวไว้คือ

1. ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน
2. ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
3. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน

5. ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน
6. ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้น
7. ช่วยการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

จากข้อความข้างต้นที่กล่าวมา ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประการแรก คือ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน สร้างความเชื่อมั่นต่อตนเอง มีการพัฒนาความคิดซึ่งส่งผลให้เกิดประโยชน์ พัฒนาทักษะทางด้านการเรียน สังคม ความคิด การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้เรียนได้แสดงความคิดอย่างอิสระ ได้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงจะทำให้การเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ครูสอนตั้งไว้

2.4.5 การประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการออกแบบจัดการเรียนการสอน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกวิธีหนึ่งที่ใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน กระบวนการกลุ่มในที่นี้มีใช้เพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน สร้างชิ้นงาน อภิปรายกลุ่ม หรือ ปฏิบัติการทดลอง และมีผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้เท่านั้น แต่ผู้สอนต้องออกแบบวิธีการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์หาคำตอบที่ได้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจัดระบบความรู้ และสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองที่ถือได้ว่าเป็นหลักการสำคัญ เรวดี ศรีสุข (2562 : 11)

การออกแบบจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้นำการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative learning) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบ Learning Together ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือโครงงานพร้อมกำหนดเงื่อนไข รายละเอียดของงานเพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม เน้นผลงาน และกระบวนการทำงาน มีขั้นตอนกิจกรรม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้กิจกรรม

ขั้นตอนที่ 2 นำเข้าสู่บทเรียน ครูทบทวนอธิบายคำศัพท์ ความรู้เดิม เรียนรู้เนื้อหา ร่วมกัน จัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกความสามารถ ทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน เรียกว่า กลุ่มบ้าน แล้วมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบ ศึกษาหัวข้อที่ครูแบ่งเนื้อหาไว้คนละ 1 หัวข้อ

ขั้นตอนที่ 3 ปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มบ้านต้องแยกกลุ่มมานั่งกับสมาชิกกลุ่มอื่นเพื่อทำงาน และศึกษาหัวข้อที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน เรียกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 ถ่ายทอดความรู้ สมาชิกที่แยกเข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มเดิมของตน เรียกว่า กลุ่มบ้าน และอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนศึกษาได้จาก กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ให้สมาชิกในกลุ่มบ้าน ฟังจนครบทุกหัวข้อแล้วจดบันทึก แต่ละกลุ่มอภิปรายหรือ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับผลงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล และชมเชยหรือให้รางวัลกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางวิธีหนึ่ง ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ การวางแผนการทำงานเป็นลำดับขั้นตอนที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติจริง ภายใต้กระบวนการทำงานเป็นทีม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองเสมือนจริง ส่งผลให้ผู้เรียนจดจำ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ดียิ่งขึ้น

2.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together

2.5.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together

ไสว พักขาว (2542 : 151) ได้อธิบายความหมายของเทคนิคที่ใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Learning Together ไว้ว่า เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณ หรือการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ เป็นรูปแบบที่มีการกำหนดสถานการณ์ และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ (2546 : 90) ได้ให้รายละเอียดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ารูปแบบร่วมเรียนรู้ Learning Together เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายในกลุ่มโดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานกลุ่ม

ทิตินา แคมมณี (2548 : 69-70) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค Learning Together ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการที่ง่าย ไม่ซับซ้อน ที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ความสะดวกทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ด้วยกัน กลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันโดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ เช่น สมาชิกคนที่ 1 อ่านคำสั่ง สมาชิกคนที่ 2 หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 3 หาคำตอบ สมาชิกที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ กลุ่มย่อยสรุปคำตอบร่วมกัน ส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานของกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 23) ได้เรียกรูปแบบร่วมเรียนรู้ว่า กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน Learning Together กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงานจนได้ผลงานสำเร็จส่ง และนำเสนอผู้สอน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Learning Together เป็นเทคนิคการสอนที่มีกระบวนการแบ่งกลุ่ม และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกได้อย่างชัดเจน เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน และสมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็นจากการทำกิจกรรมอย่างเป็นระบบขั้นตอน ซึ่งสมาชิกทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

2.5.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together

สุริย์ มูลคำ (2546 : 91) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค Learning Together ดังนี้

1. เพื่อฝึกทักษะเฉพาะเรื่อง เช่น การทดลอง การแก้ปัญหา หรือการสรุปผล
2. เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ทิตินา แคมมณี (2548 : 69-70) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อมุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ
2. เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสารทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์
3. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดการแก้ปัญหา

2.5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Learning Together

รูปแบบ Learning Together Johnson and Johnson เป็นผู้เสนอในปี ค.ศ. 1975 ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่า วัฏจักรการเรียนรู้ (Circles of Learning) รูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์ และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม และยังมีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ Learning Together ไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 39) ได้อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ Learning Together ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนอภิปราย สรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว
2. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถกัน กลุ่มละ 4-5 คน
3. ครูแจกใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น
4. แบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม ดังนี้
 - คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน
 - คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจดบันทึก
 - คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ
 - คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ (ข้อมูล)
5. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียวหรือส่งงาน 1 ชิ้น ผลงานที่เสร็จและส่งเป็นผลงานที่ทุกคนในกลุ่มยอมรับซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน
6. ปิดประกาศชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

ไสว พักขาว (2542 : 11) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิมหรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

2. ครูแจกแบบฝึกหัดหรือใบงานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนกัน นักเรียนช่วยทำงาน โดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน เช่น

นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงาน

นักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล

นักเรียนคนที่ 3 อ่านสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบแล้วหาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหัดหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว

4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ที่บอร์ด

2.5.4 ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together

ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 175) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ Learning Together ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนรู้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 135) ได้ศึกษาข้อดีของกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน และการเรียนรู้
2. นักเรียนรู้ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม
3. นักเรียนซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันนั้นได้เกิดการเรียนรู้ในเจตคติ ค่านิยม

และความรู้ซึ่งกันและกัน

4. นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากคนอื่นทำให้มีความคิดกว้างขวาง

แอคดิเมอร (Akdemir, 2019 : 73-83) อ้างถึงใน ปรีดา สงวนทรัพย์ (2561 : 17) ได้กล่าวว่า การสอนแบบกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปสู่ประสบการณ์ในเชิงบวกอย่างมากที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนร่วมงานของพวกเขาในขณะที่ทำกิจกรรมในชั้นเรียน ความท้าทาย คือ การทำงานกลุ่มเพื่อให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะมีส่วนร่วม และเรียนรู้วิธีการจัดโครงสร้างการทำงานของกลุ่มเพื่อให้เป็นประสบการณ์เชิงบวก และมีประสิทธิภาพและยังช่วยพัฒนาการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์การสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ คือ การสื่อสารความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสร้าง และการยืนยันความรู้ทางวิทยาศาสตร์ส่งข้อมูลแบบง่าย ๆ ไปสู่ความคิดที่สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับ “เครือข่ายสังคม” ซึ่งการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์นั้นจะถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

2.5.5 ข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together

สุวิทย์ มูลคำ และอรรถัย มูลคำ (2545 : 175) ได้ศึกษาให้ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ Learning Together ไว้ดังนี้

1. ถ้าผู้เรียนขาดการเอาใจใส่และความรับผิดชอบส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ

2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียน

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 135) ได้ศึกษาข้อจำกัดของกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ถ้านักเรียนขาดความรับผิดชอบ ขาดความเอาใจใส่ ขาดความกระตือรือร้น จะส่งผลต่อกลุ่มการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

2. ในการทำงานร่วมกันคิดร่วมกัน คนอ่อนไม่ออกความคิดหรือคิดช้า เป็นผลต่อการทำงานกลุ่มทำให้คนคิดช้าไม่ประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ข้อดีและข้อเสียของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันการเรียนรู้ Learning Together มีดังนี้ ข้อดี ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคมการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนฝึกทักษะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น ข้อเสีย ถ้านักเรียนคนหนึ่งขาดความรับผิดชอบจะส่งผลต่อกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่มผลสำเร็จออกมาเป็นผลงานที่ทำร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งเน้นการทำงานร่วมกัน การระดมความคิด รู้ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม และรวมถึงความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

2.6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในด้านการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together นั้นจะเห็นได้ว่ามีผู้วิจัยได้สรุปไว้ว่า

2.6.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

สธน เสนาสวัสดิ์ (2549: 43) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ เรื่องสิ่งแวดล้อมตามแนวคนสตรัคชันนิซึม โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้ ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมและการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของผู้เรียน จากการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ตามแนวคนสตรัคชันนิซึม โดยศึกษากับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 32 คน ในวิชาโครงงานวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับดีมากทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบ และความกล้าแสดงออก นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ปัญหาสิ่งแวดล้อม วิธีการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ประโยชน์ของป่าไม้ และการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติอีกทั้งในแง่ของการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการทำโครงการวิทยาศาสตร์พบว่าผู้เรียนได้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย การตั้งปัญหาการตั้งสมมติฐาน การออกแบบการทดลอง การอภิปรายและสรุปผล และสามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่าการให้ผู้เรียนทำโครงการวิทยาศาสตร์เรื่องสิ่งแวดล้อมตามแนวคอนสตรัคชันนิซึมทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการการเรียนรู้อยู่ในลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการทำโครงการวิทยาศาสตร์

เมธาวิ โสรเนตร (2560 : 34) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์และความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานคอมพิวเตอร์สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.12/82.48 2) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดการเรียนรู้แบบโครงงานอยู่ในระดับสูง

ภูวสิทธิ์ บุญศรี (2561 : 56) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1.1) การระบุปัญหา 1.2) การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงงาน 1.3) การออกแบบโครงงาน 1.4) การปฏิบัติการทดสอบและปรับปรุงโครงงาน 1.5) การนำเสนอผล โครงงาน 1.6) การประเมินผลโครงงาน, 2) ผลการทดลองใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานเป็นฐาน 2.1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน มีการคิดอย่างมี วิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2.2) ค่าเฉลี่ยดัชนีความก้าวหน้าทางการเรียน ด้านการคิดอย่างมี วิจารณญาณ =0.43 อยู่ในระดับปานกลาง และการคิดแก้ปัญหา =0.52 อยู่ในระดับปานกลาง

2.6.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ (2553) ได้ศึกษาการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่อการส่งงานด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบ STAD เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบ STAD มีความรับผิดชอบต่อการส่งงานหลังการเรียนรู้อยู่ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบ STAD มากกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบ STAD โดยมีค่าเฉลี่ยของการส่งงานเท่ากับ 8.74 ครั้ง มากกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบ STAD มีค่าเฉลี่ยในการส่งงานเท่ากับ 7.52 ครั้ง

พันทิพา ทับเที่ยง (2550 : 96) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

ผลสัมฤทธิ์กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ธีรวัฒน์ ผิวขม (2554) จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ มีความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในบทที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้นำเป็นข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ ในบทที่ 4 และบทที่ 5 ซึ่งมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน โดยใช้โมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ วิจารย์ พาณิช ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกันทั้ง 2 ทฤษฎี ในการศึกษาวิเคราะห์ ในลำดับต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Existing Design) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว โดยการทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One Group Pretest - posttest Design) มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ
- 3.3 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

3.3.1 ประชากร

3.3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนคู่ อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 26 คน

3.3.1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนคู่ อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ที่สอบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50

3.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

3.2 เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

3.2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

3.2.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีคำถามรวม 20 ข้อ

3.2.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ได้แก่

3.2.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยตัวชี้วัด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2) วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ เนื้อหาของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

3) ศึกษาวิธีสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่สอดคล้องกับหลักสูตร ดังรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 รายละเอียด แผนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
เป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

แผนการ จัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	รูปแบบการเรียนรู้	เวลา (ชม.)
แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - test)				1
1	รู้ลึกที่มา	1. อธิบายที่มาและความสำคัญของคำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. ตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับที่มา และความสำคัญของคำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย 3. ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ ทันเวลาที่กำหนด	- ที่มาและความสำคัญของคำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย กิจกรรมการเรียนรู้ เสนอ แนวคิด ระบุเหตุผลโดยทบทวน ความรู้เดิมผ่าน กระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. Define ตั้งคำถาม ปัญหา ระบุเหตุผลและประเด็น ท้าทายของที่มาและ ความสำคัญในการใช้คำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย 2. เตรียมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับการนำเข้าสู่บทเรียน ทบทวนเนื้อหาเดิมและ มีการเรียนรู้เนื้อหาพร้อมกัน	2
2	รู้ค่าความหมาย	1. บอกความหมายของคำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. ระบุคำพร้อมความหมายของคำยืม ภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย 3. เห็นความสำคัญของการยืมคำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	- ความหมายของคำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย กิจกรรมการเรียนรู้ เข้ากลุ่ม คละความสามารถสมาชิก ศึกษาเนื้อหา ประเด็น 1. Define ตั้งคำถาม และประเด็นท้าทายความหมาย ของคำภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทย 2. Plan แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รวบรวมเนื้อหาจากแหล่งข้อมูล 3. Do ร่วมกับการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม รวบรวม เนื้อหาตามที่ได้วางแผนไว้	2

ตาราง 2 ต่อ

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	รู้แบบการเรียนรู้	เวลา (ชม.)
3	รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต	1. สามารถอธิบายหลักการสังเกตคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย 2. สามารถสร้างหลักการจำคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย 3. ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลาที่กำหนด	1. หลักการสังเกตของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย 2. การใช้คำภาษาต่างประเทศในกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็น 1. Plan แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าเนื้อหาจากแหล่งข้อมูล 2. Do ร่วมกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ในกลุ่ม จากการรวบรวมเนื้อหาข้อมูล หัวข้อ ตามที่ได้วางแผนไว้	
4	รู้ขอบเขต พื้นฐานโครงการ	1. อธิบายประเภทของโครงการและบอกขั้นตอนการเขียนรายงานโครงการ 2. เขียนแผนภาพความคิดการทำโครงการ 3. เห็นความสำคัญของการจัดทำโครงการเพื่อแสวงหาความรู้โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์	1. ศึกษาการจัดทำโครงการเพื่อแสวงหาความรู้โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 2. เขียนรายงาน และนำเสนอผลการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็น 1. Plan แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าเนื้อหาจากแหล่งข้อมูล 2. Do ร่วมกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ในกลุ่ม จากการรวบรวมเนื้อหาข้อมูล หัวข้อตามที่ได้วางแผนไว้ 3. Review ทบทวนเนื้อหาข้อมูลวิธีการและลักษณะที่ได้จากการศึกษา ร่วมกับการถ่ายทอดความรู้ อภิปรายผลรวมกันภายในกลุ่ม	

ตาราง 2 ต่อ

แผนการจัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	รูปแบบการเรียนรู้	เวลา (ชม.)
5	เล่าประสบการณ์ การเก็บข้อมูล	1. เข้าใจหลักการการเขียนรายงาน โครงงาน 2. วางแผนการดำเนินงานเพื่อจัดทำ โครงงาน 3. มีมารยาทในการเขียน	- จัดทำโครงงาน เกี่ยวกับคำยืม ภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทย กิจกรรมการเรียนรู้ ประ เ ต็น 1. Plan สมาชิกในกลุ่มวางแผน วางโครงร่าง รูปแบบจากการ วิเคราะห์ รวบรวม เนื้อหา ข้อมูล 2. Do ร่วมกับการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ในกลุ่ม จากการ รวบรวมเนื้อหา ข้อมูล หัวข้อที่ได้วางแผน ลง มือดำเนินโครงงาน ออกแบบตามรูปแบบ โครงงานที่วางแผนไว้ 3. Review ทบทวน เนื้อหาข้อมูล วิธีการ และลักษณะที่ได้จาก การศึกษา ร่วมกับการ ถ่ายทอดความรู้ที่ได้ ศึกษา อภิปรายผลรวม กันภายในกลุ่ม	2

ตาราง 2 ต่อ

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	รู้แบบการเรียนรู้	เวลา (ชม.)
6	รวบรวมความรู้ เข้านำเสนอ	1. เข้าใจกระบวนการทำโครงการ 2. นำเสนอโครงการหน้าชั้นเรียน 3. เห็นความสำคัญของการนำเสนอ โครงการเพื่อเผยแพร่ความรู้	- เขียนรายงานโครงการ และนำเสนอผลของ การศึกษากิจกรรมการ เรียนรู้ นำเสนอเนื้อหา ความรู้ที่ได้จากการศึกษา โดยใช้กิจกรรม ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ ดังนี้ 1. Review ตรวจสอบข้อมูล ทบทวนเนื้อหาสาระที่ได้ จากการศึกษา ประโยชน์ที่ เกิดจากการศึกษาและ เนื้อหา 2. Presentation นำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียนและ อภิปรายผลรวมกัน ประเมินผล	2
แบบทดสอบก่อนเรียน (Post - test)				1
รวม				14

5) เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา ผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้สื่อ และการวัด การประเมินผล

6) เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย จำนวน 2 คน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน และด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ในด้านความสอดคล้องของจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้ และขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

(1) นางสาวนิภาพร แหลมคม คุณวุฒิสูงสุด ศษ.ม. (การวัดและประเมินผล การศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

(2) นายสมปอง มุลมณี คุณวุฒิสูงสุด ศศ.ม. (ภาษาไทย) อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาไทย

(3) นายสุรียนต์ ฉิมพลี คุณวุฒิสูงสุด ศศ.บ. (ภาษาไทย) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

(4) นายวรวิทย์ คุณประทุม คุณวุฒิสูงสุด กศ.ด. (หลักสูตรและการสอน) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

(5) นางสาวสิรินันท์ สุรไพฑูรย์ แซ่ผุง คุณวุฒิสูงสุด ป.ร.ด. (หลักสูตรและการสอน) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความเหมาะสมเกี่ยวกับรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน และกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ชัดเจนมากขึ้น จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินพร้อมแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

(บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 103) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย

4.51 - 5.00	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

8) นำผลการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์ระดับค่าเฉลี่ยรวม 4.92 มีคุณภาพอยู่ระดับมากที่สุด (ภาคผนวก จ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หน้า 151)

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู ที่เคยเรียนเรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จำนวน 16 คน เพื่อศึกษาความเหมาะสม

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจนถูกต้องสมบูรณ์แล้วไปใช้สอนในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตัวชี้วัดชั้นปี ข้อ 5 รวบรวม คำที่มาจากภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2) ศึกษาทฤษฎี หลักการแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการสร้างแบบทดสอบนี้ ผู้วิจัยสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดตาม แนวคิดของ บลูม (Bloom) ซึ่งแบ่งเป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยสร้างเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แบบ 4 ตัวเลือกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งหมด 2 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

4) เสนอแบบทดสอบที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง ความยากง่ายของเนื้อหาการใช้ภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

5) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนรู้อย่างละ 2 คน ตรวจสอบ ความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาแล้วนำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์ โดยกำหนดเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ให้ คะแนน +1	คือ แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้ คะแนน 0	คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้ คะแนน -1	คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

6) นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู ที่เคยเรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยมาแล้ว จำนวน 16 คน เพื่อหาความยากง่าย และหาค่าความอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

7) นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน นำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ที่ยอมรับ ได้อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 181) จากนั้นเลือกข้อสอบแบบปรนัยที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.37 - 0.80 และค่าอำนาจ จำแนก (r) ตั้งแต่ 0.40 - 0.67 ไว้ 30 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ

8) นำแบบทดสอบตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (reliability) คือ การตรวจสอบผล การวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ซึ่งเป็นข้อสอบชนิดปรนัยโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 : 182) ทั้งนี้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.90 (ภาคผนวก จ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย หน้า 151)

9) นำแบบทดสอบที่ได้มาเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบ หลังเรียน 1 ชุด โดยนำแบบทดสอบก่อนเรียนมาสลับข้อและสลับตัวเลือก

10) นำแบบทดสอบที่ได้ไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู จำนวน 26 คน โดยใช้ระยะเวลาในช่วงเดือนพฤศจิกายน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

3.2.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนภาษาไทย เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนรู้ ความคิดเห็นด้านเนื้อหา และความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ สำหรับการให้ความหมายค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการให้ความหมายซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของ เบส (Best) จากหนังสือคู่มือการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยของกระทรวงศึกษาธิการ. สำนักทดสอบทางการศึกษา (2539 : 47-77) โดยกำหนดค่าระดับความพึงพอใจแต่ละช่วงคะแนนและความหมาย ดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	เหมาะสม
ระดับ 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด

การแปลความหมายของค่าความพึงพอใจที่วัดได้มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	เหมาะสม
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด

3.3 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการทดลองเบื้องต้น (Pre-Existing Design) มนตรี วงษ์สะพาน (2565 : 179) กล่าวว่า ในการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ (The One Group Pretest - posttest Design) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (pretest) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เพื่อวัดความรู้พื้นฐาน คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียน

2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ทดลองจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งผู้วิจัยแสดงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูล

วัน เดือน ปี	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	หมายเหตุ
	ทดสอบก่อนเรียน	-
15 พฤศจิกายน 2566	รู้สึกที่มา	แผนที่ 1/ชั่วโมงที่ 1
16 พฤศจิกายน 2566	รู้สึกที่มา (ต่อ)	แผนที่ 1/ชั่วโมงที่ 2
17 พฤศจิกายน 2566	รู้ค่าความหมาย	แผนที่ 2/ชั่วโมงที่ 1
20 พฤศจิกายน 2566	รู้ค่าความหมาย (ต่อ)	แผนที่ 2/ชั่วโมงที่ 2
21 พฤศจิกายน 2566	รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต	แผนที่ 3/ชั่วโมงที่ 1
22 พฤศจิกายน 2566	รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต (ต่อ)	แผนที่ 3/ชั่วโมงที่ 2
23 พฤศจิกายน 2566	รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน	แผนที่ 4/ชั่วโมงที่ 1
24 พฤศจิกายน 2566	รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน (ต่อ)	แผนที่ 4/ชั่วโมงที่ 2
27 พฤศจิกายน 2566	เล่าประสบการณ์การเก็บเกี่ยวข้อมูล	แผนที่ 5/ชั่วโมงที่ 1
28 พฤศจิกายน 2566	เล่าประสบการณ์การเก็บเกี่ยวข้อมูล (ต่อ)	แผนที่ 5/ชั่วโมงที่ 2
29 พฤศจิกายน 2566	รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ	แผนที่ 6/ชั่วโมงที่ 1
30 พฤศจิกายน 2566	รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ (ต่อ)	แผนที่ 6/ชั่วโมงที่ 2
	ทดสอบหลังเรียน	-

3. ทดสอบหลังเรียน (posttest) กับนักเรียน หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยเป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อและตัวเลือก

4. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5. นำผลจากการทดสอบก่อน - หลังการทดลอง และคำตอบจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติพื้นฐาน

3.4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

3.4.3 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\frac{\sum x}{n}$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งในกลุ่มเป้าหมาย
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มเป้าหมาย

3.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	คะแนนของผู้เรียนแต่ละคน
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนหรือจำนวนคะแนน

3.5.2 สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนกับหลังเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน})(\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

3.5.3 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{a} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากการวัดระหว่างเรียน
	a	แทน	คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{b} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	b	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549 : 220-221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์
-------	-----	-----	--

$\frac{\sum R}{N}$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	แทน	จำนวนผู้เข้าช้วชาญทั้งหมด

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ หาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549 : 195)

P	=	$\frac{R}{N}$
เมื่อ P	แทน	ความยากง่ายของข้อสอบ
R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

3.5.4 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545 : 181)

$$r = \frac{\text{จำนวนคนกลุ่มสูงตอบถูก} - \text{จำนวนกลุ่มต่ำตอบถูก}}{\text{จำนวนกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ}}$$

3.5.4 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน จากสูตร KR - 20 ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 : 182)

$$r = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\} \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ r	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
K	แทน	จำนวนข้อสอบ
$\sum s_i^2$	แทน	คะแนนของแต่ละคน
N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

พหุบัน ภาณุ จิตใจ ชั่ว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1. ผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเนื้อหาและจำนวนเวลา จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนและหลัง

ตาราง 4 แสดงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้	ชื่อเรื่อง	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
1	รู้จักที่มา	2
2	รู้ค่าความหมาย	2
3	รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต	2
4	รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน	2

ตาราง 4 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ชื่อเรื่อง	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
5	เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล	2
6	รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ	2
รวม		12

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการสร้างหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการประเมินผล การทำใบงาน แบบฝึกหัด การทำกิจกรรมกลุ่มระหว่างเรียน และรูปเล่มรายงานโครงงาน การนำเสนอ โครงงาน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 6 โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ระดับความหมาย ดังนี้

90 - 100	=	ดีมาก
70 - 89	=	ดี
50 - 69	=	พอใช้
0 - 49	=	ปรับปรุง

ตาราง 5 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รู้ลึกที่มา

เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
	ใบงานที่ 1 (10)			แบบทดสอบ (10)		
1	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
2	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
3	7	70	ดี	8	80	ดี
4	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
5	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
6	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
7	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
8	7	70	ดี	8	80	ดี
9	9	90	ดีมาก	8	80	ดี
10	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
11	8	80	ดี	9	90	ดี
12	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
	ใบงานที่ 1 (10)			แบบทดสอบ (10)		
13	7	70	ดี	8	80	ดี
14	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
15	8	80	ดี	8	80	ดี
16	6	60	พอใช้	7	70	ดี
17	7	70	ดี	8	80	ดี
18	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
19	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
20	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
21	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
22	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
23	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
24	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
25	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
26	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
รวม	212			236		
$\bar{x}$	8.15			9.07		
S.D.	1.08			0.89		
%	81.53	ดี		90.76	ดีมาก	
	E1			E2		

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินการในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 6 คะแนน และคะแนนหลังดำเนินการ คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รู้ลึกที่มา เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 81.53/90.76 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้นจากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ ทำงานเสร็จตามเวลา จากที่ปรับปรุงแล้วผู้เรียนสามารถอธิบายที่มา และบอกความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ สังเกตจากการร่วมตอบคำถาม คะแนนของผลงานผู้เรียน

ตาราง 6 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รู้ค่าความหมาย

เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
	ใบงานที่ 2 (10)			แบบทดสอบ (10)		
1	6	60	พอใช้	10	100	ดีมาก
2	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
3	7	70	ดี	10	100	ดีมาก
4	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
5	8	80	ดี	8	80	ดี
6	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
7	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
8	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
9	8	80	ดีมาก	8	80	ดีมาก
10	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
11	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
12	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
13	7	70	ดี	8	80	ดี
14	8	80	ดี	10	100	ดี
15	6	60	พอใช้	8	80	ดี
16	6	60	พอใช้	8	80	ดี
17	7	70	ดี	8	80	ดี
18	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
19	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
20	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
21	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
22	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
23	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
24	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
25	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
26	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
รวม	217			241		
$\bar{X}$	8.34			9.26		
S.D.	1.26			0.82		
%	83.46		ดี	92.69		ดีมาก
	E1			E2		

จากตาราง 6 พบว่า คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินการในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 6 คะแนน และคะแนนหลังดำเนินการ คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 8 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รู้ค่าความหมายเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 83.46/92.69 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้น ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้แบบสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองจากสื่อ แหล่งเรียนรู้ และเอกสารใบความรู้ ส่งผลให้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง 7 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต

เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
	ใบงานที่ 3 (10)			แบบทดสอบ (10)		
1	6	60	พอใช้	9	90	ดีมาก
2	8	80	ดี	7	70	ดี
3	7	70	ดี	10	100	ดีมาก
4	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
5	7	70	ดี	8	80	ดี
6	7	70	ดี	7	70	ดี
7	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
8	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
9	8	80	ดี	8	80	ดี
10	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
11	9	90	ดีมาก	8	80	ดี
12	7	70	ดี	10	100	ดีมาก
13	7	70	ดี	8	80	ดี
14	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
15	7	70	ดี	8	80	ดี
16	6	60	พอใช้	7	70	ดี
17	7	70	ดี	8	80	ดี
18	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
19	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
20	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
	ใบงานที่ 3 (10)			แบบทดสอบ (10)		
21	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
22	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
23	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
24	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
25	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
26	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
รวม	210			230		
$\bar{x}$	8.07			8.84		
S.D.	1.16			1.00		
%	80.76		ดี	88.46		ดี
	E1			E2		

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินการในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 6 คะแนน และคะแนนหลังดำเนินการ คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80.76/88.46 อยู่ในระดับดี

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน สามารถอธิบาย และสร้างหลักการจำคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ตอบคำถามตรงประเด็น ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด สังเกตจากคะแนนของผลงานผู้เรียน

ตาราง 8 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง รื้อขอบเขตพื้นฐานโครงการ

เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
	ใบงานที่ 4 (10)			แบบทดสอบ (10)		
1	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
2	8	80	ดี	8	80	ดี
3	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
4	7	70	ดี	8	80	ดีมาก
5	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
6	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
7	9	9	ดีมาก	9	90	ดีมาก
8	9	9	ดีมาก	10	100	ดีมาก
9	10	10	ดีมาก	10	100	ดีมาก
10	9	9	ดีมาก	10	100	ดีมาก
11	7	70	ดี	8	80	ดี
12	9	9	ดีมาก	8	80	ดี
13	8	8	ดี	8	80	ดี
14	8	8	ดี	9	90	ดีมาก
15	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
16	7	70	ดี	7	70	ดี
17	7	70	ดี	8	80	ดี
18	8	80	ดี	8	80	ดี
19	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
20	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
21	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
22	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
23	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
24	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
25	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
26	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
รวม	219			237		
$\bar{x}$	8.42			9.11		
S.D.	1.02			0.95		
%	84.23		ดี	91.15		ดีมาก
	E1			E2		

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินการ ในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน และคะแนนหลังดำเนินการ คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง รัชชูปเขตพื้นฐาน ครงงาน เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 84.23/91.15 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการเขียนรายงานโครงการ และการทำโครงการเพื่อการนำเสนอ ผู้เรียนรู้จัก ประเภทของโครงการ ขั้นตอนการเขียนรายงานโครงการ ความสำคัญของการจัดทำโครงการ การเขียนแผนภาพความคิดการทำโครงการ และการนำเสนอผลงาน ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด ส่งผลให้คะแนนทั้งระหว่างเรียน และหลังเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สืบเนื่องจากคะแนนของผลงาน ผู้เรียน

ตาราง 9 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล

กลุ่มที่	เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
		แผนการ ปฏิบัติงาน (10)			แบบทดสอบ (10)		
กลุ่มที่ 1 คำยืมภาษา เขมร	3	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	5	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	15	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
	20	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	26	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
กลุ่มที่ 2 คำยืมภาษา บาลี - สันสกฤต	2	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
	7	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
	14	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	16	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
	19	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
กลุ่มที่ 3 คำยืม ภาษาอังกฤษ	21	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	8	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	11	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	12	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	17	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	24	8	80	ดี	8	80	ดี

ตาราง 9 (ต่อ)

กลุ่มที่	เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
		แผนการปฏิบัติงาน (10)			แบบทดสอบ (10)		
กลุ่มที่ 4 คำยืมภาษาจีน	4	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
	9	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	18	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	22	7	70	ดี	9	90	ดีมาก
	23	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
กลุ่มที่ 5 คำยืมภาษาชวา มลายู	1	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	6	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	8	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	13	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	25	10	10	ดีมาก	10	100	ดีมาก
รวม	234				251		
๙	9.00				9.65		
S.D.	1.01				0.56		
%	90.00			ดีมาก	96.53	ดีมาก	
E1					E2		

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินการในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน และคะแนนหลังดำเนินการ คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 8 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 90.00/96.53 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการวางแผนในการปฏิบัติงาน การระดมความคิด รวมถึงการออกแบบผลงานของผู้เรียนผ่านผลงานในรูปแบบการเขียนแผนภาพความคิด ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด ส่งผลให้คะแนนทั้งระหว่างเรียน และหลังเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สืบเนื่องจากคะแนนของผลงานผู้เรียน

ตาราง 10 คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ

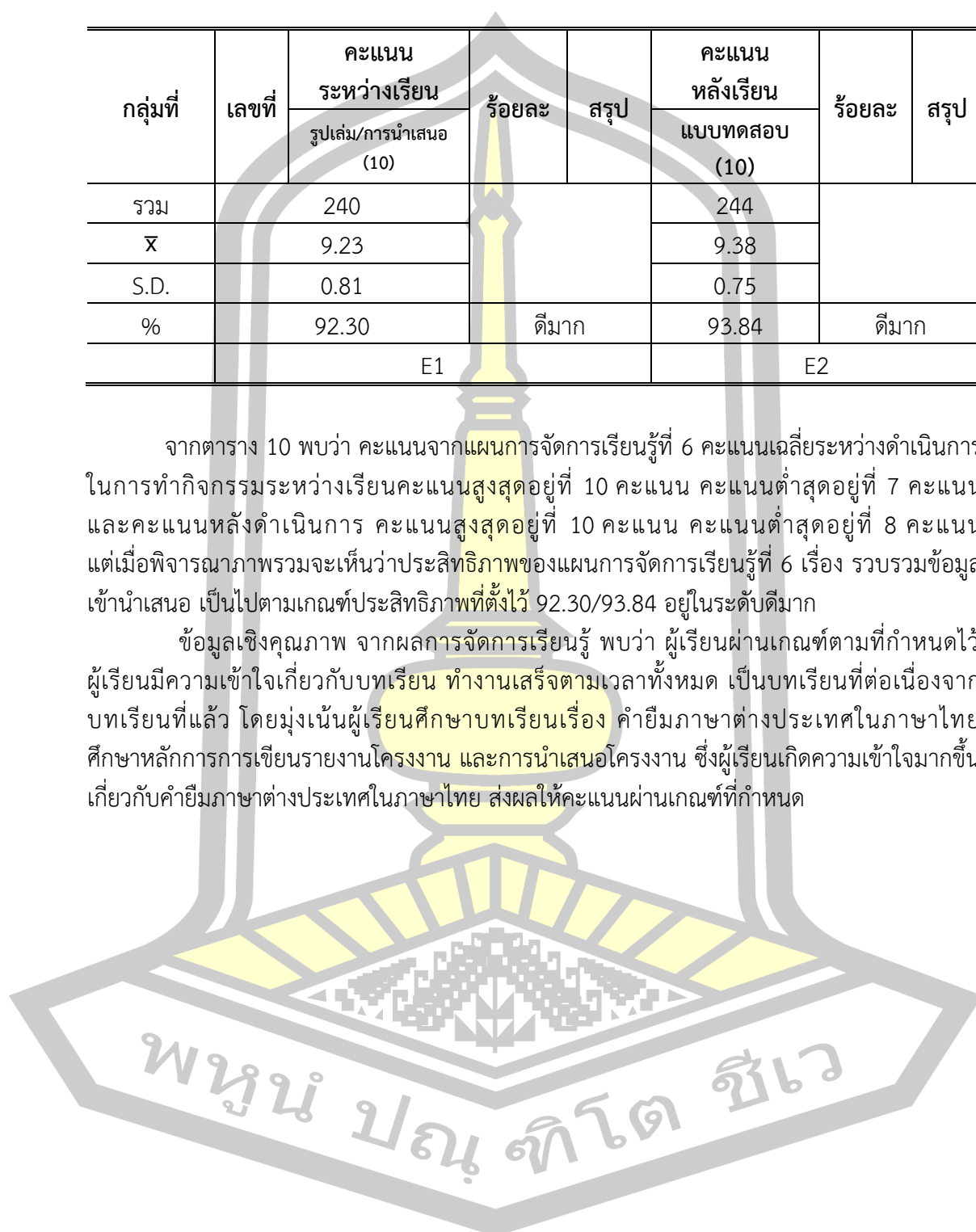
กลุ่มที่	เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
		รูปเล่ม/การ นำเสนอ (10)			แบบทดสอบ (10)		
กลุ่มที่ 1 คำยืมภาษา เขมร	3	7	70	ดี	8	80	ดี
	5	8	80	ดี	8	80	ดี
	15	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	20	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	26	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
กลุ่มที่ 2 คำยืมภาษา บาลี - สันสกฤต	2	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	7	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	14	8	80	ดี	9	90	ดีมาก
	16	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	19	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	21	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
กลุ่มที่ 3 คำยืม ภาษาอังกฤษ	8	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	11	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	12	9	90	ดีมาก	8	80	ดี
	17	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	24	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
กลุ่มที่ 4 คำยืม ภาษาจีน	4	8	80	ดี	10	100	ดีมาก
	9	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	18	9	90	ดีมาก	9	100	ดีมาก
	22	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	23	9	90	ดีมาก	8	80	ดี
กลุ่มที่ 5 คำยืมภาษา ขอม มลายู	1	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	6	10	100	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	8	9	90	ดีมาก	9	90	ดีมาก
	13	9	90	ดีมาก	10	100	ดีมาก
	25	10	100	ดีมาก	10	100	ดีมาก

ตาราง 10 (ต่อ)

กลุ่มที่	เลขที่	คะแนน ระหว่างเรียน	ร้อยละ	สรุป	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	สรุป
		รูปเล่ม/การนำเสนอ (10)			แบบทดสอบ (10)		
รวม		240			244		
χ		9.23			9.38		
S.D.		0.81			0.75		
%		92.30	ดีมาก		93.84	ดีมาก	
E1				E2			

จากตาราง 10 พบว่า คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินการในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน และคะแนนหลังดำเนินการ คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 8 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง รวบรวมข้อมูลเข้านำเสนอ เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 92.30/93.84 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ทำงานเสร็จตามเวลาทั้งหมด เป็นบทเรียนที่ต่อเนื่องจากบทเรียนที่แล้ว โดยมุ่งเน้นผู้เรียนศึกษาบทเรียนเรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ศึกษาหลักการการเขียนรายงานโครงงาน และการนำเสนอโครงงาน ซึ่งผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ส่งผลให้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง 11 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลผลิตการเรียนรู้ (E2) ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	E1	E2	สรุป
แผนที่ 1 รู้สึกที่มา	81.53	90.76	✓
แผนที่ 2 รู้ค่าความหมาย	83.46	92.69	✓
แผนที่ 3 รู้ง่าย ๆ หลักการสังเกต	80.76	88.46	✓
แผนที่ 4 รู้ขอบเขตพื้นฐานโครงงาน	84.23	91.15	✓
แผนที่ 5 เล่าประสบการณ์เก็บข้อมูล	90.00	96.53	✓
แผนที่ 6 รวบรวมความรู้เข้านำเสนอ	92.30	93.84	✓
รวม	85.38	92.23	✓

หมายเหตุ ✓ หมายถึง เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

X หมายถึง ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

จากตาราง 11 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลผลิตของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน จะเห็นได้จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมมีประสิทธิภาพ (E1) = 85.38 และมีประสิทธิภาพ (E2) = 92.23 ซึ่งเป็นไปตามประสิทธิภาพ 80/80 ตามสมมติฐานข้อที่ 1

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ก่อนการจัดกิจกรรมโดยวิธีการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together จะสังเกตได้ว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้น้อย ยังไม่เข้าใจเนื้อหาเฉพาะเรื่องที่เรียนเท่าที่ควร เมื่อผู้วิจัยได้ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาเฉพาะ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามจากปัญหาที่พบ สืบค้นหาคำตอบด้วยตนเองอย่างถูกต้องมีเหตุผล หรือสามารถโต้แย้งได้อย่างมีเหตุผลที่เหมาะสม โดยแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาความรู้ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ขั้นตอนการทำงาน การสืบค้นหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้วิจัยนำเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่งผลให้คะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
โดยใช้การทดสอบ t - test Dependent Samples ก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยของ ผลต่าง	t	df	Sig
ก่อนเรียน	12.73	3.71	10.19	2.92	17.76*	25	.000
หลังเรียน	22.92	3.26					

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู ก่อนการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย
12.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.71 และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 22.92
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.26 คะแนนเฉลี่ยหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together
เพิ่มขึ้นถึง 10.19 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.92 จากการทดสอบด้วยสถิติ t - dependent
ได้ค่า t เป็น 17.76 แสดงว่าค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียน
การสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โอกาสที่ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานเพียง .05 หรือเชื่อ
ได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 95 ที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ภาคผนวก ฉ
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย หน้า 162)

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้
รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning
Together สังเกตได้ว่าผู้เรียนยังมีพื้นฐานความรู้น้อย ยังไม่เข้าใจเนื้อหาเฉพาะเรื่องที่เรียนเท่าที่ควร
ไม่สามารถอธิบายที่มา หลักการการสังเกตคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ไม่เข้าใจโครงสร้าง
ของการเกิดคำ และการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ ผู้วิจัยได้ปรับกระบวนการเรียนการ
สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค
Learning Together ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิธีการสอนโครงงานเป็นฐาน โมเดล
จักรยาน 5 ขั้นตอน ของ วิจารย์ พานิช (2555) และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning
Together ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนให้ความร่วมมือ

เป็นอย่างดี เกิดจากปัจจัยวิธีสอนและสื่อการสอน มีความน่าสนใจเหมาะสมกับวัยผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง มีกระบวนการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพรวมถึงการให้ความร่วมมือในการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ร่วมกันค้นหาคำตอบได้ที่ดีขึ้นซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน สัมผัสได้จากคะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

ตาราง 13 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	$\bar{x}$	S.D.	ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน	4.23	0.71	พึงพอใจมาก	7
2. สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป	4.07	0.79	พึงพอใจมาก	8
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้	4.53	0.64	พึงพอใจมากที่สุด	1
4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	4.26	0.72	พึงพอใจมาก	6
5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล	4.53	0.50	พึงพอใจมากที่สุด	2
6. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัติงานกลุ่มอย่างมีส่วนร่วม	4.50	0.70	พึงพอใจมากที่สุด	3
7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้สื่อเทคโนโลยีในการศึกษาเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.30	0.83	พึงพอใจมาก	5
8. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.46	0.76	พึงพอใจมาก	4

ตาราง 13 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โครงการเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together	x̄	S.D.	ความพึงพอใจ	ลำดับที่
เฉลี่ย	4.36	0.70	พึงพอใจมาก	(3)
ด้านเนื้อหา				
9. นักเรียนมีความเข้าใจเรื่อง คำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	4.53	0.50	พึงพอใจมาก ที่สุด	3
10. นักเรียนสามารถหาคำตอบในการเรียนรู้ได้ ด้วยตนเอง	4.23	0.71	พึงพอใจมาก ที่สุด	7
11. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนจากการศึกษา ในรูปแบบโครงการและการเรียนแบบร่วมมือด้วย เทคนิค Learning Together	4.30	0.73	พึงพอใจมาก ที่สุด	5
12. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.38	0.63	พึงพอใจมาก ที่สุด	4
13. นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้	4.26	0.72	พึงพอใจมาก	6
14. นักเรียนสามารถจำแนกคำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยได้	4.65	0.56	พึงพอใจมาก ที่สุด	2
15. นักเรียนสามารถเรียนรู้ และตรวจสอบ เนื้อหาเรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้	4.69	0.54	พึงพอใจมาก ที่สุด	1
เฉลี่ย	4.43	0.09	พึงพอใจมาก	(2)
ด้านความพึงพอใจในการเรียน				
16. นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถใน การปฏิบัติกิจกรรม	4.80	0.40	พึงพอใจมาก ที่สุด	4
17. นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และทำงานอย่าง เป็นระบบ	4.84	0.36	พึงพอใจมาก ที่สุด	3
18. นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐานร่วมกับการ การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้	4.88	0.32	พึงพอใจมาก ที่สุด	2

ตาราง 13 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โครงการเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together	$\bar{x}$	S.D.	ความพึงพอใจ	ลำดับ ที่
19. นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม	4.92	0.27	พึงพอใจมากที่สุด	1
20. นักเรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนรู้ ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	4.57	0.57	พึงพอใจมากที่สุด	5
เฉลี่ย	4.80	0.38	พึงพอใจมากที่สุด	(1)
โดยภาพรวมเฉลี่ย	4.53	0.39	พึงพอใจมากที่สุด	

จากตาราง 13 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together โดยภาพรวมในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุดและมาก ซึ่งเรียงตามลำดับ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง พึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ($\bar{x} = 4.80$, $SD = 0.38$) ลำดับรองลงมาเห็นด้วยมาก คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.43$, $SD = 0.09$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พึงพอใจมาก เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.70$) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านความพึงพอใจในการเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ($\bar{x} = 4.92$, $SD = 0.27$) ลำดับที่ 2 นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ ($\bar{x} = 4.88$, $SD = 0.32$) ลำดับที่ 3 นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และทำงานอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.84$, $SD = 0.36$) ลำดับที่ 4 นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม ($\bar{x} = 4.80$, $SD = 0.40$) ลำดับที่ 5 นักเรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงการเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ($\bar{x} = 4.57$, $SD = 0.57$) ตามลำดับ

ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณา จากรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 นักเรียนสามารถเรียนรู้ และตรวจสอบเนื้อหาเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยจากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ($\bar{x} = 4.69$, $SD = 0.54$) ลำดับที่ 2 นักเรียนสามารถจำแนกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้

($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.56$) ลำดับที่ 3 นักเรียนมีความเข้าใจเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.50$) ลำดับที่ 4 นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 4.38$, $SD = 0.63$) ลำดับที่ 5 นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียน จากการศึกษาในรูปแบบโครงงานและการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.73$) ลำดับที่ 6 นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยได้ ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.72$) ลำดับที่ 7 นักเรียนสามารถหาคำตอบในการเรียนรู้ได้ด้วย ตนเอง ($\bar{x} = 4.23$, $SD = 0.71$) ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ ความพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.64$) ลำดับที่ 2 ส่งเสริม ให้นักเรียนได้ใช้สื่อเทคโนโลยีในการศึกษาเรียนรู้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.50$) ลำดับที่ 3 ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัติงานกลุ่มอย่างมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 4.50$, $SD = 0.70$) ลำดับที่ 4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน ($\bar{x} = 4.46$, $SD = 0.76$) ลำดับที่ 5 สามารถ ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.83$) ลำดับที่ 6 ส่งเสริมให้นักเรียน ได้รู้จักกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.72$) ลำดับที่ 7 ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล ($\bar{x} = 4.23$, $SD = 0.71$) ลำดับที่ 8 ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดการ เรียนรู้ ($\bar{x} = 4.07$, $SD = 0.79$) ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งตาม วัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลผลิตของแผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน ผู้วิจัยนำเนื้อหามาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่งผลให้คะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด จะเห็น ได้ว่า จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมมีประสิทธิภาพ ($E1$) = 85.38 และมีประสิทธิภาพ ($E2$) = 92.23 ซึ่งเป็นไปตามประสิทธิภาพ 80/80 ตามสมมติฐานข้อที่ 1 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 12.73 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 22.92 แสดงว่าค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ 3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง คำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งม การวิเคราะห์แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น (Pre-Existing Design) แบบการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (The One Group Pretest - posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนคู่ อำนาจเจริญ จังหวัด นครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 สรุปผล
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 85.38/92.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 12.73 และหลังเรียน 22.92 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย

เทคนิค Learning Together โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.39) เรียงลำดับค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ลำดับรองลงมา ด้านเนื้อหาและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พึงพอใจมากเป็นลำดับสุดท้าย

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ผลการวิจัยด้านการสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 85.38/92.23 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ตั้งประเด็นปัญหาซึ่งปัญหานั้นมาจากความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียน ลงมือปฏิบัติร่วมกันภายในกลุ่ม สืบค้นหาข้อมูล คำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบตามกระบวนการเป็นกลุ่มสัมพันธ์ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียน ระหว่างเรียนผู้เรียนได้รับทั้งความรู้และความสุขในการทำงานร่วมกันในกลุ่ม และมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่ม จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรียนหลังเรียนสูงขึ้น จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้กิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 12 นักเรียนมีพัฒนาการ มีทักษะกระบวนการต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายแล้วนำมาอภิปรายได้เพิ่มขึ้นตามลำดับ แม้ว่าสมาชิกในกลุ่มยังมีนักเรียนที่ยังไม่มีความพร้อมในด้านองค์ความรู้เท่าที่ควร และยังไม่เข้าใจในเนื้อหาบทเรียน ซึ่งเนื้อหาในบางส่วนยากเกินไปยังไม่เข้าใจ หาข้อมูลและตอบคำถามเมื่อทำใบงาน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบนั้นจึงลดลงเล็กน้อย แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นจากการสอบถามจากครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีความพยายามในการสืบค้นข้อมูล หาคำตอบ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถทำใบงานแบบฝึกหัดและแบบทดสอบได้ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนระหว่างการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละชั่วโมง ปัจจัยที่เป็นแรงบันดาลใจหรือเหตุผลที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้นั้น เพราะผู้เรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกระบวนการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากนั้นได้ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน จนเกิดความรู้ความเข้าใจ แนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนสามารถนำหลักการและแนวคิดที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมโดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน กระบวนการวัดผลในระหว่างเรียนและหลังการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ภูวสิทธิ์ บุญศรี (2561 : 56) ที่ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหาโดยวิธีการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งวิธีการสอนนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ การจัดกระบวนการเรียนการสอนนี้มุ่งเน้นให้เรียนได้สืบค้นข้อมูลหาคำตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็น ร่วมกันหาคำตอบภายในกลุ่ม และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช่วิธีการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน อยู่ในระดับดีมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดหาคำตอบอยู่ตลอดเวลา นักเรียนมีอิสระในการสืบค้นข้อมูล หาคำตอบได้ถูกต้อง ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง มีความสุขในการเรียน

นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ยังได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ ฝึกปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2555 : 10) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบเน้นผู้เรียนได้ลงมือทำไว้ว่า ครูต้องไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก (Facilitate) การเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำหรือปฏิบัติแล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า PBL (Project-Based Learning) ครูคอยอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ นอกจากนี้ อัญชลี ทองเอน (2566: 23-24) ได้อธิบายถึงการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริงจากการหาความรู้ และการลงมือกระทำ มีความสามารถในการใช้ความรู้ นั้น ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด การเรียนรู้โดยใช้โครงงานนั้นผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

จากเหตุผลและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ทำให้นักเรียนได้เกิดความสนใจในการเรียน สืบค้นข้อมูล และได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การได้ระดมความคิดกันภายในกลุ่ม การแสดงเหตุผลที่ถูกต้องเพื่อค้นหาคำตอบแล้ว ยังได้ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนที่มีผลคะแนนต่ำสามารถได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการการสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้กระตือรือร้นในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน จึงทำให้มีคะแนนเฉลี่ยประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.2.2 ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 12.73 และหลังเรียน เท่ากับ 22.92 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นผลมาจากปัจจัยสำคัญ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละเรื่อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นเรื่องย่อย ๆ ให้เหมาะสมกับวัย ความรู้ความสามารถของผู้เรียนและกับเวลาเรียน การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ได้ฝึกตั้งประเด็นคำถาม เพื่อให้ได้ผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้บรรยากาศในการเรียนอบอุ่นเป็นกันเอง มีความสุขในการเรียน ครูคอยให้กำลังใจ เสริมแรง ยกย่อง ชมเชย นักเรียนมีขวัญกำลังใจในการเรียน ส่งผลต่อการคิด การแสดงออก การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ สามารถสรุปเนื้อหาความสำคัญของแต่ละเรื่องได้ และมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาอื่น ๆ และการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดทำไว้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และเหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอน

จากการศึกษาได้ส่งให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ลุณพี ดอเลาะ (2560) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการศึกษาเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ยังสอดคล้องกับ ปรีตา สงวนทรัพย์ (2561) ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับแผนผังความคิด เรื่อง แรงและความดันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการเขียนทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงและความดันหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับแผนผังความคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลที่สอดคล้องกับสมมติฐาน และมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับแผนผังความคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

5.2.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีความพึงพอใจ ผลปรากฏว่า นักเรียนพึงพอใจด้านความพึงพอใจในการเรียน ลำดับที่ 1 คือ ข้อที่ 19 นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนมีความความพึงพอใจมากที่สุด ลำดับรองลงมา ด้านเนื้อหา ลำดับที่ 1 คือข้อที่ 15 นักเรียนสามารถเรียนรู้ และตรวจสอบเนื้อหา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พึงพอใจมากเป็นลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 1 คือข้อที่ 3 ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามขั้นตอน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีจะช่วย

ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนจึงควรศึกษาข้อมูลและวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน

2. ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อและแหล่งเรียนรู้สืบค้นข้อมูลก่อนนำไปใช้เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการนำไปใช้

3. การรายงานความก้าวหน้า ครูควรตรวจแบบทดสอบและการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำงานกลุ่มโครงการ โดยรายงานผลให้นักเรียนทราบทันทีเพื่อนักเรียนจะได้มีกำลังใจและรักษามาตรฐานของตนไว้ให้ดียิ่งขึ้น และหรือปรับปรุงพัฒนาทักษะความสามารถให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในวิธีการจัดการเรียนรู้เดียวกันนี้ ในเรื่องหลักภาษาไทยและกับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ระดับชั้นและวัยของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้อย่างกว้างขวาง

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางภาษาไทย ทั้งการอ่าน การเขียน หลักภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย จึงควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together เข้าไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

4. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ในสาระอื่น ๆ เช่น สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

พูน ปณ จิต ชีเว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.
- _____. (2539). **คู่มือการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยของกระทรวงศึกษาธิการ**. สำนักทดสอบทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2544). **การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาสนา.
- _____. (2546). **วิธีใหม่แห่งการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กำชัย ทองหล่อ. (2525). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- กฤษณา เกษมศิลป์. (2519). **วิจัยคำต่าง ๆ และโครงสร้างไวยากรณ์**. พระนคร: วงศ์สว่าง.
- กุลธวัช เทียนทิพร. (2559). PBL : ProjectBaseLearning การเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง โดยใช้โครงงานเป็นฐาน. **วารสารการจัดการความรู้ พ.ศ. 2559. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**.
- กุลิสรา จิตรชญาณิก. (2562). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา กรคำแหง. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และคุณธรรมจริยธรรมทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนโยธินบำรุงที่ได้จัดการเรียนรู้ที่ได้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5** กรุงเทพฯ : สกสศ. ลาดพร้าว, 2553.
- จรัสศรี พัวจินดา. (2556). **ผลของการสอนแบบสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. วารสารครุศาสตร์. 41(4), ตุลาคม-ธันวาคม**.
- จรีณ แก้วสนิท. (2548). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี
- จันทรา ตันติพงศาณารักษ์. **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)**. วารสารวิชาการ. 3 (ธันวาคม 2543) : 36-55.
- จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์. (2546). **อิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- จรรยา เปรมมณี. (2540). **ผลการสอนคณิตศาสตร์ตามรูปแบบเอส ที เอ ดี. ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- เจริญ อินทรเกษตร. (2522). **สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระจันทร์.
- ชนิดา ยอดสาลี และ กาญจนา บุญส่ง. (2559). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 9(1), มกราคม - เมษายน**.

- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). **เทคนิควิธีการสอนร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชมพูนุท บุญอากาศ. (2559). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC ร่วมกับเทคนิคการสะท้อนคิดที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ดุชนิ โยเหลา และ คณะ. (2557). **การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้าง ชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จาก ประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย**. กรุงเทพฯ: หจก. ทิพย์วิสุทธิ
- ทองสุข เกตุโรจน์. (2546). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิพย์วรรณ สุตปฐม. (2550). **โครงการวิทยาศาสตร์เกิดจากใคร**. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2556). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพกัญญา พรหมชาติแก้ว. (2557). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ**. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- ธัชพล ทิธี. (2561). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์โครงการและการบริหารโครงการ เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน**. วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 9 : 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 11-22
- ธัญวรัตน์ ชูรัตน์. (2565). **การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์นิสัย HABITSCAN ร่วมกับการใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรวัฒน์ ผิวขม. (2554). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์**. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร
- นันทพร นิลจินดา. (2539). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. สกลนคร : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิตยา ปิสนันธนา. (2545). **จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ปริดา สงวนทรัพย์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับแผนผังความคิด เรื่อง แรงและความดันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนทาง วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา. หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปราณี กายอรุณสุทธิ. (2526). คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหา บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระอุปกิตศิลปสาร. (2548). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: แมโพสพ.
- พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์. (2553). การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่อการส่งงาน ด้วย วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยวิธี STAD: กรุงเทพมหานคร.
- พันทิพา ทับเที่ยง. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพฤติกรรมการทำงาน กลุ่มและความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการจัดการเรียน แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI). ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ ประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: เดอะ มาสเตอร์กรุ๊ป.
- ภูวสิษฐ์ บุญศรี. (2561). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อ ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1. เชียงราย : โครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพล. ปีงบประมาณ 2561 กระทรวงศึกษาธิการ.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2554). การจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ Project Based Learning. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- มาเรียม นิลพันธ์. (2553). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศิลปการ.
- เมธาวี ไสโรเนตร. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน คอมพิวเตอร์และความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 2
- เรวดี ศรีสุข. (2562). การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative learning) ในการ ออกแบบจัดการเรียนการสอน. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี. ; 2 (มกราคม 2562) : 5-12.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2552). การสอนแบบโครงงานและการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐาน : งานที่ครูประถม ทำได้. กรุงเทพฯ : สาธิตแอนด์ซัน พรินต์.

- ลลิตา โชติรังสียากุล. (2545). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ลฎพี ดอเลาะ. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ชีววิทยาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์** ของนักเรียน **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ เลิฟเพรส.
- วนิดา สร้อยเพชรประภา. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ **ในภาษาไทย** ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหา **ความรู้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย**. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์. (2551). แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน. กรุงเทพฯ : เอ็ม ไอ ที พรินต์ติ้ง.
- วารินทร์ สติราษฎร์. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถ **ด้านการคิดวิเคราะห์ รายวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัว สำหรับนักเรียนชั้น** **มัธยมศึกษาปีที่ 1**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี - สฤษดิ์วงศ์.
- ศารทูล อาริวิทย์กุล. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการ **เรียนรู้แบบบูรณาการและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. หลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย. (2558). **วิธีสอนทั่วไป**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร (คณะ ศึกษาศาสตร์). ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคเหนือ. (2559). **การจัดการเรียนรู้ แบบโครงงานเป็นฐาน (Project –based Learning : PjBL)**. รายงานผลการดำเนินงาน โครงการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- ไสว พกขาว. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (o-net) ช่วง **ชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2564**, เข้าถึงเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>

สธน เสนาสวัสดิ์. (2549). การศึกษาการทำโครงการวิทยาศาสตร์เรื่องสิ่งแวดล้อมตามแนว

คอนสตรัคชันนิซึม. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.

สมบูรณ์ ศุภจริยาวัตร. (2546). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน. กรุงเทพฯ :

กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา.

สุคนธ์ สีนธพานนท์. (2558). การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : 9191 เทคนิคพรินต์.

สุดาพร ไชยะ. (2552). การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. ฉะเชิงเทรา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบความคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

_____. (2546). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2551). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สู่ขวัญ ตลับนาค. (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT. หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย หลักสูตรและวิธีการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

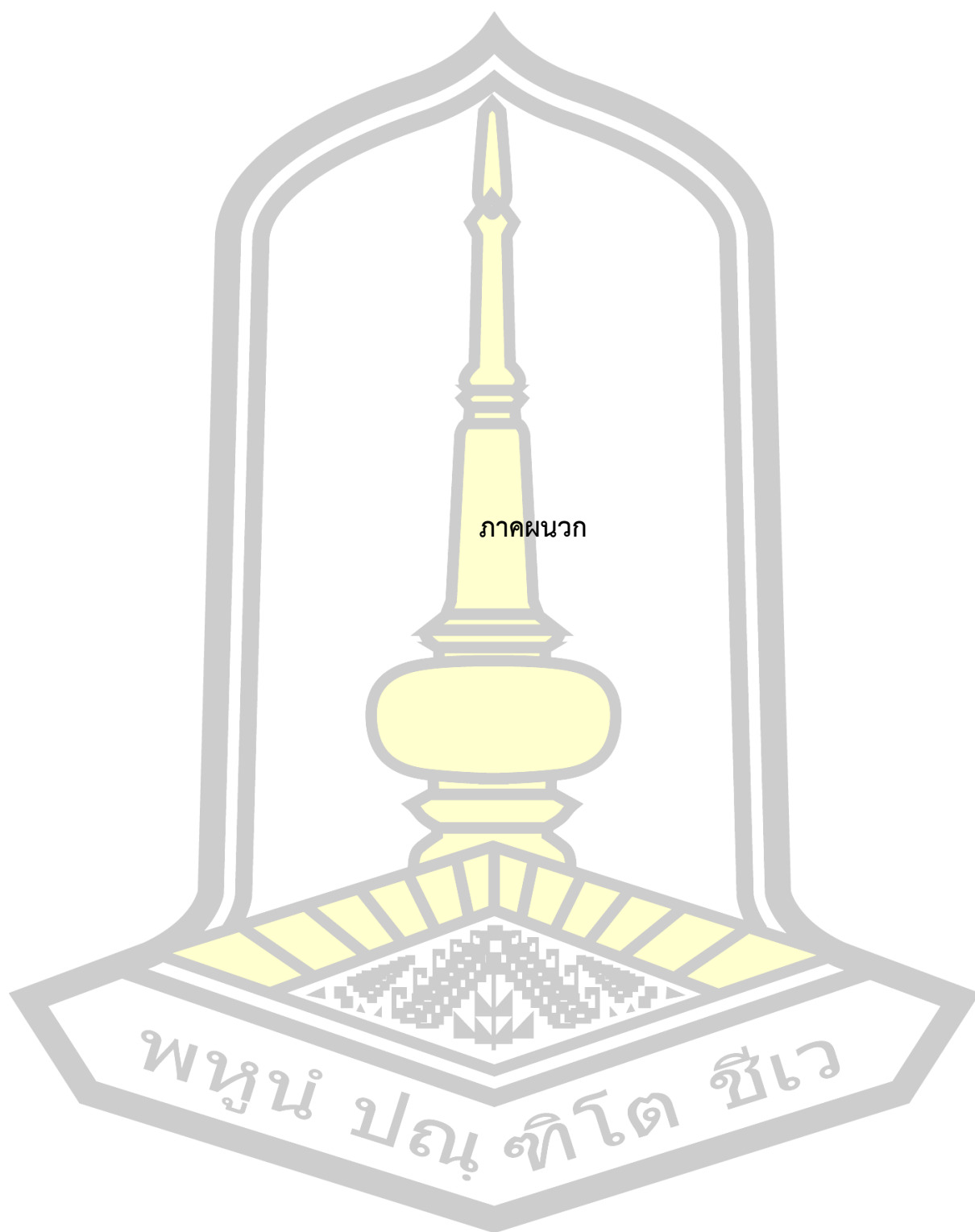
อภิชาญ ปานเจริญ. (2560). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2552). ภาษาพาสอน : เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชลี ทองเฒ. (2561). การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 8(3), กันยายน-ธันวาคม.

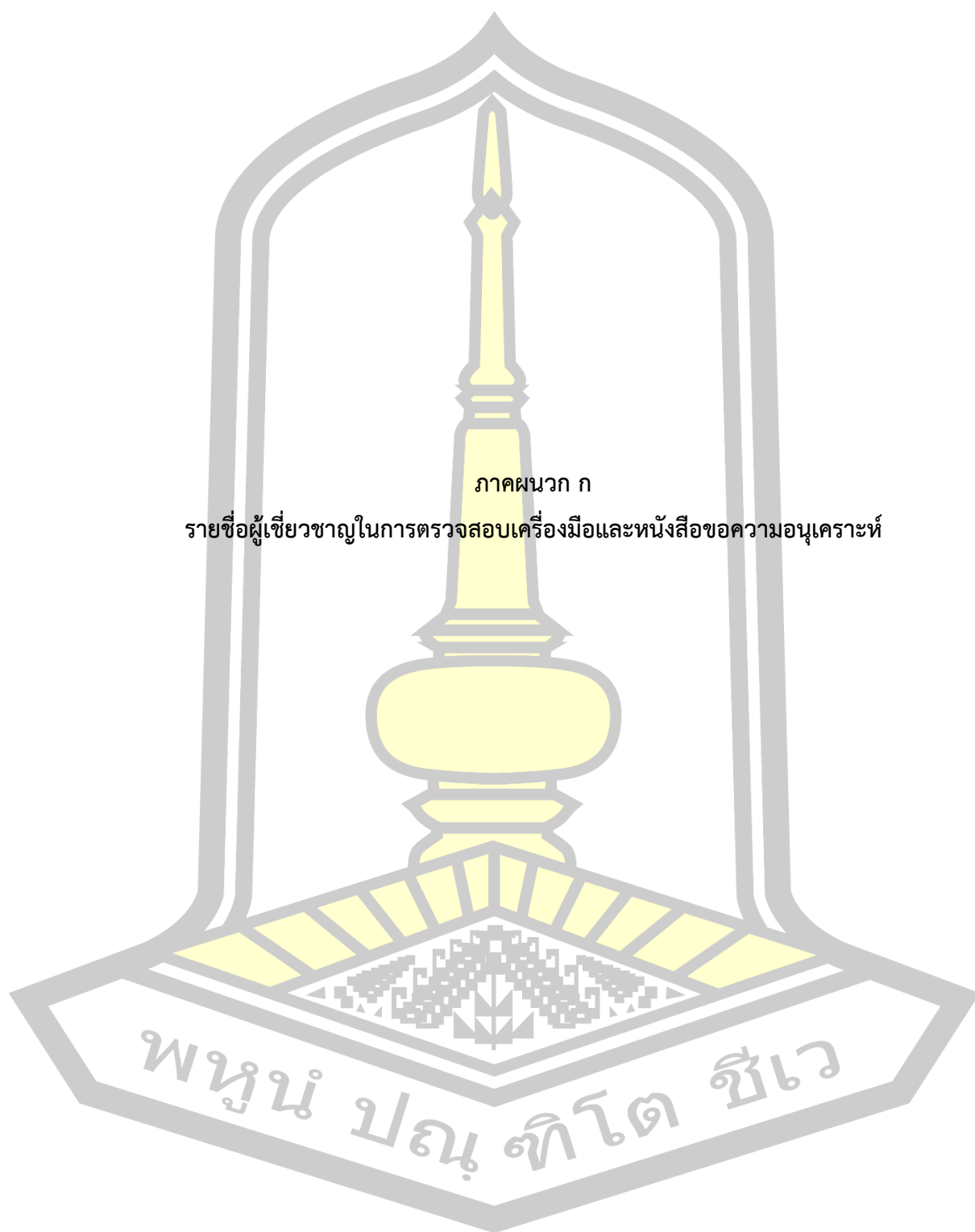
อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

พนัน ปณ จิตโต ชีเว

ภาคผนวก

พูน ปณ จิต ชีวะ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล มีรายนามต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

ดร.วรวิทย์ คุณประทุม	คุณวุฒิสูงสุด กศ.ด. (หลักสูตรและการสอน) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
ดร.สิรินันท์ สุรไพฑูรย์ แซ่ฝู่ง	คุณวุฒิสูงสุด ป.ด. (หลักสูตรและการสอน) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

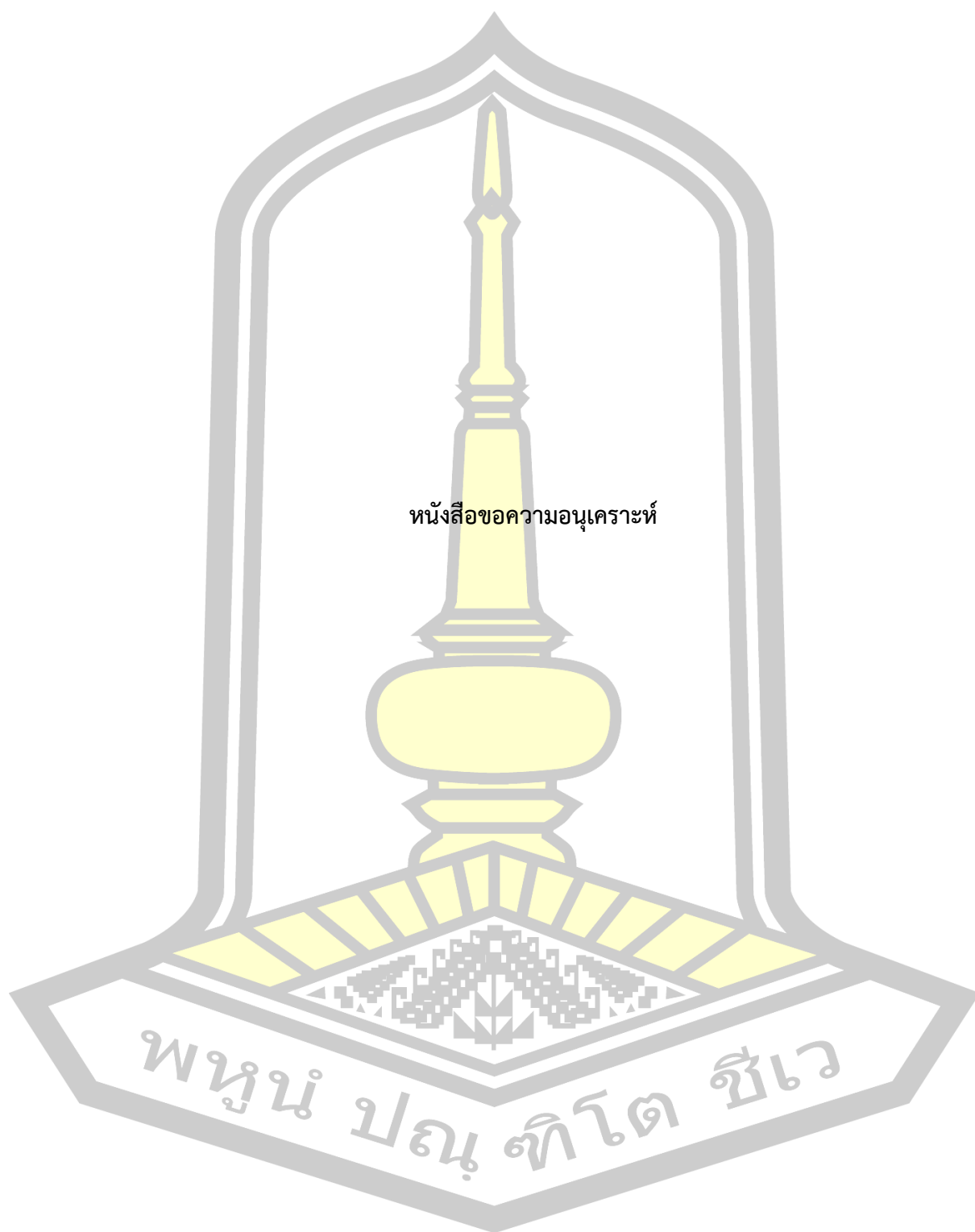
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

อาจารย์สมปอง มุลมณี	คุณวุฒิสูงสุด ศศ.ม. (ภาษาไทย) อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
นายสุริยนต์ ฉิมพลี	คุณวุฒิสูงสุด ศศ.บ. (ภาษาไทย) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ได้แก่

นางสาวนิภาพร แหลมคม	คุณวุฒิสูงสุด ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
---------------------	---

พูน ปณ จิต ชีเว

ที่ อว ๐๖๐๕.๗/๗๔๕๒

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร. วรวิทย์ คุณประทุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านหลักสูตรและการสอน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรณกิติ์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๕-๔๓๖๓

ที่ อว ๐๖๐๕.๓/๒๕๕๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร. สิรินันท์ สุรโพธิ์ชัย แห่งสูง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านหลักสูตรและการสอน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรรณเกียรติ์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๕-๔๓๖๑

ที่ อว ๐๖๐๕.๓/๒๕๕๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๓๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายสมปอง มุลมณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาไทย และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรณกิติ์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๔๓๖๕-๔๓๖๑

ที่ อว ๐๖๐๕.๓/๕๕๖๐

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายสุริยนต์ อิมพลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาไทย และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรรณกิตร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๕-๔๓๖๑

ที่ อว ๐๖๐๕.๓/๒๕๕๘

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวนิภาพร แผลมคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Only/๑๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรรณกิตร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๕-๔๓๖๑

ที่ อว ๐๖๐๕.๓/๒๕๕๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

เรียน รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอน ภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูล โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรรณกิตร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๔๓๓๕-๔๓๖๑

ที่ อว ๐๖๐๕.๓/๒๕๕๗

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๕๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสุพจน์ สุขชะ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอน ภาษาและวรรณกรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับอนุมัติให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการ เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์จากท่าน ขออนุญาตให้หน่วยงานของท่านทดลองใช้ เครื่องมือ ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นายสุพจน์ สุขชะ เบอร์โทร ๐๖๑-๕๕๑-๒๒๗๘ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

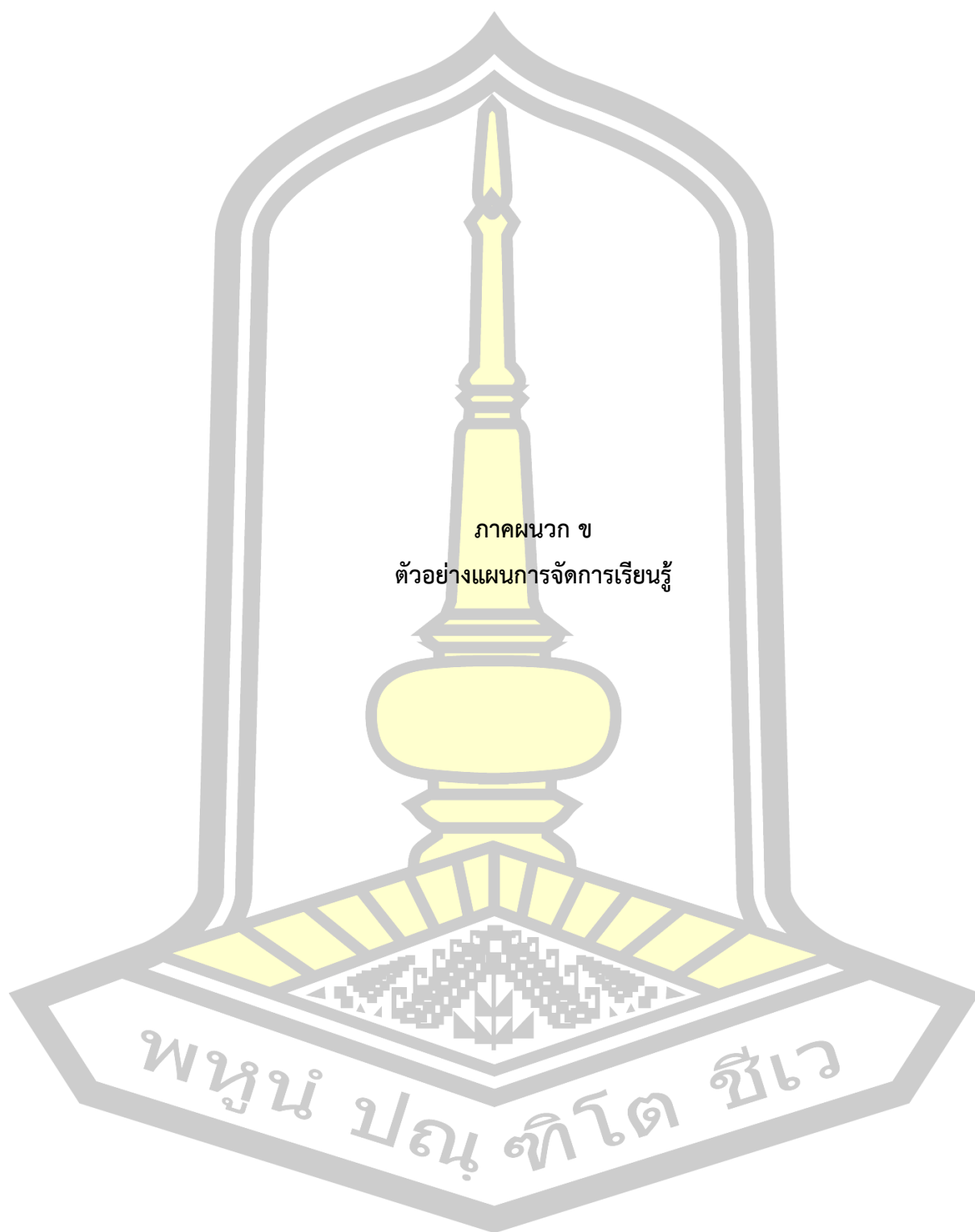
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วรรณกิตร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

งานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๕๓๗๕-๔๓๖๑

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

เวลา ๑๒ ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รู้ลึกที่มา

เวลา ๒ ชั่วโมง

สอนวันที่.....

ครูผู้สอน นายสุพจน์ สุขชะ

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๑.๑ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.๕/๕ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

๒. สาระสำคัญ

คำที่ใช้ในภาษาไทยมีทั้งคำไทยและมีคำภาษาต่างประเทศ การที่จะบอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้นั้น ต้องศึกษาถึงที่มาและความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศที่ไทยเรายืมมาใช้

๓. สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

๔. ผลการเรียนรู้

๑. อธิบายที่มาและความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
๒. ตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
๓. ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลาที่กำหนด

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ใฝ่เรียนรู้

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนสุ่มหยิบบัตรคำ แล้วอ่านบัตรคำศัพท์ที่ละคนตามที่ตนเองได้รับบัตรคำนั้น จากนั้นให้นักเรียนจัดกลุ่มโดยยึดตามความหมายของคำที่ได้

๒. ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า เพราะเหตุใดคำเหล่านี้จึงมีความหมายเหมือนกัน

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

๓. นักเรียนศึกษาเรื่องที่มาจากคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยจากใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศ

๔. นักเรียนช่วยกันตั้งประเด็นคำถาม และปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับที่มา และความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย และร่วมกันอภิปรายสาเหตุของการเกิดคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ คน โดยแต่ละกลุ่ม อ่อน ปานกลาง เก่ง โดยการสอบวัดระดับความรู้พื้นฐาน ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าคำยืมจากบทเรียน เรื่อง ภัยเงียบ ในหนังสือภาษาพาที หน้าที่ ๓๙ ถึง ๔๘ จำนวน ๕ คำ เป็นการบ้าน แล้วเลือกคำที่นักเรียนได้จากการศึกษาค้นคว้ามานำเสนอหน้าชั้นเรียนในคาบต่อไป

ชั่วโมงที่ ๒

๖. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าที่ได้ (การบ้าน) นำเสนอหน้าชั้นเรียน
๗. นักเรียน และครูช่วยกันตรวจสอบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับที่มาของคำยืม
นั้นๆ

๘. นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบฝึกทักษะภาษา ป.๕ หน้า ๒๐

ขั้นสรุป

๙. นักเรียนช่วยกันในแต่ละกลุ่มวิเคราะห์ สรุปที่มาของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยยกตัวอย่างภาษา ที่นักเรียนพบบ่อยในชีวิตประจำวัน

๑๐. นักเรียน และครู ช่วยกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้ในการเรียนรู้ในรูปแบบของการเขียนแผนภาพความคิด เลือกตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๑. กิจกรรมกลุ่ม
๒. การอภิปราย และการนำเสนอ
๓. แบบฝึกหัด (แบบฝึกทักษะภาษา ป.๕)
๔. ใบงานที่ ๑ แผนภาพความคิด เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่พบในชีวิตประจำวัน

๘. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. บัตรคำ
๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศ
๓. หนังสือเรียนภาษาไทย ภาษาพาที ป.๕
๔. แบบฝึกหัด (แบบฝึกทักษะภาษา ป.๕)

พูน ปณ จิต ชีเว

๙. การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
อธิบายที่มาและความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
ตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	- สังเกตพฤติกรรม - แบบฝึกหัด	- แบบสังเกตพฤติกรรม - ตรวจแบบฝึกหัด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลาที่กำหนด	ใบงานที่ ๑ แผนภาพความคิด เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่พบในชีวิตประจำวัน	ตรวจใบงานที่ ๑ แผนภาพความคิด เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่พบในชีวิตประจำวัน	ผ่านเกณฑ์ได้ระดับคุณภาพ ๓
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	สังเกตพฤติกรรมด้านใฝ่เรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมด้าน ใฝ่เรียนรู้	ผ่านเกณฑ์ได้ระดับคุณภาพ ๒ (ดี) ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

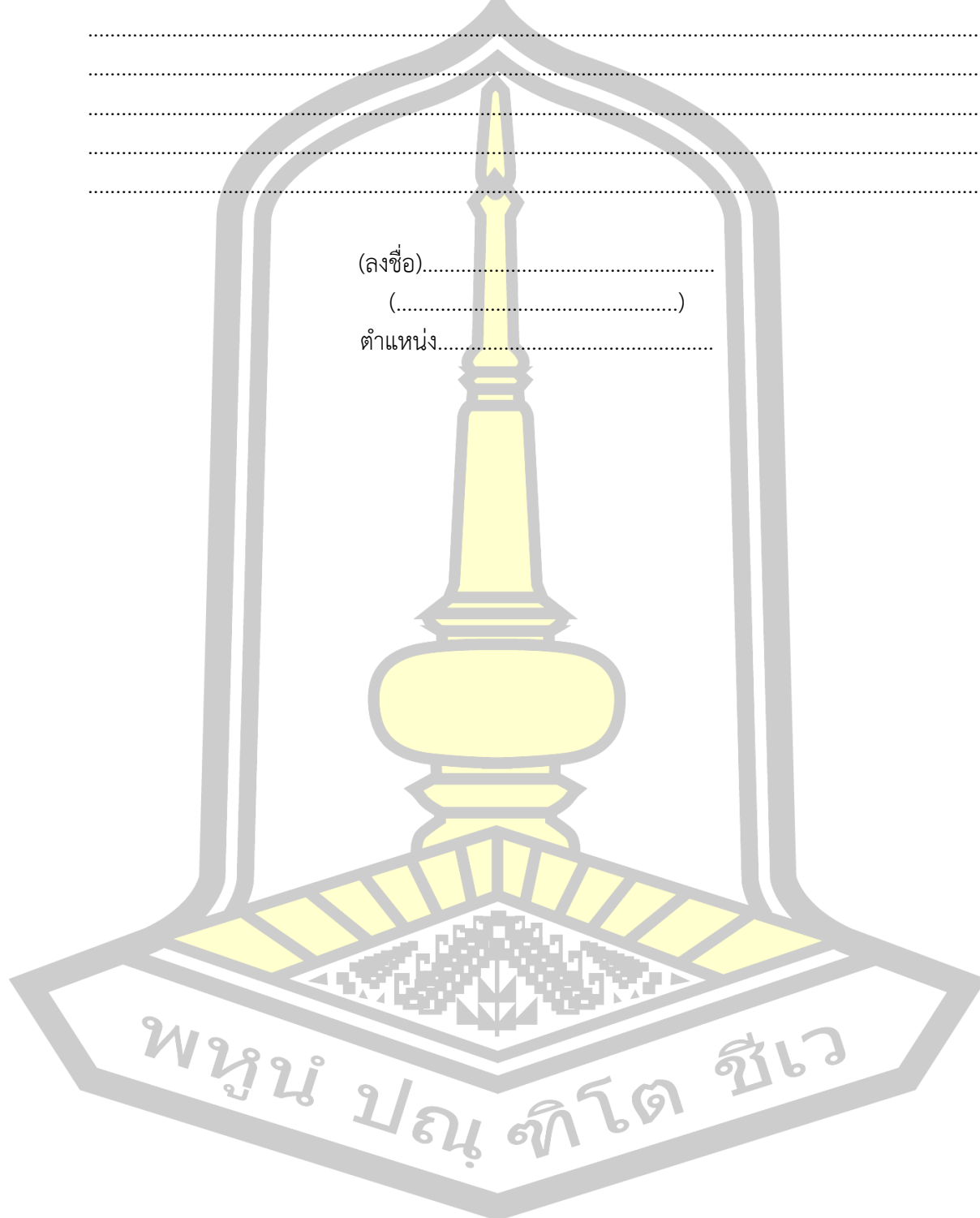
(ลงชื่อ).....

(นายสุพจน์ สุขชะ)

ตำแหน่ง.....

ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(ตรวจ / นิเทศ / เสนอแนะ / รับรอง)

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง : พิจารณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ			ผลการตัดสิน	
		๓	๒	๑	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑						
๒						
๓						
๔						
๕						
๖						
๗						
๘						
๙						
๑๐						
๑๑						
๑๒						
๑๓						
๑๔						
๑๕						
๑๖						
๑๗						
๑๘						
๑๙						
๒๐						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ ระดับคุณภาพ ๓ หมายถึง ดีเยี่ยม
 ระดับคุณภาพ ๒ หมายถึง ดี
 ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง พอใช้
 เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
ความสนใจ ตั้งใจฟังคำถาม	สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้นเรียน ตอบคำถามได้ทันที	สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้นเรียน แต่ตอบคำถามไม่ได้ ในทันที	ไม่สนใจฟัง พูดคุยใน ชั้นเรียน และตอบ คำถามไม่ได้ในทันที
ตอบได้ถูกต้อง ตรงตาม ประเด็น	ตอบคำถามได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น และอธิบายคำตอบ ชัดเจน	ตอบคำถามได้ถูกต้อง ตรงประเด็น แต่อธิบาย คำตอบได้ไม่ชัดเจน	ตอบคำถามได้ถูกต้อง บางส่วน
การตอบคำถามอย่าง สม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการตอบ คำถามอย่างสม่ำเสมอ	มีส่วนร่วมในการตอบ คำถามบ่อยครั้ง	มีส่วนร่วมในการตอบ คำถามน้อยครั้ง
การตั้งคำถามย้อนกลับ	ตั้งคำถามย้อนกลับทุก ครั้งที่มีโอกาส	ตั้งคำถามย้อนกลับได้เอง ในบางครั้ง	ตั้งคำถามได้แต่ต้องจะ ให้คอยช่วยเหลือ

แบบประเมินผลชิ้นงานแผนภาพความคิด เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่พบในชีวิตประจำวัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง : พิจารณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับคะแนนของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ				ผลการตัดสิน	
		๔	๓	๒	๑	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							
๑๑							
๑๒							
๑๓							
๑๔							
๑๕							
๑๖							
๑๗							
๑๘							
๑๙							
๒๐							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ

๔

หมายถึง

ดีมาก

ระดับคุณภาพ

๓

หมายถึง

ดี

ระดับคุณภาพ

๒

หมายถึง

ปานกลาง

ระดับคุณภาพ

๑

หมายถึง

ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

ได้ระดับคุณภาพ ๓ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลชิ้นงาน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
๑. รูปแบบชิ้นงาน และการจัดหมวดหมู่	เนื้อหาครบถ้วน จัดหมวดหมู่ได้ตรงประเด็น ใช้คำกระชับ ได้ใจความ เข้าใจง่าย	เนื้อหาครบถ้วน แต่จัดหมวดหมู่ได้ไม่ตรงประเด็น ใช้คำกระชับ ได้ใจความ	เนื้อหาไม่ครบถ้วน จัดหมวดหมู่ไม่ได้ ใช้คำกระชับได้ ใจความ	เนื้อหาไม่ครบถ้วน ไม่ตรงประเด็น จัดหมวดหมู่ไม่ได้ ใช้คำไม่กระชับ และไม่ได้ใจความ
๒. หลักการ เขียนแผนผัง ความคิด	เส้นกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ใช้เส้นได้ถูกต้อง หลักการเขียน Mind Mapping มีเครื่องหมาย สัญลักษณ์ สี ภาพ สอดคล้องกับเนื้อหา	เส้นกระจายออกจากจุดศูนย์กลาง ใช้เส้นได้ถูกต้อง หลักการเขียน Mind Mapping มีเครื่องหมาย สัญลักษณ์แต่ไม่มีสี และภาพที่สื่อความเข้าใจ	เส้นกระจายออก จากจุดศูนย์กลาง ใช้เส้นไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน Mind Mapping ไม่มีเครื่องหมาย สัญลักษณ์ สี และภาพที่สื่อความเข้าใจ	ใช้เส้นไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน Mind Mapping ไม่มีเครื่องหมาย สัญลักษณ์ สี และภาพที่สื่อความเข้าใจ
๓. ความคิดสร้างสรรค์	ออกแบบแปลกใหม่ สร้างสรรค์ สอดคล้องกับเนื้อหา ภาพประกอบ ใช้สี สันหลากหลาย	ออกแบบแปลกใหม่ สอดคล้องกับเนื้อหา แต่ยังไม่โดดเด่นในการสื่อภาพและ สี	ออกแบบไม่แปลกใหม่ แต่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา บางส่วน	การออกแบบไม่ สอดคล้องกับเนื้อหา และงานไม่แปลกใหม่
๔. ความรับผิดชอบ ความประณีต เรียบร้อย	ส่งงานตรงเวลา สะอาด อ่านง่าย เรียบร้อย ประณีต แสดงถึงความตั้งใจทำงาน	ส่งงานตรงเวลา สะอาด อ่านง่าย เรียบร้อย แต่ขาดความ ประณีตในรายละเอียด บางส่วนของชิ้นงาน	ส่งงานไม่ตรงเวลา ชิ้นงานไม่ประณีต ไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย แสดง ถึงความรีบเร่งในการทำงาน	ชิ้นงานไม่เสร็จ สมบูรณ์เป็นส่วนมาก

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านใฝ่เรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง : พิจารณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

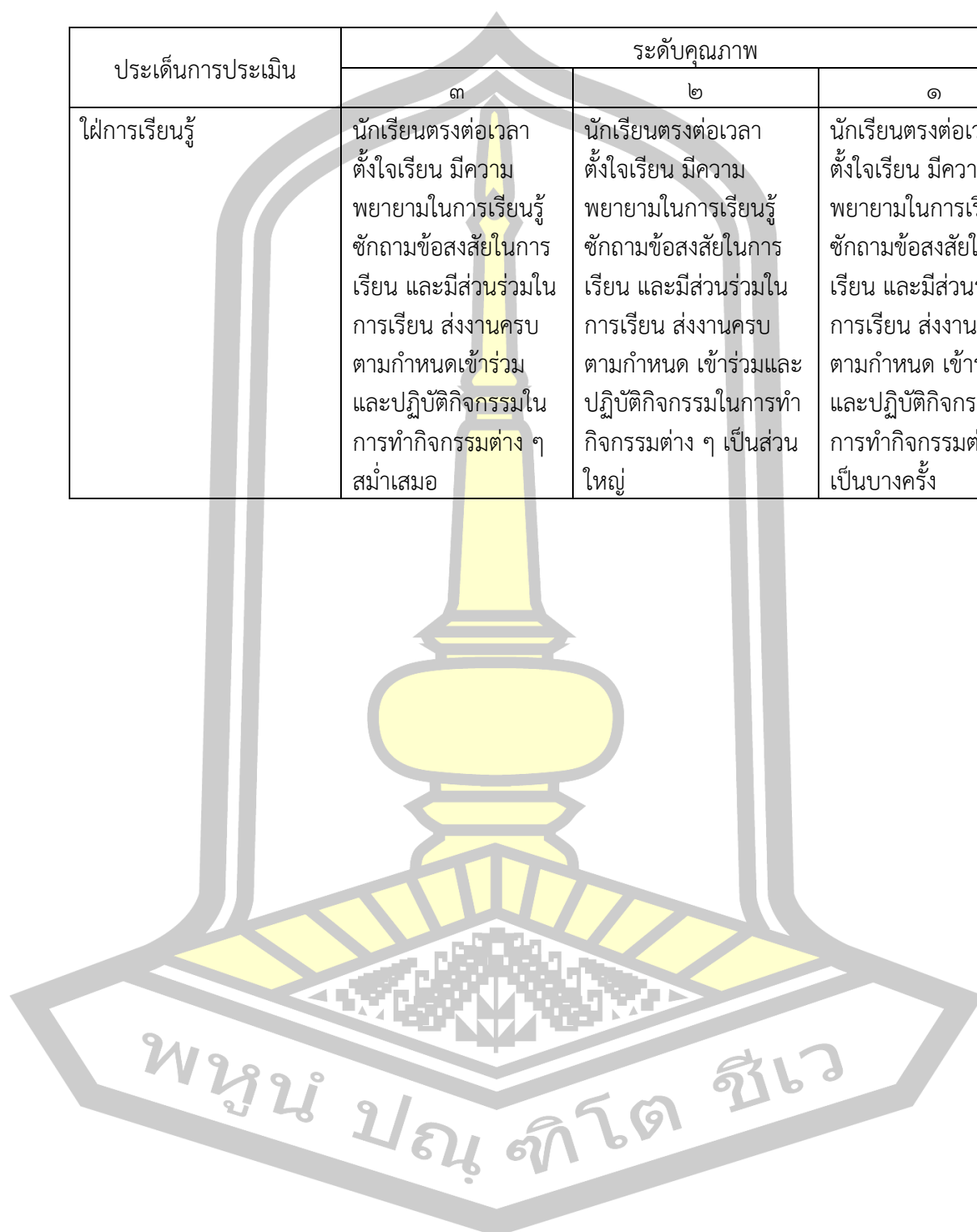
เลขที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคุณภาพ			ผลการตัดสิน	
		๓	๒	๑	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑						
๒						
๓						
๔						
๕						
๖						
๗						
๘						
๙						
๑๐						
๑๑						
๑๒						
๑๓						
๑๔						
๑๕						
๑๖						
๑๗						
๑๘						
๑๙						
๒๐						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ ระดับคุณภาพ ๓ หมายถึง ดีเยี่ยม
 ระดับคุณภาพ ๒ หมายถึง ดี
 ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง พอใช้
 เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์การสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านใฝ่เรียนรู้

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
ใฝ่การเรียนรู้	นักเรียนตรงต่อเวลา ตั้งใจเรียน มีความพยายามในการเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยในการเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งงานครบตามกำหนดเข้าร่วม และปฏิบัติกิจกรรมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ สม่ำเสมอ	นักเรียนตรงต่อเวลา ตั้งใจเรียน มีความพยายามในการเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยในการเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งงานครบตามกำหนด เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่	นักเรียนตรงต่อเวลา ตั้งใจเรียน มีความพยายามในการเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยในการเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งงานครบตามกำหนด เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นบางครั้ง

ตัวอย่าง บัตรคำ

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ รู้ลึกที่มา

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

การยืมคำจากภาษาหนึ่งไปใช้อีกภาษาหนึ่ง เป็นลักษณะของทุกภาษา ทุกภาษาในโลกนี้ย่อมมีการใช้คำ ภาษาอื่นปะปนกันเป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเกิดการนำคำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง

สาเหตุการยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย

๑. การตั้งถิ่นฐาน ประเทศไทยมีพื้นที่ติดต่อกับเพื่อนบ้าน ทำให้คนไทยนำคำของภาษา นั้น ๆ มาใช้
๒. การค้าขาย ประเทศไทยติดต่อกับค้าขายกับต่างประเทศ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้า
๓. ศาสนาและวัฒนธรรม การเผยแผ่ศาสนา การรับเอาศาสนา ทำให้เราใช้คำของศาสนานั้น
๔. การศึกษาและการกีฬา ทั้งในหนังสือเรียน และข่าวสาวต่าง ๆ
๕. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การแต่งงาน การเข้รืต การสงคราม การทูต ฯลฯ

คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๑. คำยืมภาษาจีน

๑.๑ ที่มาของการยืมคำภาษาจีน

ไทยกับจีนมีการติดต่อสัมพันธ์ทางการทูตมาตั้งแต่อดีต ผลของการที่ชาวจีนอพยพมาตั้ง รกรากถิ่นฐานทำมาหากินในเมืองไทย มีการประกอบอาชีพต่าง ๆ ทำให้มีการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมและ ประเพณีต่าง ๆ การยืมคำจีนบางคำเข้ามาใช้ในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นสำเนียงภาษาแต้จิ๋ว และมักเป็นคำ เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ อาหารพืช ผัก ผลไม้ รวมทั้งคำที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน เรานิยมใช้คำจีนเป็นภาษาพูด แต่ไม่นิยมใช้เป็นภาษาเขียน

๑.๒ หลักการสังเกตคำภาษาจีน

คำยืมภาษาจีน ส่วนมากเป็นคำโดดและน้ำเสียงฟังดูแล้วจะมีเอกลักษณ์เฉพาะ
ใช้เสียง วรรณยุกต์ตรีและจัตวา ซึ่งมีหลักสังเกตดังนี้

๑. นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เต้าทึง แป๊ะซะ เฉาก๊วย จับฉ่าย
เป็นต้น

๒. เป็นคำที่เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ที่เรารับมาจากชาวจีน เช่น ตะหลิว ตี๊ก
แก้อี้ เก่ง ฮวงซุ้ย เป็นต้น

๓. เป็นคำที่เกี่ยวกับการค้า และการจัดระบบทางการค้า เช่น เจ๋ง หุ่น ห้าง
เป็นต้น

๔. เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น กวยจั๊บ กุ้ย เก้ เก๊ก ก่ง
ตุ๋น เป็นต้น

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดอาหารการกิน

คำยืม ภาษาจีน	ความหมาย
เต้าหู้	ถั่วที่ไม่เป็นแป้งแล้วทำเป็นแผ่น ๆ
เต้าเจี้ยว	ถั่วเหลืองหมักเกลือ ใช้ปรุงอาหาร
เต้าส่วน	ขนมหวานทำด้วยแป้งเปียกวนกับถั่วเขียวที่เปลือกออก แล้วราดด้วยกะทิ
เต้าฮวย	ขนมหวานทำด้วยน้ำถั่วเหลืองแข็งตัว ปรุงด้วยน้ำขิงต้มน้ำตาล
ก้วยเตี่ยว	ของกินชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ ปรุงอาหารทั้งแห้งและน้ำ
กวยจั๊บน้ำ	ชื่อของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าหั่นเป็นชิ้นใหญ่ ๆ
เกาเหลา	แกงมีลักษณะอย่างแกงจืด ปรุงรสได้ ไม่ใช่แกงเผ็ดแกงส้ม
เกี่ยมอี	ของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้นสั้น ๆ กลม ๆ สองปลายแหลมปรุงแบบก้วยเตี่ยว
พะโล้	ชื่ออาหารรสเค็มหวาน ที่มีไขมันปกเปลือก เต้าหู้ หมู ใส่เครื่องปรุงที่เรียกว่าเครื่องพะโล้
ซาลาเปา	ขนมชนิดหนึ่งของจีน ทำด้วยแป้งสาลีปั้นเป็นลูกกลมมีทั้งไส้หวานและไส้เค็ม
บะช่อ	เนื้อหมูสับละเอียด มักใส่ในแกงจืด
บะหมี่	แป้งซึ่งทำเป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วตากแห้ง
เฉก้วย	ชื่อขนมชนิดหนึ่งคล้ายวุ้น ทำจากเมือกของพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งมีสีดำ
เปาะเปี๊ยะ	อาหารทำเป็นแผ่น ทำจากแป้งสาลีห่อไส้ต่าง ๆ
โอเลี้ยง	กาแฟเย็นไม่ใส่นม
กุนเชียง	ไส้กรอกจีน
เกี้ยว	ของกินทำด้วยแป้ง เป็นแผ่นบาง ๆ ทอดกรอบ หรือห่อหมูแล้วนึ่ง
เจ	อาหารที่ทำจากพืชผักผลไม้ ยกเว้นผลไม้กลิ่นฉุน และไม่มีเนื้อสัตว์
โจ๊ก	ข้าวต้มแบบละเอียด ทำจากข้าว
แป๊ะชะ	ชื่ออาหารใช้ปลาน้ำจืดน้ำส้มกินกับผัก
ปาต่องโก๋	อาหารทำจากแป้งสาลี ตัดเป็นท่อน ๆ จับคู่ติดกัน ทอดน้ำมันให้พอง
เย็นตาโฟ	อาหารคล้ายก้วยเตี่ยว ใส่ผักบุ้ง เต้าหู้ ปลาหมึก
จับฉ่าย	ชื่อต้มอย่างหนึ่ง ใส่ผักหลายชนิด

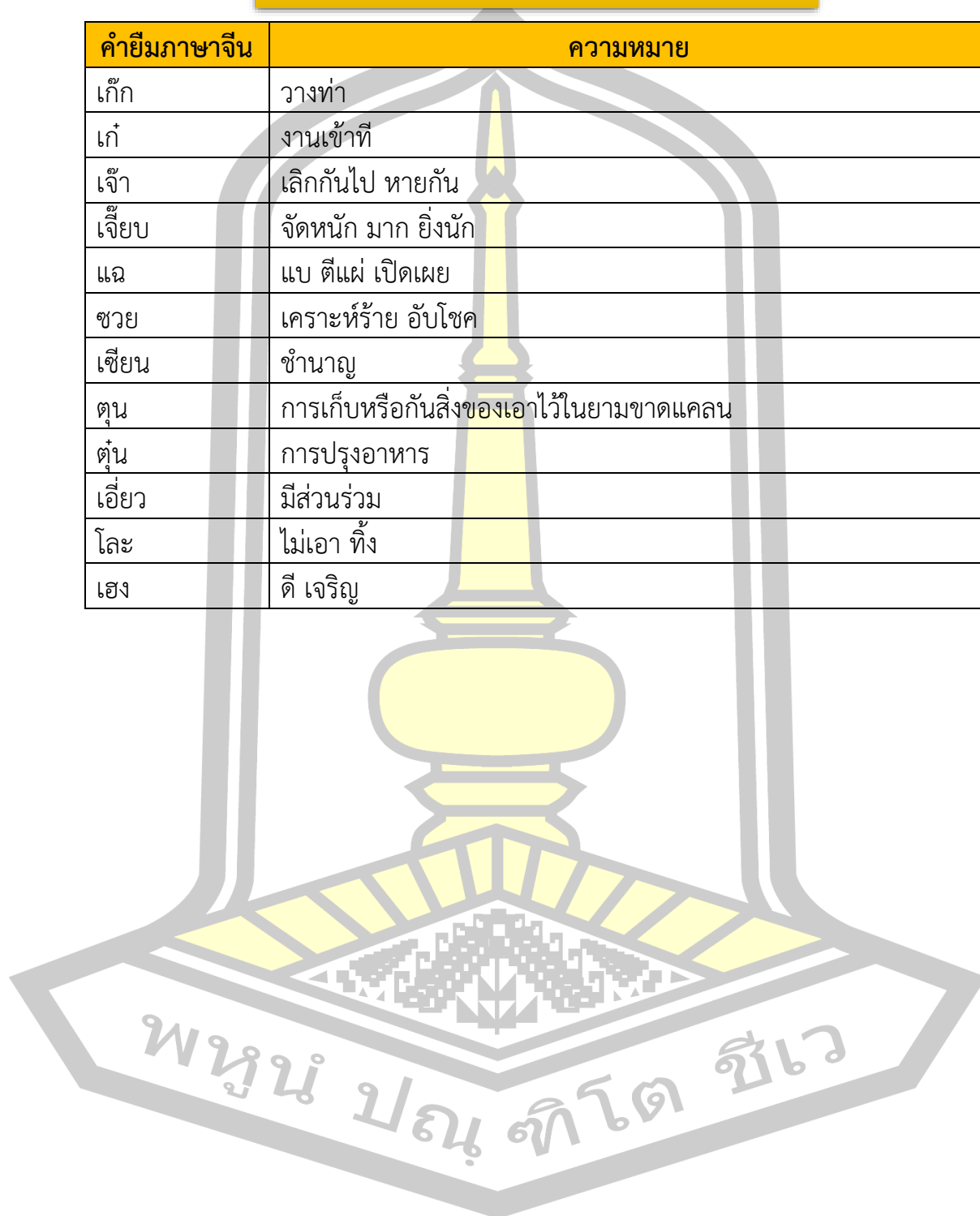
คำภาษาจีน หมวดพืช ผัก ผลไม้

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แปะก๊วย	เมล็ดของต้นแปะก๊วย ใช้ต้มน้ำตาลรับประทาน แปะก๊วย ก็ใช้
เก็กฮวย	ดอกเบญจมาศหนูใช้เป็นยารักษาโรคได้หลายอย่าง หรือต้มเป็นน้ำดื่มกินได้ ตั้งโอ้ ผักจีนชนิดหนึ่ง ใบเล็กหนามีกลิ่นหอม
กุยช่าย	ผักชนิดหนึ่งคล้ายต้นหอมหอมหรือกระเทียมใบแบน ๆ มีกลิ่นหอมฉุย, กุยช่าย ก็ใช้
กะหล่ำ	ชื่อไม้ล้มลุก มีหลายพันธุ์
เกาลัด	ไม้ต้นขนาดเล็ก เปลือกผลหนา ไม่มีหนาม เมล็ดเกลี้ยง
ลิ้นจี่	ไม้ผล ผลกลมสีแดง รสเปรี้ยวอมหวาน
ลิ้นเตา	ถั่วชนิดหนึ่ง เป็นไม้เถาที่มีมือเกาะเป็นยอดและฝักอ่อนสามารถกินได้
สาเล่	ไม้ผล มีเนื้อกรอบ รสหวานอมเปรี้ยว กลิ่นหอม

พจนานุกรมศัพท์โต ชีเว

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดกริยา

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แก้	วางท่า
เก้	งานเข้าที่
เจ้า	เลิกกันไป หายกัน
เจี้ยบ	จัดหนัก มาก ยิ่งนัก
แฉ	แบ ตีแผ่ เปิดเผย
ช่วย	เคราะห์ร้าย อับโชค
เซียน	ชำนาญ
ตุน	การเก็บหรือกั้นสิ่งของเอาไว้ในยามขาดแคลน
ตุน	การปรุงอาหาร
เอี้ยว	มีส่วนร่วม
โละ	ไม่เอา ทิ้ง
เฮง	ดี เจริญ

ตัวอย่างคำภาษาจีน เกี่ยวกับเครือญาติ บุคคล

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
กั่ง	ปู่ ตา
อาม่า	ย่า ยาย
ซ้อ	พี่สะใภ้ คำเรียกผู้หญิงเพื่อยกย่อง
ตี้	เด็กผู้ชายจีน
เตี้ย	พ่อ
แปะ	สรรพนามใช้เรียกคนแก่ชายชาวจีน มีความหมายว่าลุง
หมวย	เด็กหญิงหรือหญิงสาวลูกจีน ม่วยก็ใช้
เฮีย	พี่ชาย, คือที่ใช้เรียกผู้ชายเพื่อยกย่อง
เจี๊	พี่สาว, คำเรียกผู้หญิงเพื่อยกย่อง
ป้า	พ่อ หรือชายสูงวัยที่มีกำลังทรัพย์ปรนเปรอผู้หญิง

ตัวอย่างคำภาษาจีน เกี่ยวกับการค้าขาย

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
หุ้น	ส่วนที่ลงทุน ในการค้าขาย เช่น เล่นหุ้น ลงหุ้น จำหน่วยหุ้น
ห้าง	สถานที่ขายของขนาดใหญ่
หมึก	น้ำหรือแท่งสำหรับเขียน ปกติเป็นสีดำ
เหลา	ร้านอาหาร ภัตตาคาร
โสหุ้ย	ค่าใช้จ่าย
แป๊ะเจี๊ยะ	เงินกินเปล่า
เจ็ง	ล้มเลิกกิจการเพราะทุนหมด
ยี่ห้อ	เครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดทั่วไป

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ก๊าก	หมู่ เหล่า พวก
กงเต็ก	การทำบุญให้ผู้ตาย โดยการสวด และเผากระดาษรูปต่าง ๆ เช่น บ้าน รถ เงิน ของใช้
กั๋งฟู	ศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่ง
ก๊วย	คนเลว นักเลง
เก๊าอี้	ที่นั่งมีขา ยกย้ายได้มีหลายรูปแบบ
โต๊ะ	ที่เขียน ที่วางของ ใช้คู่กับเก๊าอี้
จ๊ว	ละครจีนโบราณ
แข่ง	ภาชนะสานมีรูปแบบต่าง ๆ
กรรมกร	จับกัง ผู้ใช้แรงงาน
เซียน	ผู้สำเร็จ ผู้ที่เก่ง
ตะหลิว	เครื่องมือใช้แฉะหรือตักของทอด หรือใช้ผัด
ตัว	บัตรบางอย่างแสดงสิทธิ์ของผู้ใช้
แต๊ะเอีย	เงินที่ใช้ในโอกาสพิเศษ
ไต้ฝุ่น	พายุหมุนกำลังแรง 120 กม./ชม.
บ๊วย	สุดท้าย ที่หลัง
เปีย	ผมที่ถักห้อยลงมาเป็นระเบียบ
โป๊ะ	ท่อนสำหรับทอดสะพาน
โผย	บ้า ชี ทะเบียน หวย การพนันอย่างหนึ่ง
อั้งโล่	เตาไฟแบบจีน ใช้ถ่านกับฟืน
ฮวงซุ้ย	ที่บรรจุศพของชาวจีน
ฮวงจួយ	ลมและน้ำ ศาสตร์ในการกำหนดที่ตั้งให้เหมาะสม
ปู้กี้	เครื่องสาน รูปคล้ายหอยแครงใช้โกยดิน
เต๋า	เรียกลูกบาศก์สำหรับทอดหรือเขย่านับแต้มเล่นการพนัน ว่า ลูกเต๋า

๒. คำยืมภาษาอังกฤษ

๒.๑ ที่มาของการยืมคำภาษาอังกฤษ

อังกฤษมีการติดต่อกับไทยมาตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยเข้ามาค้าขาย และภาษาอังกฤษเริ่มมีบทบาทในไทยมากขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) เนื่องจากสหรัฐอเมริกาเข้ามาเผยแผ่คริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ในไทย และในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ไทยได้มีการติดต่อกับฝรั่ง ชาติอังกฤษและอเมริกันมากขึ้น อีกทั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีความสนพระราชหฤทัยในการศึกษาภาษาอังกฤษจนทำให้ศึกษาภาษาอังกฤษได้อย่างแตกฉาน คำยืมจากภาษาอังกฤษจึงได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

๒.๒ หลักการสังเกตคำภาษาอังกฤษในภาษาไทย

คำยืมภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทย มีลักษณะและหลักการสังเกต ดังนี้

- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำหลายพยางค์ เช่น ช็อกโกแลต แคลปซูล โฟกัส เทรนเนอร์ คอมพิวเตอร์ ไวโอลิน เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำทับศัพท์ เช่น

คำที่ไทยใช้	คำอังกฤษ
กลูโคส	glucose
ออกซิเจน	oxygen
เค้ก	cake
คุกกี้	cookie
ครีม	cream
ชีส	cheese
สลัด	salad
โซดา	soda
เบียร์	beer
ฟุตบอล	football
โซฟา	sofa

- คำศัพท์ในวงการวิทยาศาสตร์ เช่น กลูโคส ก๊าซ แก๊ส คลอรีน แคลเซียม แคลอรี เซลล์ โซดา ตะกั่ว ไนลอน โปรตีน โฟกัส फिल्म ยิปซัม โมเลกุล เลเซอร์ ออกซิเจน อิเล็กทรอนิกส์ แอลกอฮอล์ ฟิสิกส์ ฯลฯ

- คำศัพท์ในวงการการศึกษา เช่น ซอลัก เทอม ฟังก์ชัน สถิติ ฯลฯ

- คำศัพท์ในวงการเศรษฐกิจ เช่น เครดิต เคาน์เตอร์ แค็ตตาล็อก เช็ค แשר สต็อก สโตร์ อีเมล สเตชัน เฮลิคอปเตอร์ แอร์โฮสเตส ฯลฯ

- คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม เช่น กาแฟ เค้ก แชนดวีซ ทุ่นา สตรอเบอร์รี่ ไอศกรีม ไวน์ วิสกี้ ซอส ซุป ฯลฯ

- คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น คลิป คัตเตอร์ โซฟา เน็กไท เข็ม ไนต์บุ๊ก

- คำศัพท์อื่น ๆ เช่น กัปตัน แก๊ป คิว โจ๊ก เซ็นชิป เต้นท์ บาร์ตี้ โปสเตอร์ เพอร์นิเจอร์ แพลต แพชั่น แพนซี มะกะโรนี เมนู รีบิ้น สติกเกอร์ สไตรล์ แอร์ ฮันนิมูน กูก กอปปี แอปปี ฯลฯ

๓. คำยืมภาษาเขมร

เขมรเป็นชาติที่มีความสัมพันธ์มานานทั้งการค้า การสงคราม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม เขมรมีอิทธิพลเหนือดินแดนสุวรรณภูมิก่อนกรุงสุโขทัย และกรุงศรีอยุธยาจะเรืองอำนาจ ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นเวลานาน

ลักษณะคำภาษาเขมรในภาษาไทย

๑. มักเป็นคำที่มักสะกดด้วย จ ญ ร ล เช่น เสด็จ เสด็จ อาจ อำนาจ บำเพ็ญ สราญ กำจร จราจร ตำบล บันดาล

๒. มักเป็นคำควบกล้ำ เช่น ไกร ขลัง ปรง ปรับปรำ ประอง

๓. มักขึ้นต้นด้วยคำที่ใช้ บัง บัน บรร บำ นำหน้า เช่น บังคับ บังคม บังเกิด บังอาจ บันได บันดาล บันลือ บำเพ็ญ บำบัด บำเหน็จ

๔. มักขึ้นต้นด้วยคำว่า กำ ดำ ตำ จำ ชำ สำ บำ รำ เช่น

กำ = กำเดา กำแพง กำลัง กำไร กำจัด กำจร กำจร กำพรวร กำเนียด

ดำ = ดำเนิน ดำริ ดำริ ดำรง (ดำริ ดำไร แปลว่า ช้าง)

ตำ = ตำนาน ตำรวจ ตำบล ตำรา ตำลึง ตำหนัก ตำหนิ

จำ = จำนำ จำนอง จำหน่าย จำแนก

ชำ = ชำนิ ชำนาญ ชำร่วย ชำระ ชำแหละ ชำรุด

สำ = สำราญ สำรวย สำเร็จ สำเนา สำเภา

บำ = บำเรอ บำราบ บำนาญ บำเหน็จ บำรุง บำเพ็ญ

รำ = รำคาญ รำไร

๕. นิยมเป็นคำที่นิยมใช้อักษรนำ เช่น สนุก สนาน สมัคร สมาน เสด็จ สมอ ถนอม เฉลียว

๖. คำเขมรส่วนมากใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เสวย ผนวช บรรทม เสด็จ โปรด ขนง เชนย สรวล

๗. เป็นคำแผลง เช่น ครบ > ค่ำรบ, ขดาน > กระดาน, จำย > จำหน่วย, แจก > จำแนก, ชาญ > ชำนาญ, เดิน > ดำเนิน, เรียบ > ระเบียบ, รำ > ระบำ, ตรี > ดำริ, ตรวจ > ตำรวจ

๔. คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต

ข้อสังเกตของคำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ดังนี้

คำภาษาบาลี	คำภาษาสันสกฤต
๑. ไม่ใช้พยัญชนะ “ศ” และ “ษ”	๑. ใช้ “ศ” และ “ษ” เช่น ปักขา ปักชี ศาสนา กษัตริย์ ตรุษ ศาสตรา ศัพท์ อักษร ศรี เสียร
๒. ไม่ใช้ “รร” แต่นิยมใช้ “ริ” เช่น จริยา ภริยา	๒. ใช้ รร เช่น จรรยา สุบรรณ สุวรรณ สุพรรณ ภรรยา ครรภ์ ธรรม บรรพต วรรณ ขรรค์
๓. นิยมใช้พยัญชนะ 2 ตัวติดกัน เช่น นิพพาน ปัญญา บุคคล ปัจจัย ภัตตา อัคคี วิญญาน	๓. ใช้คำที่พยัญชนะซ้ำมรรค ไม่ติดกัน เช่น จันทรา มนตรี อุทยาน พิศาร วิทยา พัสตุ มัธยม ตัสกร อาตมา
๔. คำภาษาบาลี สันสกฤต ข้อสังเกต คำยืมที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ดังนี้ คำภาษาบาลี คำบาลีสันสกฤต	๔. ใช้ตัว ฤ ฦ เช่น ฤษีฤทธิ ฤกษ์ ฤทัย ฤษณา

๕. ภาษาขวา - มลายูในภาษาไทย

การสังเกตคำภาษาขวา-มลายูที่นำมาใช้ในภาษาไทย

๑. ภาษาขวา ปัจจุบันเรียกว่าภาษาอินโดนีเซีย ภาษาขวาที่นำมาใช้ในภาษาไทย ส่วนใหญ่เป็น ภาษาเขียน ซึ่งรับมาจากวรรณคดีเรื่อง ดาหลังและอิเหนาเป็นส่วนใหญ่

๒. ภาษาชวา - มลายูที่นำมาใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน คือ ใช้ในการแต่งคำประพันธ์ เช่น บุหร่ง บุหลัน ระตู ปาหนัน บุหงา บุตรี บุตรา มะละกา มะละกอ กะทัดรัด ดาหลา

๓. ภาษาชวาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น กัลปิงหา กุญแจ กระดังงา ซ่าหริ่ม

๔. ภาษาชวายังนำมาใช้ในความหมายคงเดิม เช่น ทูเรียน น้อยหน้า บุหลัน

ใบงานที่ ๑ คำภาษาต่างประเทศที่พบในชีวิตประจำวัน

คำชี้แจง เขียนผังความคิดการศึกษาคำในสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ตแล้ว
รวบรวมคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้น

คำภาษาต่างประเทศ
ที่พบในชีวิตประจำวัน

คำที่มาจากภาษาจีน

คำที่มาจากภาษาเขมร

คำที่มาจากภาษาอังกฤษ

คำที่มาจากภาษาบาลี - สันสกฤต

คำที่มาจากภาษาชาว - มลายู

แบบทดสอบหลังเรียน

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านคำถามที่กำหนดให้ แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ลงในกระดาษคำตอบ

๑. เหตุใดจึงมีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
 - ก. เพราะมีความสัมพันธ์ทางการค้า การทูต
 - ข. เพราะปัจจุบันมนุษย์มีความหลากหลาย
 - ค. เพราะมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ
 - ง. เพราะภาษาต่างประเทศมีมากจึงต้องนำมาใช้ในภาษาไทยบ้าง
๒. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
 - ก. ความสัมพันธ์กันทางเชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่อาศัยตามภูมิศาสตร์
 - ข. ความสัมพันธ์ทางด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
 - ค. ความสัมพันธ์ทางด้านสงครามการค้า
 - ง. ความสัมพันธ์ทางด้านศาสนา
๓. ข้อใดสัมพันธ์กับสาเหตุของการยืมคำภาษาเขมรมากที่สุด
 - ก. การติดต่อค้าขาย
 - ข. การแปลวรรณคดี
 - ค. การอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน
 - ง. การเมืองการปกครอง
๔. สาเหตุใดที่ทำให้มีการยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย
 - ก. เพื่อการเมืองการปกครอง
 - ข. เพื่อความเจริญของบ้านเมือง
 - ค. เพื่อด้านการศึกษา
 - ง. เพื่อการติดต่อค้าขาย
๕. สาเหตุใดที่ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนกับภาษาไทย
 - ก. เพราะภาษาไทยมีน้อย
 - ข. เพราะมีการเจริญสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน
 - ค. เพราะได้รับอิทธิพลมาจากชาติต่าง ๆ
 - ง. เพราะประเทศอังกฤษมีภาษาที่เจริญกว่า
๖. คำยืมภาษาใดที่เราได้รับมาจากอิทธิพลทางศาสนา
 - ก. ภาษาเขมร
 - ข. ภาษาชวามลายู
 - ค. ภาษาบาลี - สันสกฤต
 - ง. ภาษาอังกฤษ
๗. ข้อใดไม่ใช่ผลจากการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
 - ก. มีคำหลายพยางค์
 - ข. มีคำควบกล้ำมากขึ้น
 - ค. มีคำไวพจน์มากขึ้น
 - ง. มีคำที่สะกดตรงมาตราตัวสะกด
๘. สาเหตุใดที่ทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาในไทยมากที่สุด
 - ก. อิทธิพลทางการค้า
 - ข. อิทธิพลทางด้านศาสนา
 - ค. อิทธิพลทางด้านวรรณคดี
 - ง. อิทธิพลทางด้านภูมิศาสตร์

๙. ปัจจัยที่มีบทบาทต่อการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยมากที่สุดคือข้อใด

- ก. ส่วนใหญ่เป็นเสียงสามัญ
- ข. ไม่มีตัวสะกดแต่นิยมด้วยสระเสียงยาว
- ค. พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางมากกว่าอักษรอื่น
- ง. ส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว ไทยนำมาสร้างเป็นคำใหม่คำประสม

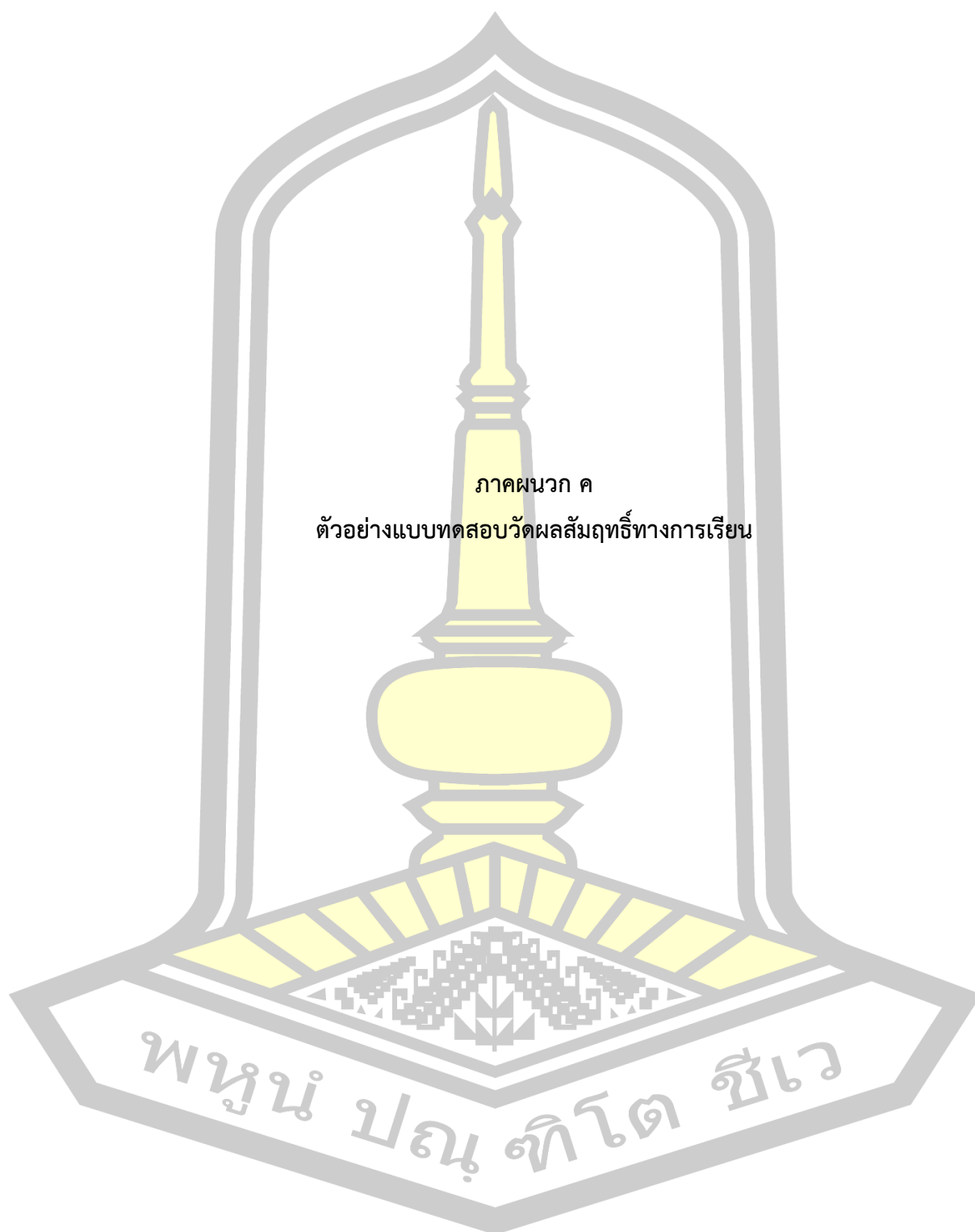
๑๐. คำภาษาชาวในภาษาไทยปรากฏเด่นชัดในวรรณคดีเรื่องใด

- ก. รามเกียรติ์
- ข. ระเด่นลันได
- ค. พระอภัยมณี
- ง. ดาหลังและอิเหนา

เฉลย ข้อสอบหลังเรียน

ข้อที่	คำตอบ
๑	ก
๒	ค
๓	ง
๔	ง
๕	ข
๖	ค
๗	ง
๘	ข
๙	ค
๑๐	ง

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยก่อนเรียน
และหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดตัวเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ

- เหตุใดจึงมีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
 - เพราะในปัจจุบันมีคนนิยมใช้กันมาก
 - เพราะต้องการให้ประเทศไทยทันสมัยมากขึ้น
 - เพราะมีการติดต่อระหว่างประเทศทั้งด้านการทูต การค้าขาย
 - เพราะภาษาต่างประเทศมีมากจึงต้องนำมาใช้ในประเทศไทย
- ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศทุกคำ

ก. เกาเหลา ข้าวเปล่า	ข. บันได แก้วน้ำ
ค. ทูเรียน มะขาม	ง. กัลปังหา กีตาร์
- ข้อใดกล่าวถึงข้อสังเกตลักษณะของคำที่มาจากภาษาเขมรได้ถูกต้อง

ก. เป็นคำที่สะกดตรงตามมาตรา	ข. มีวรรณยุกต์หลากหลาย
ค. มักใช้พยัญชนะ ศ ษ	ง. มักจะเป็นคำควบกล้ำ
- ข้อใดไม่ใช่อิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย
 - ทำให้มีพยางค์ใช้มากขึ้น
 - ทำให้คำไทยมีตัวสะกดเพิ่มขึ้น
 - ทำให้เกิดความหมายที่สวยงามมากขึ้น
 - ทำให้คำไทยมีเสียงควบกล้ำมากขึ้น และเพิ่มเสียงควบกล้ำที่ไม่มีในภาษาไทยอีกด้วย
- คำใดเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศทั้งหมด

ก. อัมพร ท้องฟ้า นภลัย	ข. แผ่นดิน พสุธา ธรณี
ค. บุหร่ง สกุนา วิหค	ง. ตะวัน สุริยะ ดวงอาทิตย์
- ข้อใดเป็นคำไทยแท้ทุกคำ

ก. ปู่ของฉันมีบ้านสวยมาก	ข. ที่สนามมีกองเชียร์เต็มอัฒจันทร์
ค. ฉันชอบกินกล้วยเตี้ยหมูน้ำตก	ง. ตำรวจจับผู้ร้ายปล้นแบงค์
- คำบาลี สันสกฤต ข้อใด มีความหมายเหมือนกันทุกคำ

ก. สุริยา อาทิตย์ อัมพร	ข. นภา อัสว จันทรา
ค. กันยา นารี ธารา	ง. คชา หัตถิ กุญชร

8. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร
 ก. ปวง ข. ประชา ค. สฤษฏ์ ง. ถวาย
9. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษทุกคำ
 ก. คอนเสิร์ต แท็กซี่ นอต ข. เกียร์ ดีเซล จับกัง
 ค. ทิวี บัตกรี ซอล์ก ง. จาระบี เรดาห์ สักหลาด
10. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาจีนทุกคำ
 ก. โบตัน กุ่ยข่าย เหม่ปุระ ข. คะน้ำ ท้อ สีนามิ
 ค. ก้วยเตี่ยว โจ๊ก โอเลี้ยง ง. จับเลี้ยง ซาโยนาระ โหวงเฮ้ง
11. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมรทุกคำ
 ก. ยูโด จรวด บรรทม ข. โควตา อำรงค์ โกะแก
 ค. กำเนิด บันได ตรัส ง. บะหมี่ ตำรวจ คาราเต้
12. “กัปตันทีมฟุตบอลของไทยได้รับแรงเชียร์จากแฟนคลับอย่างแน่นนอน” มีคำที่มาจากภาษาอังกฤษกี่คำ
 ก. 4 คำ ข. 5 คำ
 ค. 6 คำ ง. 7 คำ
13. “ก๋งของฉันชอบกิน เป๊าะชะ พะโล้ ก้วยจับ แต่ไม่ชอบกิน เต้าหู้ เต้าส่วน” ชื่ออาหารที่กล่าวถึงมาจากภาษาใด
 ก. ไทยแท้ ข. จีน
 ค. ขวา ง. เขมร
14. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร
 ก. กระทรวง ข. กระดังงา
 ค. กัปตัน ง. เกาเหลา
15. คำว่า “สาแหรก” เป็นคำที่มาจากภาษาใด
 ก. จีน ข. อังกฤษ
 ค. เขมร ง. ไทย
16. ประโยคใดมีคำที่มาจากภาษาจีน
 ก. อย่าลืมปิดไฟทุกครั้งก่อนนอน ข. ฉันไม่ชอบเดินคนเดียวตอนเย็น
 ค. มีพระห้อยคอแล้วรู้สึกเป็นสิริมงคล ง. คุณครูบอกให้จัดโต๊ะและเก้าอี้ให้เรียบร้อย
17. คำว่า “นืออน” เป็นคำที่มาจากภาษาใด
 ก. จีน ข. ญี่ปุ่น
 ค. เขมร ง. อังกฤษ
18. “นายทรงกรดเป็นนักเรียนที่ได้รับโควตาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มาจากภาษาใด
 ก. อังกฤษ ข. จีน ค. เขมร ง. ญี่ปุ่น

19. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาเขมรมากที่สุด
- คุณครูบอกว่าห้ามนักเรียนหญิงใส่กระโปรงสั้นมาโรงเรียน
 - กลุ่มเขาทำงานสำเร็จได้ดีเพราะมีการประชุมวางแผนล่วงหน้า
 - ในหลวงเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดสะพานพระราม 8
 - คุณพ่อของเพื่อนฉันเป็นตำรวจออกตรวจทุกวัน
20. ชื่ออาหารชนิดใดเป็นคำที่มาจากภาษาจีน
- สุกี้ยากี้
 - บะหมี่
 - สาหร่าย
 - ซีฟู้ด
21. ชื่อกีฬาประเภทใดเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ
- เทควันโด
 - เบตอง
 - ฟุตบอล
 - ตะกร้อ
22. ชื่อผลไม้ชนิดใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร
- น้อยหน่า
 - สตอเบอรี่
 - ขนุน
 - มะไฟ
23. “คุณพ่อชวนคุณแม่ไปกิน**บะหมี่**อร่อยได้ที่เยาวราช” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มาจากภาษาใด
- จีน
 - ญี่ปุ่น
 - อังกฤษ
 - ชวา – มลายู
24. อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถามข้อ 24
- บันดาลลงบันได บันทึกลงใจดังดี
 รื่นเร้งบันเทงมี บันลือลั่นสนั่นดัง
- คำว่า “บัน” ที่ปรากฏในบทร้อยกรองข้างต้น เป็นคำที่มาจากภาษาใด
- จีน
 - เขมร
 - อังกฤษ
 - ชวา – มลายู
25. ข้อใดไม่มีคำภาษาต่างประเทศ
- วันหนึ่งฉันไปเที่ยวป่า
 - เพลินชมพฤกษาคาชาพาซี
 - อีกบุหงาฝูงปลาและราชสีห์
 - มองดวงจันทร์ที่อยู่ในอัมพร
26. ข้อใดไม่มีคำยืมจากภาษาสันสกฤต
- แม่ข้ามถนนที่ทางม้าลาย
 - เขาจะไปเที่ยวในวันศุกร์นี้
 - พี่กำลังอ่านโฆษณาครีมทาผิว
 - พ่อจะไปทำงานที่ต่างประเทศ
27. ข้อใดมีคำยืมภาษาอังกฤษน้อยที่สุด
- พบกับเมนูใหม่และโปรโมชันสุดพิเศษได้ทุกสาขา
 - เที่ยวไทยให้สุขใจพร้อมได้เงินคืน 10 เปอร์เซ็นต์
 - ซื้อทีวีรุ่นใหม่ของเราวันนี้แถมฟรีหม้อหุงข้าวหนึ่งใบ
 - รับส่วนลด 200 บาท จากบัตรเครดิตของแบงก์ชั้นนำ

28. ข้อใดไม่มีคำยืมจากภาษาอังกฤษ

- ก. พ่อแม่ต้องเตือนให้ลูก ๆ ระวังระวังแก๊งลักพาตัวเด็ก
- ข. การรับประทานวิตามินมีทั้งประโยชน์และโทษต่อร่างกาย
- ค. การแข่งขันกีฬาแห่งชาติมีทีมนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันจากทั้ง 77 จังหวัด
- ง. งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติจะจัดขึ้นประมาณเดือนมีนาคมถึงเมษายนของทุกปี

29. คำยืมภาษาต่างประเทศที่มีความหมายว่า "นก" ไม่มีปรากฏอยู่ในข้อใด

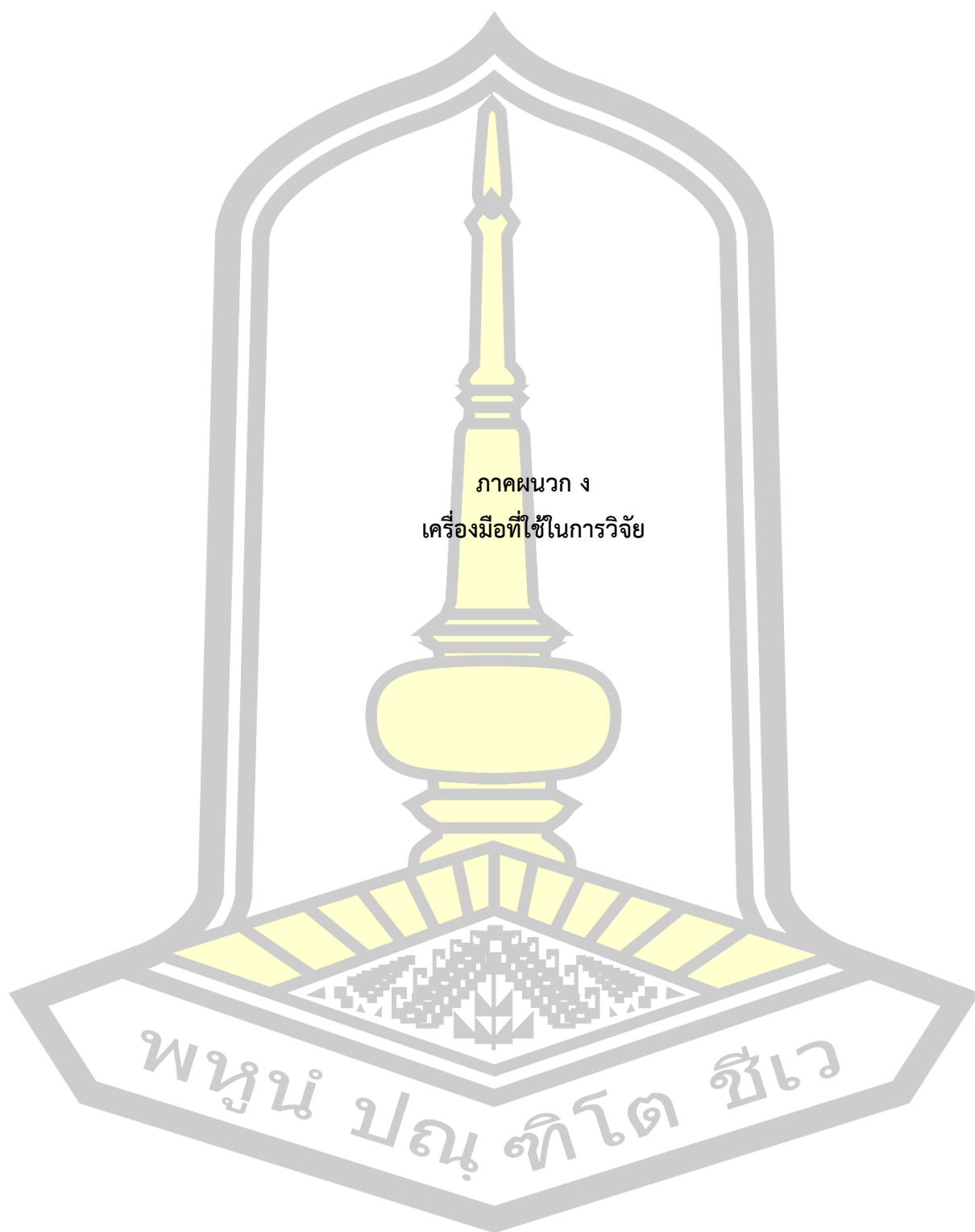
- ก. เดินท่องเที่ยวในพนาลี ชมปักษีนานาพันธุ์
- ข. วิหคน้อยหลากสีส่น ส่งเสียงพลันเจื้อยแจ้ว
- ค. บุหรอยู่เคียงเรียงราย มีมากมายเป็นทิวแถว
- ง. อึกบุหลันอันสง่าเพริศแพรว คิดถึงน้องแก้วจับใจ

30. “งานวันเกิดคุณพ่อในปีี้ คุณแม่ทำอาหารหลายอย่าง เช่น ซุปผักโขม ผัดหมี่ทะเล สเต็กปลา ไก่อบ และยังมีของหวานเป็นไอศกรีม เฉาก๊วย และเต้าฮวย” ข้อความข้างต้นมีคำภาษาอังกฤษและคำภาษาจีนอย่างละที่คำ

- ก. คำภาษาอังกฤษ 2 คำ/คำภาษาจีน 2 คำ
- ข. คำภาษาอังกฤษ 2 คำ/คำภาษาจีน 3 คำ
- ค. คำภาษาอังกฤษ 3 คำ/คำภาษาจีน 3 คำ
- ง. คำภาษาอังกฤษ 3 คำ/คำภาษาจีน 4 คำ

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	คำตอบแบบทดสอบ	ข้อที่	คำตอบแบบทดสอบ
1	ค	16	ง
2	ง	17	ง
3	ง	18	ก
4	ค	19	ค
5	ค	20	ข
6	ก	21	ค
7	ง	22	ค
8	ง	23	ก
9	ก	24	ข
10	ค	25	ก
11	ค	26	ก
12	ข	27	ข
13	ข	28	ง
14	ก	29	ง
15	ค	30	ค

แบบบันทึกข้อมูลประเมินความสอดคล้อง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายข้อกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 4 ตัวเลือก 40 ข้อ ดังนี้

- +1 เมื่อ **แน่ใจ** ว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ **สอดคล้อง** กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด
 0 เมื่อ **ไม่แน่ใจ** ว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ **สอดคล้อง** กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด
 -1 เมื่อ **แน่ใจ** ว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ **ไม่สอดคล้อง** กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
			ความสอดคล้อง			
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	1. เหตุใดจึงมีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย ก. เพราะในปัจจุบันมีคนนิยมใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยมาก ข. เพราะต้องการเป็นบุคคลทันสมัย ค. เพราะมีการติดต่อระหว่างประเทศทั้งด้านการทูต การค้าขาย ง. เพราะภาษาต่างประเทศมีมากจึงต้องนำมาใช้ในประเทศไทย	ความรู้ ความจำ				
	2. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศทุกคำ ก. เกาเหลา ข้าวเหนียว ข. บันได แก้วน้ำ ค. ทูเรียน มะขาม ง. กัลปังหา กีตาร์	วิเคราะห์				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถ อธิบายลักษณะคำ ภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถ จำแนกคำยืม ภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถ ยกตัวอย่างการใช้คำ ภาษาต่างประเทศได้ ถูกต้อง	3. ข้อใดกล่าวถึงข้อสังเกตลักษณะของ คำที่มาจากภาษาเขมรได้ถูกต้อง ก. เป็นคำที่สะกดตรงตามมาตรา ข. มีวรรณยุกต์หลากหลาย ค. มักใช้พยัญชนะ ศ ษ ง. มักจะเป็นคำควบกล้ำ	ความรู้ ความจำ				
	4. ข้อใดไม่ใช่อิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย ก. ทำให้มีพยางค์ใช้มากขึ้น ข. ทำให้คำไทยมีตัวสะกดเพิ่มขึ้น ค. ทำให้เกิดความหมายที่สวยงาม มากขึ้น ง. ทำให้คำไทยมีเสียงควบกล้ำมาก ขึ้นและเพิ่มเสียงควบกล้ำที่ไม่มีใน ภาษาไทยอีกด้วย	ความรู้ ความจำ				
	5. คำใดเป็นคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศทั้งหมด ก. อัมพร ท้องฟ้า นภลัย ข. แผ่นดิน พสุธา ธรณี ค. บุหร่ง สกุนา วิหค ง. ตะวัน สุริยะ ดวงอาทิตย์	ความเข้าใจ				
	6. ข้อใดเป็นคำไทยแท้ทุกคำ ก. ปู่ของฉันมีบ้านหลายหลัง ข. ที่สนามมีกองเชียร์เต็มอัฒจันทร์ ค. ฉันชอบกินกล้วยเตี๋ยวหมู่น้ำตก ง. ตำรวจจับผู้ร้ายปล้นแบงก์	วิเคราะห์				
	7. คำบาลี สันสกฤต ข้อใด มีความหมาย เหมือนกันทุกคำ ก. สุริยา อาทิตย์ อัมพร ข. นภา อัสว จันทรา	ความเข้าใจ				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถ อธิบายลักษณะคำ ภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถ จำแนกคำยืม ภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถ ยกตัวอย่างการใช้คำ ภาษาต่างประเทศได้ ถูกต้อง	ค. กันยา นารี ชารา ง. คชา หัตถิ ภูษร					
	8. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร ก. ปวง ข. ประชา ค. สฤษฏ์ ง. ถวาย	ความเข้าใจ				
	9. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ทุกคน ก. คอนเสิร์ต แท็กซี่ นอต ข. เกียร์ ดีเซล จั๊กจิ้ง ค. ทวี บัดกรี ซอล์ก ง. จาระบี เรดาห์ สักหลาด	ความเข้าใจ				
	10. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาจีนทุกคำ ก. โบทัน กุ่ยข่าย เต็มปุระ ข. คะน้ำ ท้อ สีนามี่ ค. ก้วยเตี่ยว โจ๊ก โอเลี้ยง ง. จับเลี้ยง ซาโยนาระ โหงวเฮ้ง	ความเข้าใจ				
	11. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร ทุกคำ ก. ยูโด จรวด บรรทม ข. ไควตา อัมรงค์ โกว่แก้ว ค. กำเนิด บันได ตรัส ง. บะหมี่ ตำรวจ คาราเต้	ความเข้าใจ				
	12. “กัปตันทีมฟุตบอลของไทยได้รับ แรงเชียร์จากแฟนคลับอย่างแน่นนอน” มีคำที่มาจากภาษาอังกฤษกี่คำ ก. 4 คำ ข. 5 คำ ค. 6 คำ ง. 7 คำ	วิเคราะห์				
	13. “ก๋วยเตี๋ยวชามอร่อยกิน แป๊ะซะ พะโล้ ก๋วยจั๊บ แต่ไม่ชอบกิน เต้าหู้ เต้าหู้ เต้าส่วน” ชื่ออาหารที่กล่าวถึงมาจาก ภาษาใด ก. ไทยแท้ ข. จีน ค. ชาว ง. เขมร	วิเคราะห์				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
			ความสอดคล้อง			
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	14. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร ก. กระทรวง ข. กระดั่งงา ค. กัปตัน ง. เกาเหလာ	วิเคราะห์				
	15. คำว่า “สาแหรก” เป็นคำที่มาจากภาษาใด ก. จีน ข. อังกฤษ ค. เขมร ง. ไทย	ความเข้าใจ				
	16. ประโยคใดมีคำที่มาจากภาษาจีน ก. อย่าลืมปิดไฟทุกครั้งก่อนนอน ข. ฉันไม่ชอบเดินคนเดียวตอนเย็น ค. มีพระห้อยคอแล้วรู้สึกเป็นสิริมงคล ง. คุณครูบอกให้จัดโต๊ะและเก้าอี้ให้เรียบร้อย	ความเข้าใจ				
	17. คำว่า “นืออน” เป็นคำที่มาจากภาษาใด ก. จีน ข. ญี่ปุ่น ค. เขมร ง. อังกฤษ	ความเข้าใจ				
	18. “นายทรงกรดเป็นนักเรียนที่ได้รับโควตาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มาจากภาษาใด ก. อังกฤษ ข. จีน ค. เขมร ง. ญี่ปุ่น	วิเคราะห์				
	19. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาเขมรมากที่สุด ก. คุณครูบอกว่าห้ามนักเรียนหญิงใส่กระโปรงสั้นมาโรงเรียน ข. กลุ่มเขาทำงานสำเร็จได้ดีเพราะมีการประชุมวางแผนล่วงหน้า ค. ในหลวงเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดสะพานพระราม 8 ง. คุณพ่อของเพื่อนฉันเป็นตำรวจออกตรวจทุกวัน	วิเคราะห์				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	20. ชื่ออาหารชนิดใดเป็นคำที่มาจากภาษาจีน ก. สุกียากี้ ข. บะหมี่ ค. สาหร่าย ง. ซีฟู้ด	ความเข้าใจ				
	21. ชื่อกีฬาประเภทใดเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ก. เทควันโด ข. เปตอง ค. ฟุตบอล ง. ตะกร้อ	ความเข้าใจ				
	22. ชื่อผลไม้ชนิดใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร ก. น้อยหน่า ข. สตรอเบอร์รี่ ค. ขนุน ง. มะไฟ	ความเข้าใจ				
	23. “คุณพ่อชวนคุณแม่ไปกินบะหมี่ <u>ฮองเต้</u> ที่เยาวราช” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มาจากภาษาใด ก. จีน ข. ญี่ปุ่น ค. อังกฤษ ง. ขวา - มลายู	วิเคราะห์				
	24. อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถามข้อ 24 บันดาลลงบันได บันทึกลงให้ดูจงดี รื่นเร้งบันเทงมี บันลือลั่นสนั่น ดังคำว่า “บัน” ที่ปรากฏในบทร้อยกรองข้างต้น เป็นคำที่มาจากภาษาใด ก. จีน ข. เขมร ค. อังกฤษ ง. ขวา - มลายู	วิเคราะห์				
	25. ข้อใดไม่มีคำภาษาต่างประเทศ ก. วันหนึ่งฉันไปเที่ยวป่า ข. เพลินชมพฤษภาชลาภา ค. อึกบึนหาฝูงปลาและราชสีห์ ง. มองดวงจันทร์ที่อยู่ในอัมพร	วิเคราะห์				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	26. ข้อใดไม่มีคำยืมจากภาษาสันสกฤต ก. แม่ข้ามถนนที่ทางม้าลาย ข. เขาจะไปเที่ยวในวันศุกร์นี้ ค. พี่กำลังอ่านโฆษณาครีมทาผิว ง. พ่อจะไปทำงานที่ต่างประเทศ	วิเคราะห์				
	27. ข้อใดมีคำยืมภาษาอังกฤษน้อยที่สุด ก. พบกับเมนูใหม่และโปรโมชันสุดพิเศษได้ทุกสาขา ข. เทียวไทยให้สุขใจพร้อมได้เงินคืน 10 เปอร์เซ็นต์ ค. ช้อทิวี่รุ่นใหม่ของเราวันนี้แถมฟรีหม้อหุงข้าวหนึ่งใบ ง. รับส่วนลด 200 บาทจากบัตรเครดิตของแบงก์ชั้นนำ	วิเคราะห์				
	28. ข้อใดไม่มีคำยืมจากภาษาอังกฤษ ก. พ่อแม่ต้องเตือนให้ลูก ๆ ระวังกระวังแก๊งลักพาตัวเด็ก ข. การรับประทานวิตามินมีทั้งประโยชน์และโทษต่อร่างกาย ค. การแข่งขันกีฬาแห่งชาติมีทีมนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันจากทั้ง 77 จังหวัด ง. งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติจะจัดขึ้นประมาณเดือนมีนาคมถึงเมษายนของทุกปี	วิเคราะห์				
	29. คำยืมภาษาต่างประเทศที่มีความหมายว่า "นก" ไม่มีปรากฏอยู่ในข้อใด ก. เดินท่องเที่ยวในพนาลี ชมปักซี นานาพันธุ์ ข. วิหคน้อยหลากสีส้น ส่งเสียงปล้นเจื้อยแจ้ว ค. บุหร่งอยู่เคียงเรียงราย มีมากมายเป็นทิวแถว ง. อีกบุหลันอันสง่าเพริศแพรว คืดถึงน้องแก้วจับใจ	วิเคราะห์				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	30. “งานวันเกิดคุณพ่อในปีนี้ คุณแม่ทำอาหารหลายอย่าง เช่น ซุปผักโขม ผัดหมี่ทะเล สเต็กปลา ไก่อบ และยังมีของหวานเป็นไอศกรีม เฉาก๊วย และเต้าฮวย” ข้อความข้างต้นมีคำภาษาอังกฤษและคำภาษาจีนอย่างละที่คำ ก. คำภาษาอังกฤษ 2 คำ/คำภาษาจีน 2 คำ ข. คำภาษาอังกฤษ 2 คำ/คำภาษาจีน 3 คำ ค. คำภาษาอังกฤษ 3 คำ/คำภาษาจีน 3 คำ ง. คำภาษาอังกฤษ 3 คำ/คำภาษาจีน 4 คำ	วิเคราะห์				
	31. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของคำไทยแท้ ก. สะกดตรงตามมาตรา ข. ไม่ใช่เครื่องหมายทัณฑฆาต ค. ส่วนมากมักเป็นคำพยางค์เดียว ง. มักขึ้นต้นด้วย บัง บำ บัน	ความรู้ ความจำ				
	32. ประโยชน์ของการยืมคำต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยคือข้อใด ก. ช่วยทำให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษานานาชาติ ข. แสดงให้เห็นความสัมพันธ์อันดีของประเทศเพื่อนบ้าน ค. ทำให้ภาษาไทยมีคำศัพท์ใช้เพิ่มมากขึ้น ง. ทำให้ภาษาไทยเป็นที่ยอมรับของชาติอื่น	ความรู้ ความจำ				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	33. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะของคำภาษาบาลี ก. ภาษาบาลีมีสระ 8 ตัว พยัญชนะ 32 ตัว ไม่นับนฤคหิต ข. ภาษาบาลีมีหลักการใช้ตัวสะกดตัวตาม ค. ภาษาบาลีมีพยัญชนะ ศ และ ซ ง. ภาษาบาลีนิยมพยัญชนะควบกล้ำ	ความรู้ ความจำ				
	34. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะของคำภาษาสันสกฤต ก. ภาษาสันสกฤตมี ร ข. ภาษาสันสกฤตไม่นิยมใช้ ฤ ฦ ค. ภาษาสันสกฤตมีพยัญชนะ 32 ตัว ง. ภาษาสันสกฤตไม่นิยมใช้ ศ ซ และ ส	ความรู้ ความจำ				
	35. สระในข้อใดมิใช่เฉพาะภาษาสันสกฤต ก. อะ - อา ข. อิ - อี ค. อุ - อู ง. ไอ - เอา	ความรู้ ความจำ				
	36. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะของคำภาษาเขมร ก. คำภาษาเขมร สะกดด้วยพยัญชนะ จ ญ ร ล ส ข. คำภาษาเขมร สะกดด้วยพยัญชนะ ญ ว ร ล ศ ค. คำภาษาเขมรจะใช้รูปวรรณยุกต์ ง. ภาษาเขมรไม่นิยมควบกล้ำ	ความรู้ ความจำ				

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม	คะแนน ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ 3. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	37. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะของคำภาษาเขมร ก. คำเขมรจะเป็นคำที่ขึ้นต้นด้วย กำ จำ ทำ คำ ขำ ตำ ดำ ข. คำเขมรจะเป็นคำที่ขึ้นต้นด้วย สระ อะ ค. คำภาษาเขมรจะสะกดด้วยพยัญชนะ ญ ว ร ล ศ ง. คำเขมรจะมีรูปวรรณยุกต์	ความรู้ ความจำ				
	38. สาเหตุใดที่ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนกับภาษาไทย ก. เพราะภาษาไทยมีน้อย ข. เพราะมีการเจริญสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน ค. เพราะได้รับอิทธิพลมาจากชาติต่าง ๆ ง. เพราะประเทศอังกฤษมีภาษาที่เจริญกว่า	ความรู้ ความจำ				
	39. สาเหตุใดที่ทำให้มีการยืมคำจากภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย ก. เพื่อความเจริญของบ้านเมือง ข. เพื่อการเมือง การปกครอง ค. เพื่อการติดต่อค้าขาย ง. เพื่อด้านการศึกษา	ความรู้ ความจำ				
	40. ข้อใดกล่าวถูกต้อง ก. ภาษาสันสกฤตมีสระทั้งหมด 10 ตัว ข. ภาษาสันสกฤตมีสระทั้งหมด 12 ตัว ค. ภาษาสันสกฤตมีสระทั้งหมด 14 ตัว ง. ภาษาสันสกฤตมีสระทั้งหมด 16 ตัว	ความรู้ ความจำ				

ข้อเสนอแนะ

.....

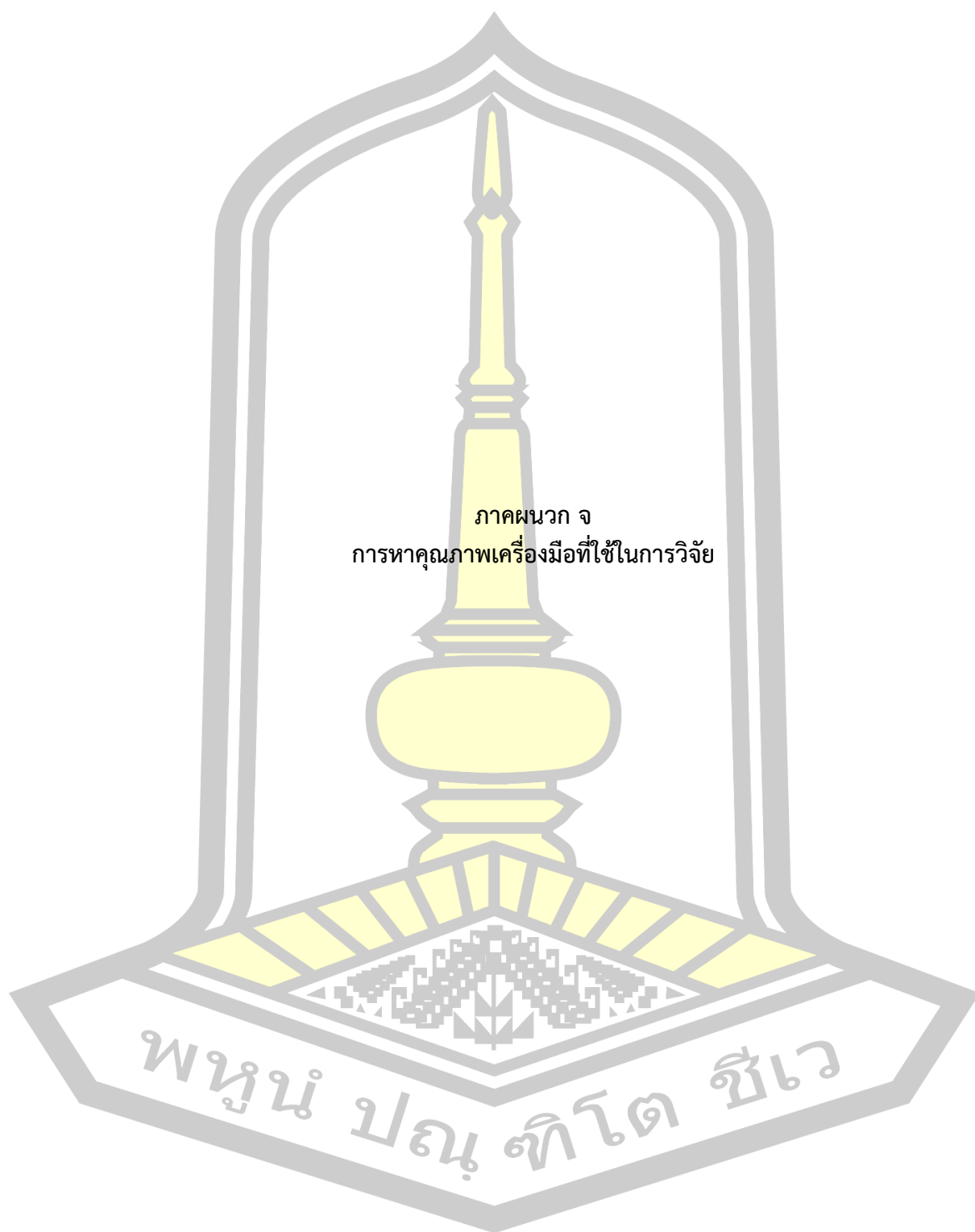
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 14 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					X̄	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5		
1. ด้านเป้าหมายการเรียนรู้							
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
1.2 มีระบบสาระที่...../มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. ด้านสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด							
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2.2 มีความถูกต้อง ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ชัดเจน ตรงประเด็น	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องและครอบคลุมตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึง ประสงค์และสมรรถนะความสำคัญของผู้เรียน	4	4	5	4	5	4.40	มาก
3.3 เขียนลำดับความสำคัญขั้นพื้นฐานสู่ขั้นสูงชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.2 จัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับเวลาและ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.3 เนื้อหาถูกต้องชัดเจน และมีความต่อเนื่องเชื่อมโยง กัน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.2 จัดกิจกรรมได้สอดคล้อง และเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					$\bar{X}$	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5		
5.4 ใช้สื่อสอดคล้องกับเนื้อหา และเทคนิควิธีการสอน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.5 ภาระงาน/ชิ้นงานเหมาะสม และสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
5.6 การลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมเหมาะสม กับความยาก ง่าย เวลา และระดับชั้นเรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.7 เชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน เข้ากับชีวิตจริง	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.8 มีการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้							
6.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ สาระการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.2 ใช้สื่อสอดคล้องกับเนื้อหา เทคนิควิธีการสอน ที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7. ด้านการวัดผลและประเมินผล							
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือวัดผลประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7.3 แบบวัดผลและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
7.4 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ครอบคลุมจุดประสงค์ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ตามหลักสูตร	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.92	มากที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

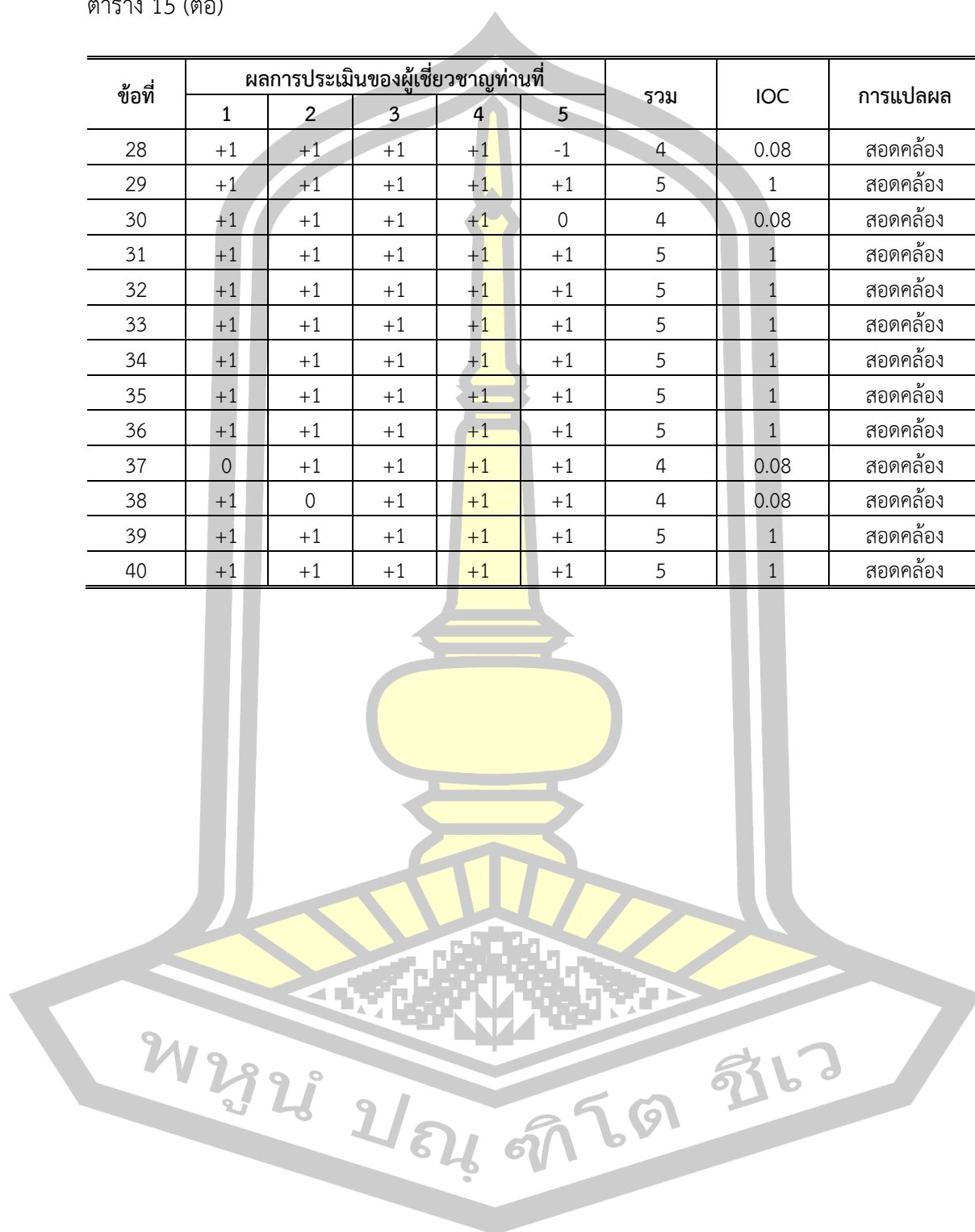
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	-1	+1	+1	4	0.08	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
6	0	+1	+1	+1	+1	4	0.08	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.08	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.08	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	-1	+1	+1	4	0.08	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.08	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.08	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
25	+1	+1	0	+1	+1	4	0.08	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
28	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.08	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	0	4	0.08	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
37	0	+1	+1	+1	+1	4	0.08	สอดคล้อง
38	+1	0	+1	+1	+1	4	0.08	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ตาราง 16 สรุปผลการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ วิเคราะห์หาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

ข้อที่	จำนวนคน กลุ่มสูงที่ตอบถูก	จำนวนคน กลุ่มต่ำที่ตอบถูก	ความ ยากง่าย	อำนาจ จำแนก	สรุป	ข้อสอบ ที่เลือกใช้
1	6	3	0.56	0.06	√	1
2	6	1	0.44	0.06	√	2
3	5	1	0.38	0.50	√	3
4	5	3	0.50	0.25	√	4
5	5	3	0.50	0.25	√	5
6	6	4	0.63	0.25	√	6
7	4	2	0.38	0.25	√	7
8	5	2	0.44	0.38	√	8
9	5	3	0.50	0.25	√	9
10	5	3	0.50	0.25	√	10
11	7	1	0.50	0.75	√	11
12	5	3	0.50	0.25	√	12
13	6	4	0.63	0.25	√	13
14	6	3	0.56	0.38	√	14
15	4	2	0.38	0.25	√	15
16	6	3	0.56	0.38	√	16
17	5	2	0.44	0.38	√	17
18	6	4	0.63	0.25	√	18
19	4	1	0.31	0.38	√	19
20	7	3	0.63	0.50	√	20
21	5	3	0.50	0.25	√	21
22	5	3	0.50	0.25	√	22
23	6	1	0.44	0.63	ตัดทิ้ง	
24	5	3	0.50	0.25	√	23
25	4	3	0.50	0.13	√	24
26	5	3	0.50	0.25	√	25

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนคน กลุ่มสูงที่ตอบถูก	จำนวนคน กลุ่มต่ำที่ตอบถูก	ความ ยากง่าย	อำนาจ จำแนก	สรุป	ข้อสอบ ที่เลือกใช้
27	4	1	0.31	0.38	ตัดทิ้ง	
28	5	3	0.50	0.25	✓	26
29	5	2	0.44	0.38	✓	27
30	5	1	0.38	0.50	ตัดทิ้ง	
31	4	2	0.38	0.18	✓	28
32	4	2	0.38	0.25	ตัดทิ้ง	
33	4	2	0.38	0.06	ตัดทิ้ง	
34	4	2	0.38	0.25	ตัดทิ้ง	
35	5	3	0.50	0.12	✓	29
36	4	2	0.38	0.12	ตัดทิ้ง	
37	7	2	0.56	0.12	✓	30
38	5	2	0.44	0.38	ตัดทิ้ง	
39	5	2	0.44	0.38	ตัดทิ้ง	
40	4	1	0.31	0.38	ตัดทิ้ง	
ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.90						

จากตาราง 16 ได้นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 0.06 - 1.00 นำข้อสอบจำนวน 40 ข้อไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู เพื่อหาคุณภาพข้อสอบรายข้อ ได้แก่ ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.37 ถึง 0.80 ประเมินคุณภาพจากค่าความยากง่ายของข้อสอบ อยู่ในระดับ ดี และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง 0.04 ถึง 0.67 มีค่าจำแนกได้ประเมินคุณภาพจากค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นข้อสอบที่ดี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตัดข้อสอบที่ไม่มีคุณภาพ ไม่เข้าเกณฑ์ ได้แก่ ข้อ 23, 28, 30, 32, 33, 34, 36, 38, 39 และข้อ 40 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อสอบฉบับจริงจำนวน 30 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับนี้มีค่า 0.90 แปลได้ว่าข้อสอบฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูง

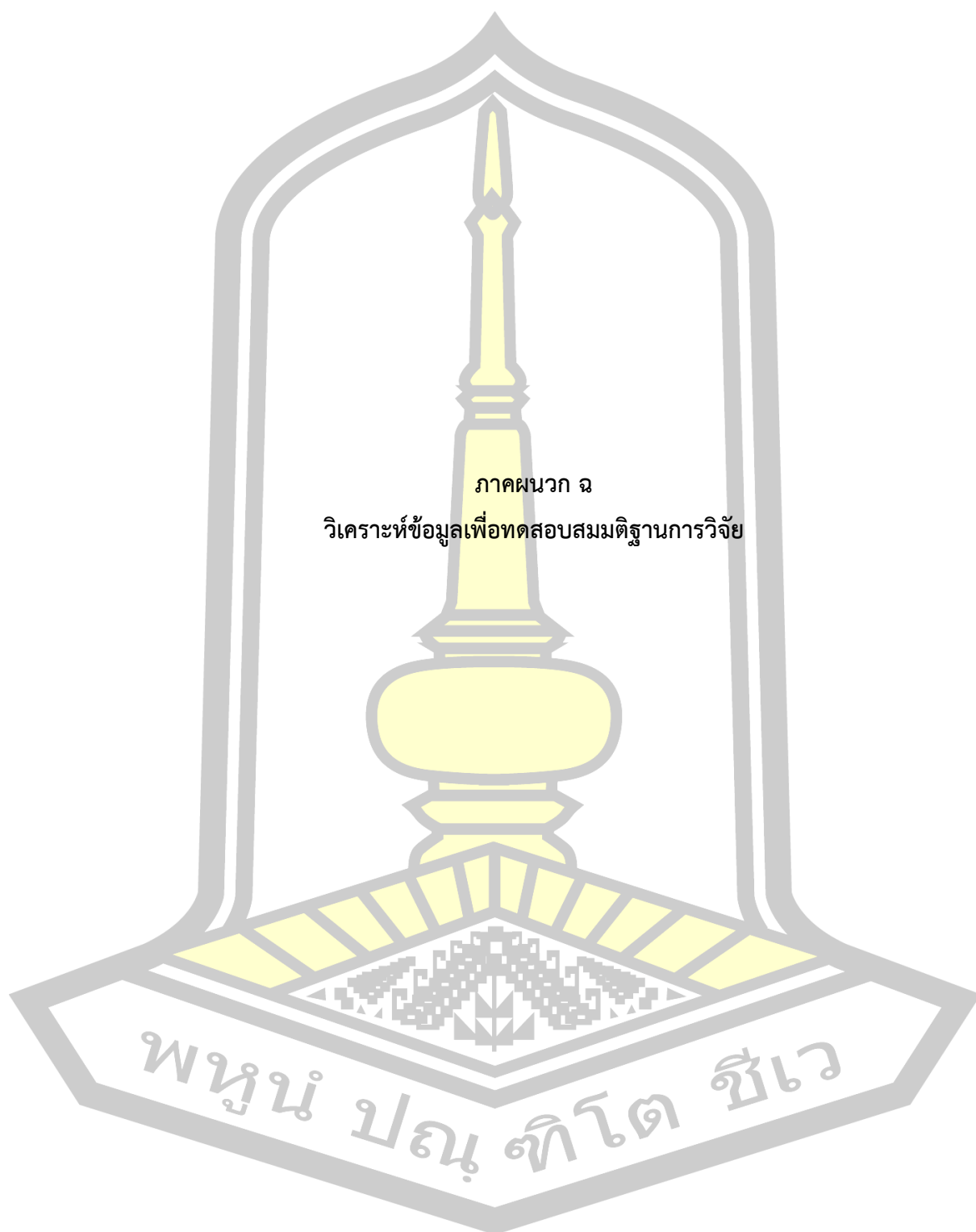
พูน ปณ กิจโต ชีเว

ตาราง 17 ผลการประเมินความสอดคล้องความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
เรื่อง การผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยโดยใช้รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning
Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	หมายเหตุ
	ท่านที่						
	1	2	3	4	5		
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
1. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
2. สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
6. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัติงานกลุ่มอย่างมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้สื่อเทคโนโลยี ในการศึกษาเรียนรู้ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
8. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ด้านเนื้อหา							
9. นักเรียนมีความเข้าใจเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. นักเรียนสามารถหาคำตอบในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	หมายเหตุ
	ท่านที่						
	1	2	3	4	5		
11. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนจากการศึกษาในรูปแบบโครงงานและการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง คำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13. นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้เรื่อง คำ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14. นักเรียนสามารถจำแนกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15. นักเรียนสามารถเรียนรู้ และตรวจสอบเนื้อหาเรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จากการสืบค้น ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านความพึงพอใจในการเรียน							สอดคล้อง
16. นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ กิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17. นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และทำงานอย่างเป็น ระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18. นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้รูปแบบการจัดการ เรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19. นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20. นักเรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนรู้ใน รูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคLearning Together	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย						0.92	

ภาคผนวก ฉ

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

พูน ปณ จิต ชีเว

ตาราง 18 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	ผลการทดสอบ	
	ก่อนการเรียนการสอน (30)	หลังการเรียนการสอน (30)
1	9	19
2	15	26
3	21	24
4	11	20
5	15	22
6	13	24
7	9	16
8	11	21
9	12	19
10	9	23
11	13	23
12	18	26
13	13	24
14	14	26
15	11	22
16	6	18
17	4	16
18	17	23
19	14	25
20	17	24
21	17	26
22	13	24
23	11	27
24	11	24
25	14	26
26	13	28

พูน ปณ ภิโต ชีเว

ตาราง 18 (ต่อ)

เลขที่	ผลการทดสอบ	
	ก่อนการเรียนการสอน (30)	หลังการเรียนการสอน (30)
รวม	331	596
$\bar{x}$	12.73	22.92
S.D.	3.71	3.26
%	48.96	88.15

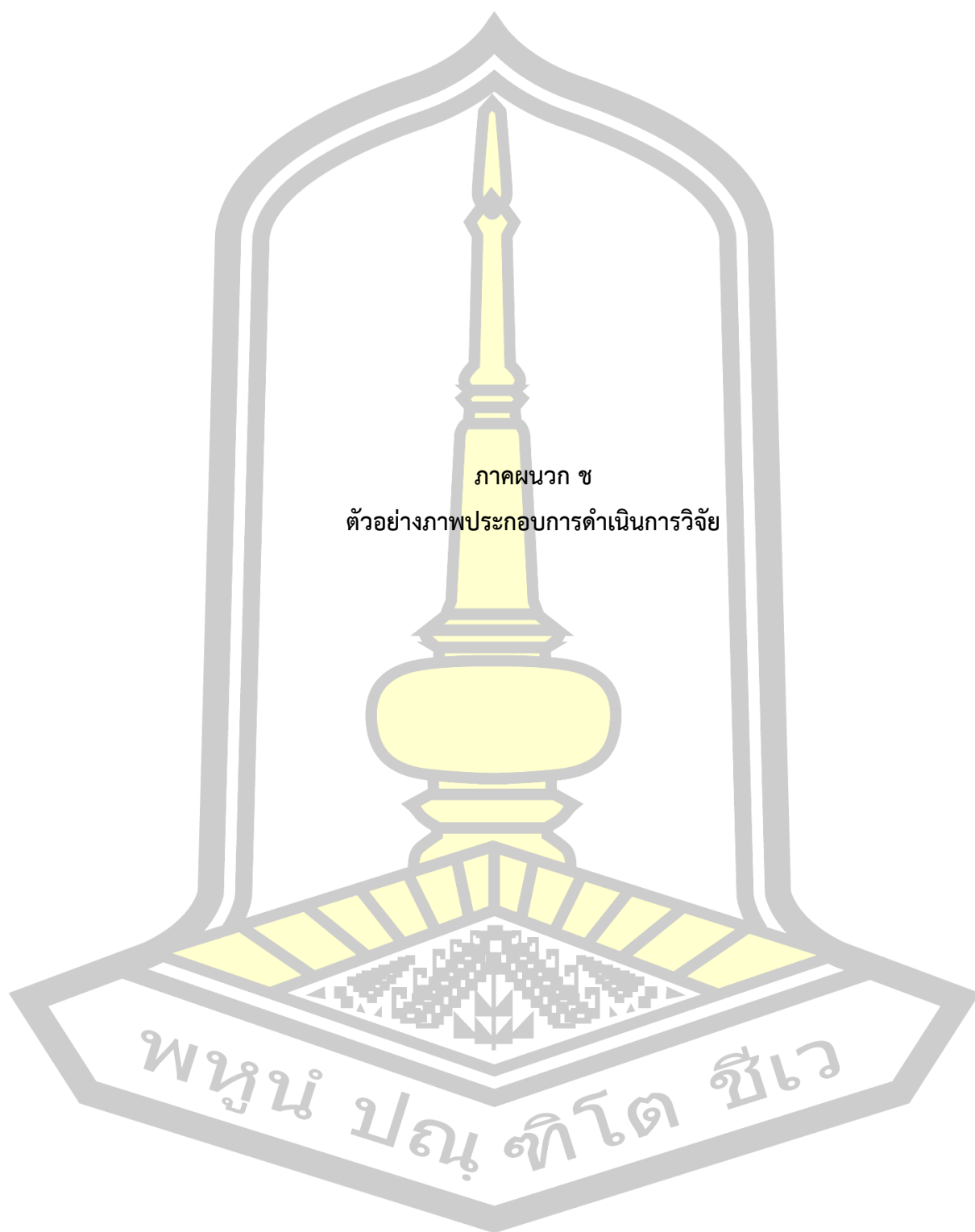
ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ t-test Dependent Samples การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อนเรียน	12.73	26	3.71	.729
	หลังเรียน	22.92	26	3.26	.640

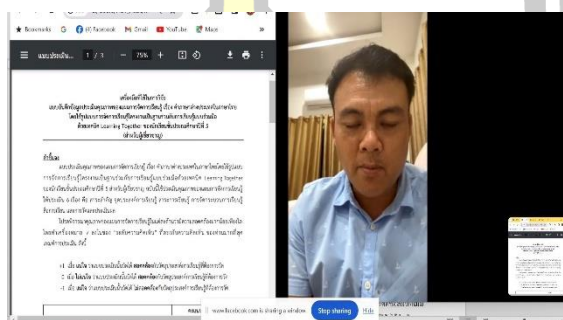
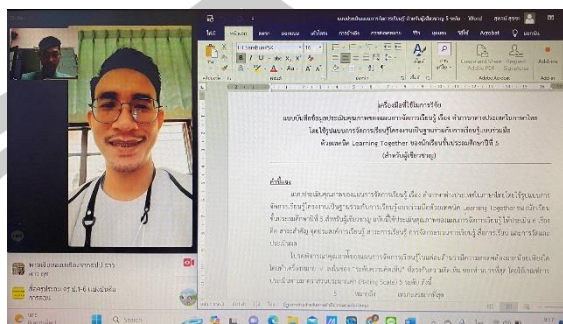
Paired Samples Correlations				
		N	Correlations	Sig.
Pair 1	ก่อนเรียน&หลังเรียน	26	.655	.000

Paired Samples Test								
	Paired Differences					t	df	Sig (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Differences				
				Lower	Upper			
Pair 1 ก่อนเรียน - หลังเรียน	10.192	2.926	.574	11.374	9.010	17.76	25	.000

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

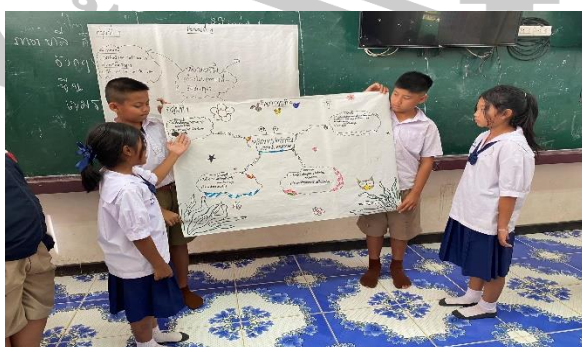

การทดลองใช้ (Try out) หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู

การเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนตู

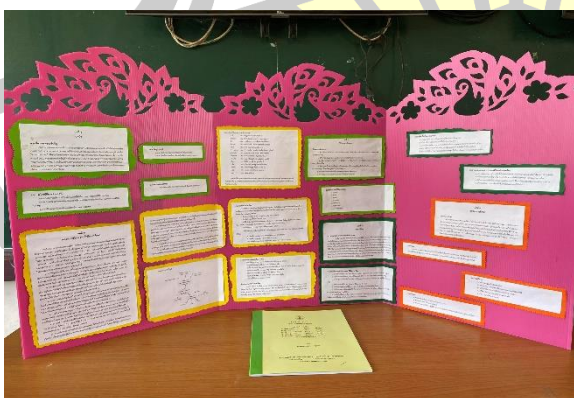
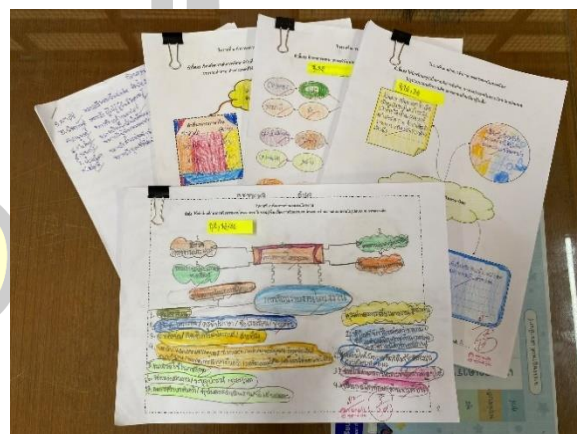
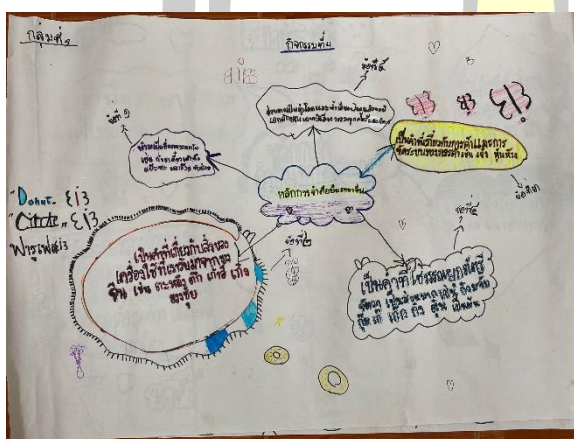
กิจกรรมระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรมระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่าง
การนำเสนอผลงาน/การรายงานโครงงาน

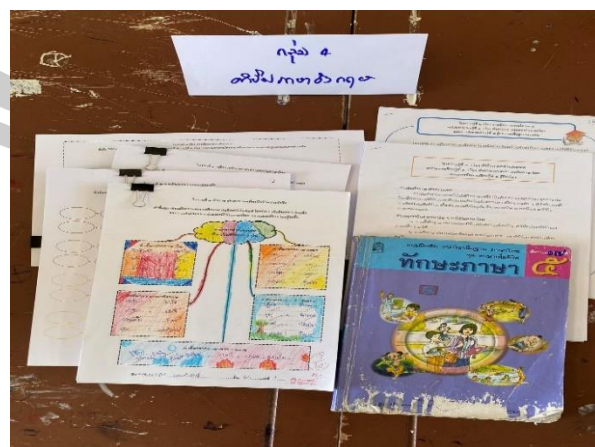
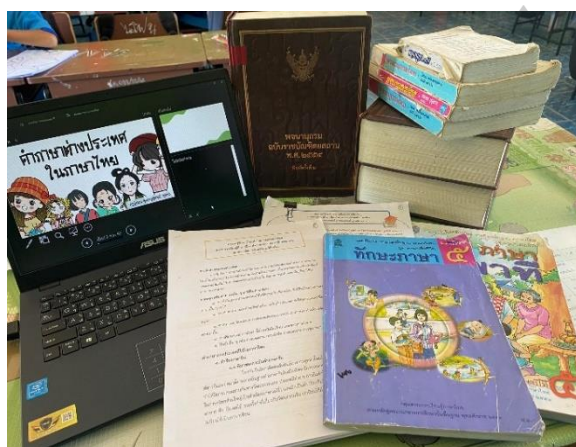
ผลงาน/ชิ้นงานนักเรียน

การทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนกลุ่มตัวอย่าง

สื่อการสอน/แหล่งสืบค้นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายสุพจน์ สุขชะ
วันเกิด	วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2530
สถานที่เกิด	อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 323 ม.11 ตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม รหัสไปรษณีย์ 48110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนคู่ ตำบลนาทม อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม รหัสไปรษณีย์ 48140
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหัวบึงทุ่ง จังหวัดนครพนม พ.ศ. 2548 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธาตุพนม จังหวัดนครพนม พ.ศ. 2553 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2557 ปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการสอนภาษาและวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทัต ชีเว